

**Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.**

Ausgegeben am 22. November 1944.

129. Stück.

Preis: K 13.80.

Sbírka

**zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.**

Vydána dne 22. listopadu 1944.

Cena: K 13.80.

Částka 129.

Inhalt: **260.** Verordnung, womit die Regierungsverordnung über die Einkommensteuer (Einkommensteuerverordnung — EStVO) durchgeführt wird (Einkommensteuerdurchführungsverordnung — EStDVO).

Obsah: **260.** Nařízení, kterým se provádí (prováděcí nařízení o dani důchodové — p. n. d. d.) vládní nařízení o dani důchodové (nařízení o dani důchodové — n. d. d.).

260.

**Verordnung des Finanzministers
vom 6. November 1944,**

womit die Regierungsverordnung über die Einkommensteuer (Einkommensteuerverordnung — EStVO) durchgeführt wird (Einkommensteuerdurchführungsverordnung — EStDVO).

Auf Grund des § 46 der Regierungsverordnung vom 9. August 1943, Slg. Nr. 233, über die Einkommensteuer wird vom Finanzminister verordnet:

Zu § 1.

Art. 1.

Steuerpflicht.

(1) Den gewöhnlichen Aufenthalt hat jemand dort, wo er sich unter Umständen aufhält, die erkennen lassen, daß er an diesem Ort nicht nur vorübergehend verweilt. Unbeschränkte Steuerpflicht tritt jedoch stets dann ein, wenn der Aufenthalt im Protektorat Böhmen und Mähren länger als sechs Monate dauert. In diesem Fall erstreckt sich die Steuerpflicht auch auf die ersten sechs Monate.

(2) Für die Einkommenbesteuerung im Verhältnis zum übrigen Reichsgebiet gilt das folgende:

1. Personen, die im Reichsgebiet außerhalb des Protektorates Böhmen und Mähren einen Wohnsitz oder ihren gewöhnlichen Aufenthalt haben, sind mit den Einkünften, die sie aus dem Protektorat beziehen (§ 42), im Protektorat beschränkt einkommensteuerpflichtig. Zur Vermeidung von Doppelbe-

**Nařízení ministra financí
ze dne 6. listopadu 1944,**

kterým se provádí (prováděcí nařízení o dani důchodové — p. n. d. d.) vládní nařízení o dani důchodové (nařízení o dani důchodové — n. d. d.).

Podle § 46 vládního nařízení ze dne 9. srpna 1943, Sb. č. 233, o dani důchodové, nařizuje ministr financí:

K § 1.

čl. 1.

Daňová povinnost.

(1) Obvyklý pobyt má někdo tam, kde se zdržuje za okolností, z nichž lze souditi, že neprodlévá na tomto místě pouze přechodně. Neobmezená daňová povinnost vzniká však vždy tehdy, je-li pobyt v Protektorátu Čechy a Morava delší šesti měsíců. V tomto případě vztahuje se daňová povinnost také na prvních šest měsíců.

(2) Pro zdanění daní důchodovou v poměru k ostatnímu území Říše platí toto:

1. Osoby, které mají na území Říše mimo Protektorát Čechy a Morava své bydliště nebo obvyklý pobyt, podléhají v Protektorátu dani důchodové obmezeně z příjmů, které pobírají z Protektorátu (§ 42). K zamezení dvojího zdanění, pokud jde o tyto příjmy, platí po dohodě s říšským ministrem financí

steuerungen hinsichtlich dieser Einkünfte werden einstweilen noch bis zu einer Neuregelung im Einvernehmen mit dem Reichsminister der Finanzen sinngemäß die Grundsätze des früheren deutsch-tschechoslowakischen Vertrags zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der direkten Steuern angewendet, soweit nicht eine der Sonderregelungen in Betracht kommt, die unter Z. 3 und 4 bezeichnet sind;

2. bei Personen, die einen Wohnsitz oder ihren gewöhnlichen Aufenthalt im Protektorat Böhmen und Mähren haben, werden hinsichtlich der Einkünfte, die sie aus dem übrigen Reichsgebiet beziehen, zur Vermeidung von Doppelbesteuerungen einstweilen noch bis zu einer Neuregelung sinngemäß die Grundsätze des früheren deutsch-tschechoslowakischen Vertrags zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der direkten Steuern angewendet, soweit nicht eine der Sonderregelungen in Betracht kommt, die unter Z. 3 und 4 bezeichnet sind;
3. Personen, die ihre Dienstbezüge von einer Behörde oder Dienststelle, die das Großdeutsche Reich im Protektorat Böhmen und Mähren eingerichtet hat, oder aus einer öffentlichen Kasse des übrigen Reichsgebiets erhalten, die Ehefrauen dieser Personen, wenn sie nicht dauernd von ihrem Ehemann getrennt leben, und die minderjährigen Kinder, die zum Haushalt dieser Personen gehören, unterliegen ohne Rücksicht auf den Ort ihres Wohnsitzes oder gewöhnlichen Aufenthalts dem deutschen Personensteuerrecht. Ihre Einkünfte aus Liegenschaften und Unternehmungen im Protektorat Böhmen und Mähren und regelmäßig wiederkehrende Bezüge oder Unterstützungen, die ihnen mit Rücksicht auf eine gegenwärtige oder frühere Dienstleistung oder Berufstätigkeit aus öffentlichen Kassen des Protektorates Böhmen und Mähren gewährt werden, unterliegen jedoch der Einkommensteuer im Protektorat Böhmen und Mähren;
4. bei Personen, die Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit haben, ist für die Besteuerung von Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit — mit Ausnahme der Bezüge aus öffentlichen Kassen — ab 1. April 1943 grundsätzlich nicht mehr der Wohnsitz oder der gewöhnliche Aufenthalt, sondern der Ort der persönlichen Tätigkeit, aus der die Einkünfte herrühren, maßgebend. Dies gilt auch für die Veranlagung. Es sind demgemäß bei einem Steuerpflichtigen, der seinen Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufent-

az do nové úpravy prozatím ještě obdobně zásady dřívější německo-československé smlouvy k zamezení dvojího zdanění v oboru daní přímých, pokud není třeba přihlížeti ke zvláštní úpravě uvedené pod č. 3 a 4;

2. u osob, které mají své bydliště nebo obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava, platí, pokud jde o příjmy, které pobírají z ostatního území Říše, k zamezení dvojího zdanění až do nové úpravy prozatím ještě obdobně zásady dřívější německo-československé smlouvy k zamezení dvojího zdanění v oboru daní přímých, pokud není třeba přihlížeti ke zvláštní úpravě uvedené pod č. 3 a 4;
3. osoby, které dostávají služební požitky od úřadu nebo služebny, zřízených Velkoněmeckou říší v Protektorátu Čechy a Morava, nebo z veřejné pokladny ostatního území Říše, dále manželky těchto osob, nežijí-li od svého manžela trvale odloučeny, a nezletilé děti, které patří k domácnosti těchto osob, podléhají bez zřetele na místo svého bydliště nebo obvyklého pobytu německému právu osobních daní. Jejich příjmy z nemovitostí a podniků v Protektorátu Čechy a Morava a pravidelně se opakující požitky nebo podpory, které jsou jim poskytovány z veřejných pokladen Protektorátu Čechy a Morava vzhledem k nynějším nebo dřívějším službám nebo povolání, podléhají však dani důchodové v Protektorátu Čechy a Morava;
4. u osob, které mají příjmy z nesamostatné práce, není zásadně již pro zdanění příjmů z nesamostatné práce — s výjimkou požitků z veřejných pokladen — počínajíc 1. dubnem 1943 rozhodným bydliště nebo obvyklý pobyt, nýbrž místo osobní činnosti, z níž příjmy plynou. To platí i pro vyměrování. Nebude se proto u poplatníka, který má své bydliště nebo obvyklý pobyt v Protektorátu Čechy a Morava, přihlížeti při vyměrování daně důchodové za rok 1943 k příjmům z nesamostatné práce, která jest vykonávána na

halt im Protektorat Böhmen und Mähren hat, Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit, die im übrigen Reichsgebiet ausgeübt wird, bei der Veranlagung zur Einkommensteuer für 1943 nicht zu berücksichtigen, soweit sie auf einen Lohnzahlungszeitraum entfallen, der nach dem 1. April 1943 geendet hat. Diejenigen Einkünfte solcher Art, die auf einen Lohnzahlungszeitraum entfallen, der vor dem 2. April 1943 geendet hat, sind bei der Veranlagung für 1943 noch zu berücksichtigen. Von dieser Regelung sind jedoch diejenigen Arbeitnehmer ausgenommen, die sich in einem Gebiet nur vorübergehend ihres Dienstes wegen aufhalten und ihren Arbeitslohn ausschließlich von einem Arbeitgeber erhalten, der im anderen Gebiet steuerpflichtig ist. Für die Besteuerung dieser Arbeitnehmer verbleibt es bei der Maßgeblichkeit des Wohnsitzes oder gewöhnlichen Aufenthalts.

Zu § 2.

Art. 2.

Einkommengrenzen, Einkunftsgrenzen.

Wenn bestimmte Grenzen des Einkommens oder der Einkünfte für die Besteuerung von Bedeutung sind [z. B. § 13, Abs. 3, § 32, Abs. 3, Z. 2, Buchst. f), § 39 und § 41], so sind das tatsächliche Einkommen im Sinn des § 2, Abs. 2, oder die tatsächlichen Einkünfte im Sinn des § 2, Abs. 4, maßgebend.

Art. 3.

Wirtschaftsjahr.

(1) Das Wirtschaftsjahr umfaßt einen Zeitraum von 12 Monaten. Es darf einen Zeitraum von weniger als 12 Monaten nur umfassen, wenn

1. ein Betrieb eröffnet oder aufgegeben wird, oder
2. ein Steuerpflichtiger von regelmäßigen Abschlüssen auf einen bestimmten Tag zu regelmäßigen Abschlüssen auf einen anderen bestimmten Tag übergeht.

(2) Die Finanzlandesdirektionen können bei Land- und Forstwirten für bestimmte Betriebsarten und für bestimmte Gebiete an Stelle des Wirtschaftsjahrs (§ 2, Abs. 5, Z. 1) einen anderen zwölfmonatigen Zeitraum bestimmen, wenn das aus wirtschaftlichen Gründen nach der besonderen Gestaltung der Betriebe erforderlich ist. Die Bestimmung ist ortsüblich bekanntzumachen. Eine Bestimmung im Sinn des ersten Satzes kann auch für den einzelnen Fall getroffen werden.

ostatním území říše, pokud připadají na mzdové výplatní období, které skončilo po 1. dubnu 1943. K příjmům tohoto druhu, připadajícím na mzdové výplatní období, které skončilo před 2. dubnem 1943, nutno ještě přihlídnouti při vyměřování za rok 1943. Z této úpravy jsou však vyňati ti zaměstnanci, kteří se zdržují na některém území pouze přechodně z důvodů služby a dostávají mzdu výhradně od zaměstnavatele, který podléhá dani na druhém území. Pro zdanění těchto zaměstnanců rozhoduje dále bydliště nebo obvyklý pobyt.

K § 2.

čl. 2.

Hranice důchodu, hranice čistých příjmů.

Mají-li určité hranice důchodu nebo čistých příjmů význam pro zdanění [na př. § 13, odst. 3, § 32, odst. 3, č. 2, písm. f), § 39 a § 41], jsou směrodatnými skutečný důchod podle § 2, odst. 2 nebo skutečné čisté příjmy podle § 2, odst. 4.

čl. 3.

Hospodářský rok.

(1) Hospodářský rok zahrnuje období 12 měsíců. Období kratší 12 měsíců smí zahrnovati jen,

1. zahajuje-li se nebo zrušuje-li se podnik, nebo
2. přechází-li poplatník od pravidelných uzávěrek k určitému dni k pravidelným uzávěrkám k jinému určitému dni.

(2) Zemská finanční ředitelství mohou u zemědělských a lesních hospodářů stanoviti pro určité druhy podniků a pro určitá území na místo hospodářského roku (§ 2, odst. 5, č. 1) jiné dvanáctiměsíční období, je-li to žádoucí z hospodářských důvodů podle zvláštní povahy podniků. Toto rozhodnutí budiž oznámeno způsobem v místě obvyklým. Podle prvé věty může býti rozhodnuto také v jednotlivém případě.

(3) Gewerbetreibende, deren Firma im Handelsregister eingetragen ist, dürfen gemäß § 2, Abs. 5, ihre Einkünfte aus Gewerbebetrieb nach einem vom Kalenderjahr abweichenden Wirtschaftsjahr ermitteln, wenn sie Bücher nach den Vorschriften des Handelsgesetzbuchs ordnungsmäßig führen. Werden die Bücher nicht ordnungsmäßig geführt, so ist der im Kalenderjahr erzielte Gewinn maßgebend. Er ist zu schätzen. Es kann jedoch der Gewinn des vom Kalenderjahr abweichenden Wirtschaftsjahrs geschätzt und der Veranlagung zugrunde gelegt werden, wenn bei bisher ordnungsmäßiger Buchführung ausnahmsweise in einem Wirtschaftsjahr Mängel festgestellt werden.

(4) Machen Gewerbetreibende, deren Firma nicht im Handelsregister eingetragen ist, Abschlüsse auf einen anderen Zeitpunkt als den 31. Dezember, so ist das Ergebnis dieses abweichenden Wirtschaftsjahrs für die steuerliche Gewinnermittlung nicht maßgebend. Es ist dann der Gewinn zu schätzen, den der Steuerpflichtige im Kalenderjahr erzielt hat. Hat aber die Steueradministration einem solchen Steuerpflichtigen für das Steuerjahr 1942 ein vom Kalenderjahr abweichendes Wirtschaftsjahr anerkannt und hat der Steuerpflichtige dieses Wirtschaftsjahr nicht geändert, so kann die Steueradministration das Ergebnis dieses abweichenden Wirtschaftsjahrs auch weiterhin der Besteuerung zugrunde legen, wenn der Steuerpflichtige ordnungsmäßig Bücher führt.

Zu § 3.

Art. 4.

Steuerfreie Einnahmen.

Die Vorschriften der Regierungsverordnung vom 22. April 1943, Slg. Nr. 105, über den Einkommensteuerabzug vom Arbeitslohn und die auf Grund dieser Verordnung erlassenen Verwaltungsanordnungen sind, soweit es sich um die Steuerpflicht oder die Steuerfreiheit von Einnahmen aus nichtselbständiger Arbeit handelt, auch bei der Veranlagung anzuwenden.

Zu § 4.

Art. 5.

Gewinnermittlung durch Vermögensvergleich.

(1) Zum Betriebsvermögen gehören nur solche Wirtschaftsgüter, die dem Betrieb dienen. Die Zugehörigkeit zum Betriebsvermögen ergibt sich in der Regel aus der Zweckbestim-

(3) Zivnostenští podnikatelé, jejichž firma jest zapsána v obchodním rejstříku, smějí podle § 2, odst. 5 zjišťovati čisté příjmy ze živnostenského podnikání podle hospodářského roku, odchýlného od roku kalendářního, vedou-li řádně knihy podle předpisů obchodního zákoníka. Nejsou-li knihy řádně vedeny, jest směrodatným zisk dosažený v kalendářním roce. Zisk budiž v tomto případě odhadnut. Zisk hospodářského roku odchýlného od kalendářního roku může však býti odhadnut a vzat za základ vyměření, budou-li výjimečně zjištěny závady v jednom hospodářském roce při dosavadním řádném vedení knih.

(4) Sestavují-li živnostenští podnikatelé, jejichž firma není zapsána v obchodním rejstříku, uzávěrky k jinému dni nežli k 31. prosinci, není výsledek tohoto odlišného hospodářského roku směrodatným pro daňové zjištění zisku. V tom případě budiž odhadnut ten zisk, jehož poplatník dosáhl v kalendářním roce. Uznala-li však berní správa takovému poplatníkovi pro berní rok 1942 hospodářský rok odlišný od kalendářního roku a nezměnil-li poplatník tento hospodářský rok, může berní správa výsledek tohoto odlišného hospodářského roku bráti i nadále za základ zdanění, vede-li poplatník řádně knihy.

K § 3.

Čl. 4.

Daněprosté příjmy.

Ustanovení vládního nařízení ze dne 22. dubna 1943, Sb. č. 105, o srážce daně důchodové ze mzdy, a správních nařízení vydaných na základě tohoto nařízení budiž použito také při vyměření, pokud jde o daňovou povinnost nebo daňové osvobození příjmů z nesamostatné práce.

K § 4.

Čl. 5.

Zjišťování zisku srovnáním jmění.

(1) K provoznímu jmění patří jen takové hospodářské statky, které slouží provozu. Příslušnost k provoznímu jmění vyplývá zpravidla z účelového určení hospodářského

mung des Wirtschaftsguts, z. B. Fabrikgebäude, Maschinen, Waren, Vorräte, Warenforderungen, Warenschulden. Dem Betrieb objektiv dienende Wirtschaftsgüter sind stets Betriebsvermögen (notwendiges Betriebsvermögen). Wirtschaftsgüter, die zur Befriedigung privater Bedürfnisse dienen, wie z. B. Wohnungseinrichtung, Kleidung, können in keinem Fall zum Betrieb gerechnet werden (notwendiges Privatvermögen). Diese Wirtschaftsgüter bleiben bei der steuerlichen Gewinnermittlung außer Betracht, auch wenn der Unternehmer sie in seinen Geschäftsbüchern festgehalten hat. Wirtschaftsgüter, die nach der Verkehrsauffassung zum Betrieb gehören können, aber nicht gehören müssen, rechnen zum Betriebsvermögen nur dann, wenn sie der Unternehmer durch Aufnahme in die Betriebsvermögensübersicht (Geschäftsbilanz) oder durch entsprechende Behandlung in seiner Buchführung z. B. dadurch, daß er die Einnahmen aus diesem Wirtschaftsgut als Betriebseinnahmen behandelt, seinem Betrieb zurechnet (gewillkürtes Betriebsvermögen). Gewillkürtes Betriebsvermögen kann nur bei registrierten Kaufleuten (§ 5) vorkommen.

(2) Die Wirtschaftsgüter des Betriebsvermögens sind nach ihrer Zweckbestimmung entweder Teile des Anlagevermögens oder Teile des Umlaufvermögens (Anlagegüter und Umlaufgüter). Wirtschaftsgüter des Anlagevermögens sind dazu bestimmt, dem Betrieb dauernd zu dienen. Sie können der Abnutzung durch Gebrauch oder Verbrauch unterliegen. Abnutzbare Wirtschaftsgüter des Anlagevermögens sind z. B. Gebäude, Maschinen, Erfindungen und sonstiges totes und lebendes Inventar. Zum nichtabnutzbaren Anlagevermögen gehören z. B. Grund und Boden, Beteiligungen, Geschäfts- oder Firmenwert. Das Umlaufvermögen bildet die Gesamtheit der Wirtschaftsgüter, die dem Betrieb nicht dauernd dienen sollen, sondern die bestimmungsgemäß fortlaufend dem Verbrauch, dem Wechsel und der Veräußerung unterliegen (z. B. Waren, Rohstoffe, Warenforderungen, Geld).

(3) Betriebseinnahmen sind alle in Geld oder Geldeswert bestehenden Einnahmen, die dem Steuerpflichtigen im Rahmen seines Betriebs (Land- und Forstwirtschaft, Gewerbebetrieb, selbständige Arbeit) zufließen.

(4) Betriebsausgaben sind Aufwendungen, die durch den Betrieb veranlaßt sind. Insoweit Steuern Betriebsausgaben sind (z. B. allgemeine Erwerbsteuer, Grundsteuer, Gebäudesteuer, Umsatzsteuer), sind sie in dem Kalenderjahr (Wirtschaftsjahr) als Betriebsausgaben zu behandeln, in dem sie fällig gewor-

statku, na př. tovární budova, stroje, zboží, zásoby, pohledávky za zboží, dluhy za zboží. Hospodářské statky sloužící objektivně podniku jsou vždy provozním jměním (nutné provozní jmění). Hospodářské statky sloužící ke krytí soukromých potřeb, na př. bytové zařízení, ošacení, nemohou býti nikdy počítány k podniku (nutné soukromé jmění). K těmto hospodářským statkům se při daňovém zjišťování zisku nepřihlíží, ani zachytil-li je podnikatel v obchodních knihách. Hospodářské statky, které podle hospodářského pojetí mohou, ale nemusí patřiti k podniku, patří k provoznímu jmění jen tehdy, připočte-li je podnikatel k svému podniku tím, že je pojme do sestavy provozního jmění (obchodní bilance), nebo příslušným posouzením v knihách, na př. tím, že příjmy z tohoto hospodářského statku posuzuje jako provozní příjmy (volené provozní jmění). Volené provozní jmění může se vyskytnouti jen u obchodníků zapsaných v rejstříku (§ 5).

(2) Hospodářskými statky provozního jmění jsou podle svého účelového určení buď částí ukladacího jmění nebo částí oběžného jmění (ukladací statky a oběžné statky). Hospodářské statky ukladacího jmění jsou určeny k tomu, aby sloužily provozu trvale. Mohou podléhati opotřebení užíváním nebo spotřebováním. Opotřebitelné hospodářské statky ukladacího jmění jsou na př. budovy, stroje, vynálezy a jinaký mrtvý a živý inventář. K neopotřebitelnému ukladacímu jmění patří na př. pozemky, účasti, obchodní nebo firemní hodnota. Oběžné jmění tvoří úhrn hospodářských statků, které nemají sloužiti podniku trvale, nýbrž které podle svého určení neustále podléhají spotřebě, směně a zcizení (na př. zboží, suroviny, pohledávky za zboží, peníze).

(3) Provozními příjmy jsou všechny příjmy v penězích nebo v peněžité hodnotě, které plynou poplatníkovi v rámci jeho podniku (zemědělské a lesní hospodářství, živnostenské podnikání, samostatná práce).

(4) Provozními výdaji jsou náklady, které vznikly provozem. Pokud jsou daně provozními výdaji (na př. všeobecná daň výdělková, daň pozemková, daň domovní, daň z obratu), buďtež považovány za provozní výdaje v tom kalendářním roce (hospodářském roce), ve kterém se staly splatnými. Dosud nesplacené

beitslohns oder der Gewinnbeteiligung zu behandeln. Der Begriff Arbeitslohn setzt voraus, daß ein ernsthaft gewolltes Arbeitsverhältnis gegeben ist. Ein solches wird in der Regel angenommen werden können, wenn von der Vergütung Lohnsteuer und Sozialversicherungsbeiträge einbehalten und an die zuständigen Stellen abgeführt werden. Die Einkünfte, die minderjährige Kinder aus dem Betrieb des Haushaltsvorstands beziehen, müssen mit den Einkünften des Haushaltsvorstands zusammengerechnet werden, wenn die Kinder zum Haushalt des Steuerpflichtigen gehören und dem Steuerpflichtigen Kinderermäßigung für die Kinder zusteht (§ 27, Abs. 1). Die Einkünfte der minderjährigen Kinder sind, wenn sie als Arbeitslohn zu behandeln sind, bei dem Haushaltsvorstand als Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit anzusetzen.

Art. 7.

Berichtigung und Änderung der Bilanz.

(1) Buchführende Steuerpflichtige dürfen die Vermögensübersicht (Bilanz) auch nach der Einreichung bei der Steueradministration unter bestimmten Voraussetzungen ändern (§ 4, Abs. 2).

(2) Ist ein Ansatz in der Vermögensübersicht unrichtig, so kann der Steuerpflichtige die Unrichtigkeit durch eine entsprechende Mitteilung an die Steueradministration beseitigen (Bilanzberichtigung). Ein Ansatz in der Vermögensübersicht ist unrichtig, wenn er unzulässig ist, das heißt, wenn er gegen zwingende Vorschriften des Einkommensteuerrechts oder des Handelsrechts oder gegen die einkommensteuerrechtlich zu beachtenden Grundsätze ordnungsmäßiger Buchführung verstößt.

(3) Es gibt Fälle, in denen steuerrechtlich und handelsrechtlich verschiedene Ansätze zulässig sind und der Steuerpflichtige demgemäß die Wahl hat, so oder so zu verfahren. Durch die Einreichung des Steuerbekenntnisses bei der Steueradministration hat der Steuerpflichtige seine Entscheidung getroffen. Eine Änderung dieser Entscheidung zu Gunsten eines anderen zulässigen Ansatzes (Bilanzänderung) ist nur mit Zustimmung der Steueradministration, im Rechtsmittelverfahren nur mit Zustimmung der Rechtsmittelbehörde zulässig. Sie kann nur vor Rechtskraft der Veranlagung, spätestens vor Erlass der Berufungsentscheidung beantragt werden. Das Begehren nach einer Bilanzänderung muß wirtschaftlich begründet sein.

něný služební poměr. Za takový lze zpravidla považovati takový služební poměr, při němž se z odměny sráží daň ze mzdy a sociálněpojišťovací příspěvky a odvádějí se na příslušná místa. Příjmy, jež pobírají nezletilé děti z podniku přednosta domácnosti, nutno sečísti s příjmy přednosta domácnosti, patří-li tyto děti k domácnosti poplatníkové a přísluší-li poplatníkovi pro tyto děti sleva na děti (§ 27, odst. 1). Mají-li příjmy nezletilých dětí býti posuzovány jako mzda, buďtež započteny u přednosta domácnosti jako příjmy z nesamostatné práce.

Čl. 7.

Oprava a změna bilance.

(1) Poplatníci vedoucí knihy smějí za určitých předpokladů měniti sestavu majetku (bilanci) také po jejím podání u berní správy (§ 4, odst. 2).

(2) Je-li některá položka v majetkové sestavě nesprávná, může poplatník odstraniti nesprávnost příslušným sdělením berní správě (oprava bilance). Položka v majetkové sestavě je nesprávná, je-li nepřipustná, t. j. nesrovnává-li se s velikými ustanoveními práva daně důchodové nebo obchodního práva nebo se zásadami řádného vedení knih, jež nutno zachovávat s hlediska práva daně důchodové.

(3) Jsou případy, v nichž daněprávně a obchodněprávně jsou přípustné různé položky, a poplatník má proto volbu postupovati tak či onak. Podáním daňového přiznání u berní správy se poplatník rozhodl. Změna tohoto rozhodnutí ve prospěch jiné přípustné položky (změna bilance) jest přípustná pouze se souhlasem berní správy, v odvolacím řízení pouze se souhlasem odvolací stolice. Za změnu může býti žádáno jen před tím, než vyměření nabude právní moci, nejpozději však před vydáním rozhodnutí o odvolání. Žádost za změnu bilance musí býti hospodářsky odůvodněna.

Art. 8.

Vereinfachte Gewinnermittlung gemäß § 4, Abs. 3.

(1) Der Steuerpflichtige kann als Gewinn den Überschuß der Betriebseinnahmen über die Betriebsausgaben ansetzen, wenn das Betriebsvermögen wesentlichen Schwankungen in der Regel nicht unterliegt. Die Vorschrift gilt nicht für Steuerpflichtige, die ordnungsmäßig Bücher führen und auf Grund jährlicher Bestandsaufnahmen regelmäßig Abschlüsse machen. Als ordnungsmäßig geführte Bücher werden nur solche angesehen, aus denen alle Betriebsvorgänge und die Lage des Betriebsvermögens vollständig ersichtlich sind.

(2) Die Anschaffungskosten für abnutzbare Anlagegüter des Betriebsvermögens können im Jahr der Verausgabung voll als Betriebsausgaben berücksichtigt werden, wenn sie für das einzelne Anlagegut 2.000 K nicht übersteigen. Übersteigen die Anschaffungskosten für ein abnutzbares Anlagegut des Betriebsvermögens 2.000 K, so sind die Aufwendungen gemäß § 7 zu verteilen.

(3) Wirtschaftlich ins Gewicht fallende Schwankungen im Betriebsvermögen, die in einem Wirtschaftsjahr ausnahmsweise auftreten, können bei der Gewinnermittlung auf Antrag des Steuerpflichtigen oder von Amts wegen durch Zuschläge oder Abschläge berücksichtigt werden. Die Vermehrungen und die Verminderungen der Geldposten (Geldbestand, Postscheckguthaben, Bankguthaben u. dgl.) haben sich bereits bei der Gegenüberstellung der Betriebseinnahmen und der Betriebsausgaben ausgewirkt. Es sind deshalb nur Schwankungen im anderen Teil des Betriebsvermögens zu berücksichtigen. Schwankungen, die wirtschaftlich ins Gewicht fallen, liegen in der Regel nur vor, wenn der Wert dieses anderen Teils des Betriebsvermögens am Schluß des Wirtschaftsjahrs um mindestens die Hälfte höher oder niedriger ist als am Schluß des vorangegangenen Wirtschaftsjahrs.

(4) Wenn bei Steuerpflichtigen, welche Einkünfte aus selbständiger Arbeit haben, der Gewinn auf Grund des § 4, Abs. 3, ermittelt wird, so sind Vorschüsse ohne Rücksicht auf die Art der Verbuchung schon im Zeitpunkt des Zufließens als Betriebseinnahmen zu behandeln. Müssen Vorschüsse später ganz oder teilweise zurückgezahlt werden, so stellen die Rückzahlungen Betriebsausgaben dar.

(5) Der Übergang von der Gewinnermittlung gemäß § 4, Abs. 3, (Überschuß der Betriebseinnahmen über die Betriebsausgaben) zur Ge-

Čl. 8.

Zjednodušené zjišťování zisku podle § 4, odst. 3.

(1) Poplatník může uvést jako zisk rozdíl mezi provozními příjmy a provozními výdaji, nepodléhá-li provozní jmění zpravidla podstatnému kolísání. Toto ustanovení neplatí pro poplatníky, vedou-li řádně knihy a sestavují-li pravidelně uzávěrky na základě ročních majetkových sestav. Za řádně vedené knihy lze považovati jen ty, z nichž jsou dokonale patrný veškeré provozní úkony a stav provozního jmění.

(2) K pořizovacím výdajům na opotřebitelné ukládací statky provozního jmění může býti plně přihlédnuto jako k provozním výdajům v roce vydání, nepřesahují-li pro jednotlivý ukládací statek 2.000 K. Přesahují-li pořizovací výdaje na opotřebitelný ukládací statek provozního jmění 2.000 K, buďtež rozděleny podle § 7.

(3) Ke kolísání v provozním jmění, které má hospodářský význam a které nastalo výjimečně v jednom hospodářském roce, může býti přihlédnuto při zjišťování zisku na žádost poplatníkovu nebo z moci úřední přípočty nebo odpočty. Rozmnožení a zmenšení peněžních položek (peněžní hotovost, pohledávka u poštovní spořitelny, bankovní pohledávka a pod.) projevílo se již při srovnání provozních příjmů a provozních výdajů. Nutno proto přihlížeti jen ke kolísání v ostatní části provozního jmění. O kolísání, které má hospodářský význam, jde zpravidla jen tam, kde hodnota této ostatní části provozního jmění na konci hospodářského roku jest nejméně o polovinu vyšší nebo nižší než na konci předchozího hospodářského roku.

(4) Zjišťuje-li se zisk u poplatníků, kteří mají příjmy ze samostatné práce, podle § 4, odst. 3, buďtež zálohy bez ohledu na způsob knihování považovány již v okamžiku příplynutí za provozní příjmy. Je-li nutno zálohy později zcela nebo z části vrátiti, jsou vrácené částky provozními výdaji.

(5) Přejchod od zjišťování zisku podle § 4, odst. 3 (rozdíl mezi provozními příjmy a provozními výdaji) k zjišťování zisku podle § 4,

winnermittlung gemäß § 4, Abs. 1, (Bestandsvergleich) erfordert, daß Betriebsvorgänge, die bisher nicht berücksichtigt worden sind, beim ersten Bestandsvergleich berücksichtigt werden. Das gilt insbesondere für Betriebsvorgänge, die die Waren betreffen. Der Unterschiedsbetrag zwischen dem Wert der Warenbestände und der Warenforderungen abzüglich des Werts der Warenschulden beim Beginn der Gewinnermittlung gemäß § 4, Abs. 3, frühestens aber am 1. Januar 1943, und dem Wert der gleichen Posten am Beginn des Kalenderjahrs (Wirtschaftsjahrs), für das der Gewinn erstmals durch Bestandsvergleich ermittelt wird, ist dem erstmals durch Bestandsvergleich ermittelten Gewinn hinzuzurechnen oder von diesem Gewinn abzusetzen.

(6) Es kann vorkommen, daß sich bei dem Übergang zur Gewinnermittlung durch Bestandsvergleich infolge von Hinzurechnungen gemäß Absatz 3 ein außergewöhnlich hoher Gewinn und eine außergewöhnlich hohe Steuer ergeben. Führt das zu Härten für den Steuerpflichtigen, so können sie auf Antrag des Steuerpflichtigen dadurch beseitigt werden, daß die Zurechnungsbeträge nicht voll dem Gewinn des Übergangsjahrs hinzugesetzt, sondern auf mehrere Jahre verteilt werden.

(7) Der Betriebsvermögensvergleich nach § 4, Abs. 1, ist die regelmäßige Art der Gewinnermittlung. Nach dieser Art kann jedoch der Gewinn nur bei denjenigen Steuerpflichtigen ermittelt werden, die ordnungsmäßig Bücher führen. Werden Bücher nicht oder nicht ordnungsmäßig geführt und sind die Voraussetzungen für die vereinfachte Ermittlung des Gewinns als Betriebseinnahmenüberschuß nach § 4, Abs. 3, nicht gegeben, so ist der Gewinn unter Berücksichtigung der Vorschriften des § 4, Abs. 1, zu schätzen.

Zu § 5.

Art. 9.

Gewinnermittlung bei registrierten Kaufleuten.

(1) Die besondere Art der Gewinnermittlung, die nach § 5 vorgeschrieben ist, gilt nur für Gewerbetreibende, deren Firma im Handelsregister eingetragen ist. Ob ein Steuerpflichtiger einkommensteuerrechtlich als Gewerbetreibender anzusehen ist, ist gemäß § 15 zu beurteilen. Die Eintragung im Handelsregister ist nicht entscheidend. Es kann vorkommen, daß trotz der Eintragung im Handelsregister steuerrechtlich ein Gewerbebetrieb nicht anzunehmen ist.

odst. 1 (srovnání majetku) vyžaduje, aby k provozním úkonům, k nimž se dosud nepřihlíželo, bylo přihlédnuto při prvním srovnání majetku. To platí zejména pro provozní úkony, jež se týkají zboží. Rozdíl mezi hodnotou zásoby zboží a pohledávek za zboží po odečtení hodnoty dluhů za zboží při počátku zjišťování zisku podle § 4, odst. 3, nejdříve však k 1. lednu 1943, a mezi hodnotou týchž položek na počátku kalendářního roku (hospodářského roku), za který se po prvé zjišťuje zisk srovnáním majetku, budiž k zisku po prvé srovnáním majetku zjištěnému připočten nebo od tohoto zisku odečten.

(6) Může se státi, že se při přechodu k zjišťování zisku srovnáním majetku pro připočty podle odstavce 3 objeví mimořádně vysoký zisk a mimořádně vysoká daň. Došlo-li by tím poplatníka k tvrdostem, mohou být na jeho žádost odstraněny tím, že částky, jež se mají připočísti, nebudou plně připočteny k zisku přechodného roku, nýbrž rozděleny na více let.

(7) Srovnání provozního jmění podle § 4, odst. 1 jest pravidelným způsobem zjišťování zisku. Tímto způsobem může však být zisk zjišťován jen u těch poplatníků, kteří vedou řádně knihy. Nejsou-li knihy vedeny nebo nejsou-li vedeny řádně a nejsou-li dány předpoklady pro zjednodušené zjišťování zisku jako přebytku provozních příjmů podle § 4, odst. 3, budiž zisk odhadnut s přihlédnutím k ustanovením § 4, odst. 1.

K § 5.

Čl. 9.

Zjišťování zisku u obchodníků zapsaných v rejstříku.

(1) Zvláštní způsob zjišťování zisku, předepsaný podle § 5, platí toliko pro živnostenské podnikatele, jejichž firma je zapsána v obchodním rejstříku. Má-li být poplatník s hlediska práva daně důchodové považován za živnostenského podnikatele, budiž posouzeno podle § 15. Zápis v obchodním rejstříku není rozhodný. Může se státi, že přes zápis do obchodního rejstříku daněprávně nelze mít za to, že jde o živnostenské podnikání.

(2) Die Gewinnermittlung nach § 5 wird grundsätzlich in der gleichen Weise durch Betriebsvermögensvergleich wie nach § 4, Abs. 1, durchgeführt. Sie unterscheidet sich aber in den folgenden Punkten von der Gewinnermittlung nach § 4, Abs. 1:

1. bei den registrierten Kaufleuten umfaßt das zu vergleichende Betriebsvermögen auch den zum Anlagevermögen gehörenden Grund und Boden;
2. bei registrierten Kaufleuten kann grundsätzlich jedes Wirtschaftsgut, das nicht notwendiges Privatvermögen ist, zum Betriebsvermögen gehören. Dementsprechend ist der Umfang der Betriebsvorgänge bei registrierten Kaufleuten größer als bei Steuerpflichtigen, die ihren Gewinn nach § 4, Abs. 1, ermitteln;
3. bei der Gewinnermittlung nach § 4, Abs. 1, ist der Steuerpflichtige nur an die Bewertungsvorschriften der Einkommensteuerverordnung gebunden. Der registrierte Kaufmann hat auch die Bewertungsvorschriften des Handelsrechts zu beachten. Er kann unter Umständen gezwungen sein, handelsrechtlich und steuerrechtlich verschieden zu bewerten.

Zu § 6.

Art. 10.

Anschaffungskosten, Herstellungskosten.

(1) Unter Anschaffungskosten sind die gesamten Aufwendungen zur Anschaffung des Wirtschaftsguts zu verstehen. Außer dem Kaufpreis gehören hierzu alle Nebenkosten, die durch die Anschaffung veranlaßt sind, wie z. B. Vertragsgebühren, Vermittlungsgebühren, Steuern und Abgaben, Transport- und Montagekosten.

(2) Zu den Herstellungskosten gehören alle Aufwendungen zur Herstellung des Wirtschaftsguts, insbesondere Materialkosten und Fertigungslöhne. Zu den Herstellungskosten gehören auch die Fertigungsgemeinkosten.

Art. 11.

Fertigungsgemeinkosten.

(1) Fertigungsgemeinkosten sind ein Teil der Selbstkosten. Die Selbstkosten setzen sich zusammen aus den Werkstoffkosten, den Fertigungslöhnen, den Gemeinkosten und den Sonderkosten. Die Gemeinkosten setzen sich zusammen aus den Fertigungsgemeinkosten und den Verwaltungs- und Vertriebs(gemein)kosten. Zu den Fertigungsgemeinkosten werden in der Regel zu rechnen sein:

(2) Zjišťování zisku podle § 5 provádí se srovnáním provozního jmění zásadně stejným způsobem jako podle § 4, odst. 1. Od zjišťování zisku podle § 4, odst. 1 liší se však v těchto bodech:

1. U obchodníků zapsaných v rejstříku zahrnuje provozní jmění, jež má být srovnáváno, také pozemek patřící k ukládacímu jmění;
2. u obchodníků zapsaných v rejstříku může zásadně každý hospodářský statek, který není nutným soukromým jměním, patřit k provoznímu jmění. Podle toho jest rozsah provozních úkonů u obchodníků zapsaných v rejstříku větší než u poplatníků zjišťujících zisk podle § 4, odst. 1;
3. při zjišťování zisku podle § 4, odst. 1 jest poplatník vázán toliko oceňovacími ustanoveními nařízení o dani důchodové. Obchodník zapsaný v rejstříku jest povinen dbáti také oceňovacích ustanovení obchodního práva. Podle okolností může být nucen oceňovati různě s hlediska práva obchodního a daňového.

K § 6.

Čl. 10.

Pořizovací výdaje, výrobní výdaje.

(1) Pořizovacími výdaji nutno rozuměti veškeré náklady na pořízení hospodářského statku. Kromě kupní ceny patří k nim veškeré vedlejší výdaje, vzniklé pořízením statků, jako na př. smluvní poplatky, poplatky za zprostředkování, daně a dávky, výdaje za dovoz a montáž.

(2) K výrobním výdajům patří všechny náklady na výrobu hospodářského statku, zvláště výdaje za materiál a výrobní mzdy. K výrobním výdajům patří také všeobecné výrobní výdaje.

Čl. 11.

Všeobecné výrobní výdaje.

(1) Všeobecné výrobní výdaje jsou částí vlastních nákladů. Vlastní náklady skládají se z výdajů za suroviny, z výrobních mezd, z všeobecných výdajů a ze zvláštních výdajů. Všeobecné výdaje se skládají z všeobecných výrobních výdajů a ze správních a (všeobecných) prodejních výdajů. K všeobecným výrobním výdajům bude zpravidla počítati:

1. Gehälter für Lagerverwaltung, Abnahmepersonal des Auftragnehmers, Werkstattverwaltung, Meister, Lohnbüro, Arbeitsvorbereitung, Werkstattkonstruktoren usw.;
 2. Hilfslohne für Lagerbetrieb, Abnahmepersonal, Förderwesen, Kraftanlagen, Reinigung der Anlagen, Überwachung der Fertigung, Pförtner, Wach- und Sicherheitsdienst, für bezahlte Wartezeiten, Urlaub u. dgl.;
 3. soziale Aufwendungen auf Fertigungslohne, soweit sie dem Grundsatz sparsamer Wirtschaftsführung nicht widersprechen;
 4. Energie- und Brennstoffe (z. B. Gas, elektrischer Strom, Dampf, Druckluft, Kohle, Koks, Kraftstoffe, Wasser);
 5. Hilfsstoffe, d. h. solche Stoffe, die nach ihrer Art und Bedeutung weder Werkstoffe noch Betriebsstoffe sind, insbesondere solche, die sich als Werkstoffe mengenmäßig nicht ansetzen lassen (z. B. Säuren, Vergütungsöl, Rostschutz);
 6. Betriebsstoffe (Kleinwerkzeuge, Werkzeugstahl, Treibriemen, Schweißmittel, Kühl-, Schmier-, Reinigungsmittel, hierher gehöriger Bürobedarf);
 7. laufende Instandhaltung (Reparaturen) von Betriebsbauten, Betriebseinrichtungen, Maschinen, Vorrichtungen, Werkzeugen usw.;
 8. Anlageabschreibungen auf Fertigungsanlagen, soweit sie nicht gesondert in Ansatz zu bringen sind; dabei dürfen nur die anteiligen Absetzungen für Abnutzung zugerechnet werden. Ist ein Anlagegut, das der Fertigung dient, in der Steuerbilanz vollständig abgeschrieben, kann ein anteiliger Betrag für die tatsächliche Abnutzung in die steuerlichen Herstellungskosten nicht mehr eingerechnet werden. Abschreibungen auf den niedrigeren Teilwert, außerordentliche Abschreibungen und Zuweisungen an die Fonde gemäß § 2 der Regierungsverordnung vom 16. November 1939, Slg. Nr. 7 vom Jahre 1940, betreffend vorübergehende Maßnahmen bei der Einkommensteuer, bei der allgemeinen Erwerbsteuer und bei der besonderen Erwerbsteuer, gehören nicht zu den Herstellungskosten im steuerlichen Sinn. Es kann höchstens der Teil des Abschreibungsbetrags, der einer angemessenen Absetzung für Abnutzung entspricht, in die steuerliche Kostenrechnung einbezogen werden;
 9. Steuern, soweit sie den Fertigungsgemeinkosten zuzurechnen sind; die Steuern vom Einkommen und die Vermögensteuer ge-
1. služné na správu skladu, přejímací personál dodavatelův, správu dílen, mistry, mzdovou kancelář, přípravu práce, dílenské konstruktéry atd.;
 2. pomocné mzdy na provoz skladu, přejímací personál, dopravu, hnací zařízení, čištění zařízení, dozor nad výrobou, vrátné, strážní a bezpečnostní službu, za zaplacenou čekací dobu, dovolenou a pod.;
 3. sociální náklady na výrobní mzdy, pokud neodporují zásadě úsporného hospodaření;
 4. energii a palivo (na př. plyn, elektrický proud, pára, stlačený vzduch, uhlí, koks, pohonné látky, voda);
 5. pomocné látky, t. j. takové látky, které nejsou podle druhu a významu ani surovinami ani výrobními pomůckami, zvláště takové, které nelze určití co do množství jako suroviny (na př. kyseliny, zušlechťovací olej, ochrana proti rzi);
 6. výrobní pomůcky (drobné nářadí, nářadářská ocel, hnací řemeny, svářecí pomůcky, chladicí, mazací, čisticí prostředky a sem patřící kancelářské potřeby);
 7. běžné udržování (opravy) provozních budov, provozních zařízení, strojů, přístrojů, nářadí atd.;
 8. odpisy na výrobních zařízeních, pokud je není třeba zvláště uváděti; při tom smějí býti odpisy pro opotřebení přičítány jen podílem. Byl-li ukládací statek, který slouží výrobě, v daňové bilanci zcela odepsán, nemůže býti poměrná částka za skutečné opotřebení již započítávána pro daňové účely do výrobních výdajů. Odpisy na nižší díleci hodnotu, mimořádné odpisy a přiděly fondům podle § 2 vládního nařízení ze dne 16. listopadu 1939, Sb. č. 7 z roku 1940, o přechodných opatřeních u daně důchodové, všeobecné a zvláštní daně výdělkové, nepatří daňově do výrobních výdajů. Do daňového výpočtu výdajů může býti započítán nejvýše ten díl odpisové částky, který odpovídá přiměřenému odpisu pro opotřebení;
 9. daně, pokud mají býti připočteny k všeobecným výrobním výdajům, daně z důchodu a daň z majetku nepatří berněprávně k odpo-

hören steuerrechtlich nicht zu den abzugsfähigen Betriebsausgaben und auch nicht zu den Fertigungsgemeinkosten. Auch die Umsatzsteuer gehört nicht zu den Fertigungsgemeinkosten, weil es sich bei ihr um Kosten des Vertriebs handelt. Die allgemeine Erwerbsteuer samt allen Zuschlägen und die Erwerbsteuer von Körperschaften gehören anteilig zu den Herstellungskosten; der Anteil, der auf die Herstellungskosten entfällt, ist zu schätzen;

10. sonstige Kosten, wie Sachversicherung, Post- und Fernspreckgebühren, Reiseauslagen usw., soweit sie auf die Fertigung entfallen.

(2) Allgemeine Verwaltungskosten, die danach nicht zu den Fertigungsgemeinkosten gehören, und Vertriebskosten gehören nicht zu den Herstellungskosten. Sonderkosten können zu den Herstellungskosten gehören, soweit sie zur Fertigstellung der Erzeugnisse im einzelnen aufgewendet werden müssen und nicht zu den allgemeinen Verwaltungskosten oder den Vertriebskosten zu rechnen sind.

(3) Die Fertigungsgemeinkosten gehören zu den Herstellungskosten im Sinn des § 6. Sie sind steuerlich zu berücksichtigen, einerlei, wie in der Handelsbilanz verfahren ist. Der niedrigere Teilwert kann statt der Herstellungskosten (einschließlich der Fertigungsgemeinkosten) nur dann angesetzt werden, wenn nachgewiesen wird, daß ein Käufer des Betriebs weniger bezahlen würde als den üblichen Aufwand für die Herstellung der Erzeugnisse.

(4) Die Fertigungsgemeinkosten machen bei vielen Fabrikbetrieben einen erheblichen Teil der Herstellungskosten der Erzeugnisse aus. Es ist in der Praxis oft schwierig, die Fertigungsgemeinkosten vollständig zu ermitteln und auf die einzelnen Erzeugnisse aufzuteilen. Das gilt insbesondere, wenn viele Wirtschaftsgüter verschiedener Art hergestellt werden. Es müssen deshalb bei der Kostenrechnung in der Praxis fast immer mehr oder weniger große Ungenauigkeiten mit in Kauf genommen werden. Es genügt für steuerliche Zwecke, wenn die Steuerpflichtigen alle auf die Fertigung entfallenden Kostenteile von einigem Gewicht in die Herstellungskosten einrechnen. Es kann auf die Einrechnung unwesentlicher oder nur schwer zurechenbarer Kostenteile verzichtet werden. Die Steuerpflichtigen müssen bei der Berücksichtigung der Fertigungsgemeinkosten in den einzelnen Wirtschaftsjahren gleichmäßig verfahren. Zur Sicherstellung dieser Gleichmäßigkeit ist deshalb der Unternehmer, wel-

cheitern provozivem výdajům a také ne k všeobecným výrobním výdajům. Ani daň z obrátu nepatří k všeobecným výrobním výdajům, poněvadž tu jde o prodejní výdaje. Všeobecná daň výtěžková se všemi přírážkami a výtěžková daň korporací patří poměrně k výrobním výdajům, podíl, který připadá na výrobní výdaje, budiž odhadnut;

10. jiné výdaje, jako věcné pojištění, poštovní a telefonní poplatky, cestovní výdaje atd., pokud připadají na výrobu.

(2) Všeobecné správní výdaje, které podle toho nepatří k všeobecným výrobním výdajům, a prodejní výdaje nepatří k výrobním výdajům. Zvláštní výdaje mohou patřit k výrobním výdajům, pokud musí být jednotlivě vynaloženy k zhotovení výrobků a nemají být započteny k všeobecným správním výdajům nebo prodejním výdajům.

(3) Všeobecné výrobní výdaje patří k výrobním výdajům podle § 6. Daňově budiž k nim přihlíženo bez ohledu na to, jak jest postupováno v obchodní bilanci. Nižší dílejší hodnota může být uvedena místo výrobních výdajů (včetně všeobecných výrobních výdajů) jen tehdy, bude-li prokázáno, že by kupec podniku zaplatil méně nežli obvyklý náklad na výrobu výrobků.

(4) Všeobecné výrobní výdaje tvoří v mnohých továrních podnicích podstatnou část výrobních výdajů u výrobků. V praxi jest často těžké zjistiti dokonale všeobecné výrobní výdaje a rozvrhnouti je na jednotlivé výrobky. To platí zejména, vyrábí-li se mnoho hospodářských statků různého druhu. Nužno proto v praxi téměř vždy při jejich výpočtu se smířiti s většími nebo menšími nepřesnostmi. K daňovým účelům stačí, jestliže poplatníci veškeré výdaje připadající na výrobu počítají do výrobních výdajů podle téhož hlediska. K započtení částí výdajů, které nejsou významné nebo jsou jen stěží připočitatelné, nemusí se přihlížeti. Poplatníci musí co do všeobecných výrobních výdajů v jednotlivých hospodářských letech postupovati stejným způsobem. Podnikatel, který počítá při oceňování zboží ke dni bilance s všeobecnými výrobními výdaji, jest proto povinen podati za účelem zabezpečení této stejnoměrnosti přesné údaje o tom, které výdaje a v jaké

cher Fertigungsgemeinkosten zum Bilanztag bei der Warenbewertung in Anrechnung bringt, verpflichtet, genaue Angaben darüber zu machen, welche Kosten und in welcher Höhe sie als Fertigungsgemeinkosten in Anrechnung gebracht worden sind. Die Höhe ist nicht allein ziffermäßig, sondern auch in Hundertsätzen anzuführen.

Art. 12.

Kapitalzinsen.

Die Fremdkapitalzinsen müssen nicht, auch nicht anteilig, zu den Herstellungskosten gerechnet werden. Zinsen vom Eigenkapital sind in keinem Fall zu den Herstellungskosten zu rechnen.

Art. 13.

Kurzlebige Wirtschaftsgüter des Anlagevermögens.

(1) Die Bewertungsfreiheit für kurzlebige Wirtschaftsgüter des Anlagevermögens (§ 6, Z. 1, vierter Satz) gilt für alle abnutzbaren Betriebsanlagegüter, die nach dem 31. Dezember 1943 bestellt werden und deren Anschaffungs- oder Herstellungskosten 2.000 K nicht übersteigen. Die Bewertungsfreiheit kann auch für Betriebsanlagegüter in Anspruch genommen werden, die in gebrauchtem Zustand erworben oder aus gebrauchten Bestandteilen im eigenen Betrieb hergestellt worden sind. Maßgebend ist der Wert des einzelnen Betriebsanlageguts, das selbständig bewertungsfähig und selbständig nutzungsfähig ist. Ob die Grenze von 2.000 K überschritten ist, richtet sich nach den tatsächlichen Aufwendungen für das betreffende Betriebsanlagegut.

(2) Ohne Rücksicht auf die Höhe der Aufwendungen kann die Bewertungsfreiheit für die folgenden Betriebsanlagegüter in Anspruch genommen werden:

1. Lastkraftwagen mit einer Nutzlast von 1.1 t oder mehr und akkumulatorisch angetriebene sog. Elektrokarren, die mit Kraftfahrzeugbrief geliefert werden und zur Lastenbeförderung dienen;
2. Zugmaschinen und Schlepper;
3. Anhänger mit einer Nutzlast von 1.1 t oder mehr zu den Fahrzeugen, die in den Z. 1 und 2 bezeichnet sind, und zwar auch dann, wenn sie zunächst nicht durch Kraftfahrzeuge fortbewegt werden, aber ohne wesentliche Änderungen fortbewegt werden können;
4. Kraftomnibusse mit mehr als 16 Sitzplätzen und Kraftomnibusanhänger mit mehr als 16 Sitzplätzen.

výši byly počítány jako všeobecné výrobní výdaje. Výše budiž uvedena nejen číselně, nýbrž i v procentech.

Čl. 12.

Úroky z kapitálu.

Úroky z cizího kapitálu se nemusí počítati do výrobních výdajů, a to ani ne podílem. Úroky z vlastního kapitálu nesmějí býti nikdy započítány k výrobním výdajům.

Čl. 13.

Krátkodobé hospodářské statky ukládacího jmění.

(1) Oceňovací volnost pro krátkodobé hospodářské statky ukládacího jmění (§ 6, č. 1, věta čtvrtá) platí pro všechny opotřebitelné provozní ukládací statky, které budou pořízeny po 31. prosinci 1943 a jejichž pořizovací nebo výrobní výdaje nepřevyšují 2.000 K. Oceňovací volnost může býti uplatňována také pro provozní ukládací statky, které byly získány již upotřebené nebo vyrobeny ve vlastním podniku z upotřebených součástek. Směrodatnou jest hodnota jednotlivého provozního ukládacího statku, který jest samostatně ocenitelný a samostatně užitelný. Zda byla hranice 2.000 K překročena, řídí se podle skutečných nákladů na dotčený provozní ukládací statek.

(2) Bez ohledu na výši nákladů může býti oceňovací volnost uplatňována pro tyto provozní ukládací statky:

1. nákladní auta s užitkovou vahou 1.1 t nebo více a akumulátorem poháněné t. zv. elektrické vozíky, jež se dodávají s průvodními listy pro motorová vozidla a slouží k dopravě nákladů;
2. tažné stroje a traktory;
3. vlečné vozy s užitkovou vahou 1.1 t nebo více k vozidlům, uvedeným pod č. 1 a 2, a to i tehdy, nejsou-li prozatím taženy motorovými vozidly, ale mohou býti jimi taženy bez zvláštních změn;
4. autobusy s více než 16 místy k sedění a autobusové vlečné vozy s více než 16 místy k sedění.

(3) In der Land- und Forstwirtschaft kann die Bewertungsfreiheit ohne Rücksicht auf die Höhe der Aufwendungen für die folgenden Betriebsanlagegüter einschließlich der zugehörigen baulichen Anlagen in Anspruch genommen werden:

1. Melkmaschinen;
2. Maschinen und Geräte zur Schädlingsbekämpfung;
3. Kühlanlagen zur Erhaltung von landwirtschaftlichen Erzeugnissen;
4. elektrische Anlagen (Stromerzeugungs- und Anspeicherungsanlagen, Transformatoren, Elektromotoren und Frei- und Innenleitungen) und Wasserversorgungsanlagen (Pumpen, Rohrleitungen und ähnliche Vorrichtungen);
5. Heizungsanlagen in Gewächshäusern von gärtnerischen Betrieben;
6. Trocknungsanlagen für Grünfutter und für andere landwirtschaftliche Erzeugnisse;
7. Bewässerungsanlagen und Entwässerungsanlagen;
8. Gärfutterbehälter;
9. Gülleanlagen und Jaucheanlagen;
10. Dunggruben, die in baulichem Zusammenhang mit Gülleanlagen oder Jaucheanlagen errichtet werden.

(4) Die Bewertungsfreiheit darf für die unter den Absätzen 2 und 3 bezeichneten Betriebsanlagegüter nur in Anspruch genommen werden, wenn sie in neuem (nicht gebrauchtem) Zustand angeschafft oder aus neuen (nicht gebrauchten) Bestandteilen hergestellt worden sind. Die erweiterte Bewertungsfreiheit kann jedoch für Betriebsanlagegüter, die zu einem land- und forstwirtschaftlichen Nebenbetrieb gehören, nicht in Anspruch genommen werden.

(5) Der Steuerpflichtige kann von der Bewertungsfreiheit erst nach der Anschaffung (Lieferung) oder nach der Beendigung der Herstellung des Betriebsanlageguts Gebrauch machen. Die Bestellung des Betriebsanlageguts ist noch keine Anschaffung. Auch auf den Zeitpunkt der Bezahlung des Betriebsanlageguts kommt es nicht an.

(6) Die Voraussetzungen für die Inanspruchnahme der Bewertungsfreiheit sind:

1. es muß ordnungsmäßige Buchführung vorhanden sein, die den Vorschriften des Handelsgesetzbuchs entspricht;

(3) V zemědělském a lesním hospodářství může býti uplatňována oceňovací volnost bez ohledu na výši nákladů pro tyto provozní ukládací statky včetně k tomu patřících stavebních zařízení:

1. dovní stroje;
2. stroje a nářadí k potírání škůdců;
3. chladírny k uchovávání zemědělských výrobků;
4. elektrická zařízení (zařízení pro výrobu a akumulaci proudu, transformátory, elektromotory a vnější a vnitřní vedení) a zařízení pro zásobování vodou (pumpy, potrubí a podobná zařízení);
5. topná zařízení ve sklenících zahradnických podniků;
6. zařízení na sušení zelené píce a jiných zemědělských výrobků;
7. zavodňovací a odvodňovací zařízení;
8. silážní komory;
9. kejdovací zařízení a močůvkové jímky;
10. jámy na hnůj, zřízené v stavební spojitosti s kejdovacím zařízením nebo s močůvkovými jímkami.

(4) Oceňovací volnost pro provozní ukládací statky uvedené v odstavcích 2 a 3 smí býti uplatňována jen tehdy, byly-li pořízeny v novém (neupotřebeném) stavu nebo vyrobeny z nových (neupotřebených) součástí. Rozšířená oceňovací volnost nemůže však býti uplatňována pro provozní ukládací statky, které patří k vedlejšímu podniku zemědělského a lesního hospodářství.

(5) Poplatník může použití oceňovací volnosti teprve po pořízení (dodání) nebo po ukončení výroby provozního ukládacího statku. Objednávka provozního ukládacího statku není pořízením. Rovněž na dni zaplacení provozního ukládacího statku nezáleží.

(6) Předpoklady pro uplatnění oceňovací volnosti jsou:

1. musí zde býti řádně vedené knihy, odpovídající ustanovením obchodního zákoníka;

2. die Aufwendungen für die kurzlebigen Betriebsanlagegüter und die jährlichen Abschreibungen müssen bei Steuerpflichtigen mit doppelter Buchführung auf einem besonderen „Konto kurzlebiger Betriebsanlagegüter“ ausgewiesen werden. Das Konto muß Bestandteil der Buchführung sein. Seine förmliche Ordnungsmäßigkeit erfordert, daß außerdem ein Verzeichnis geführt wird, in dem die Anschaffungs- oder Herstellungskosten, die Abschreibungen und das Anschaffungs- oder Herstellungsjahr der einzelnen kurzlebigen Betriebsanlagegüter verzeichnet sind. Bei einfacher Buchführung genügt ein besonderer inventarmäßiger Nachweis der kurzlebigen Betriebsanlagegüter. Die Buchung auf dem besonderen Konto muß spätestens im Zeitpunkt der Aufstellung der Hauptabschlußbilanz für das Jahr, in dem das Betriebsanlagegut angeschafft oder hergestellt worden ist, oder der besondere inventarmäßige Nachweis spätestens bei Abgabe des Einkommensteuerbekenntnisses für das Jahr, in dem das Betriebsanlagegut angeschafft oder hergestellt worden ist, vorgenommen werden. Der Ausweis auf dem besonderen Konto kurzlebiger Betriebsanlagegüter oder der inventarmäßige Nachweis ist nicht erforderlich für Betriebsanlagegüter, deren Anschaffungs- oder Herstellungskosten 2.000 K nicht übersteigen und im Jahr der Anschaffung oder Herstellung voll als Betriebsvermögensverminderung verbucht werden und für die demgemäß eine Aktivierung nicht vorgenommen wird.

Art. 14.

Bewertung der Schulden.

(1) Schulden sind unter sinngemäßer Anwendung des § 6, Z. 2, mit dem Gegenwert (Verfügungsbetrag) anzusetzen, der dem Schuldner zugeflossen ist. Dieser stimmt in der Regel mit dem Betrag überein, den der Schuldner insgesamt zu entrichten hat (Tilgungsbetrag).

(2) Schulden, die in fremder Währung oder zum Kurs einer fremden Währung zu tilgen sind, müssen auch dann mindestens mit dem Verfügungsbetrag angesetzt werden, wenn der Kurs der fremden Währung gesunken ist. Der höhere Teilwert kann angesetzt werden, wenn der Kurs der fremden Währung gestiegen ist. Schuldner, die zu ordnungsmäßiger kaufmännischer Buchführung verpflichtet sind, müssen den höheren Teilwert ansetzen.

2. náklady na krátkodobé provozní ukládací statky a roční odpisy musí být vykázány u poplatníků vedoucích podvojně účetnictví na zvláštním „úctu krátkodobých provozních ukládacích statků“. Účet musí být součástí vedení knih. Jeho formální řádnost vyžaduje, aby byl kromě toho veden přehled, v němž by byly zaznamenány pořizovací nebo výrobní výdaje, odpisy a rok pořízení nebo vyrobení jednotlivých krátkodobých provozních ukládacích statků. Při jednoduchém účetnictví stačí zvláštní inventární průkaz krátkodobých provozních ukládacích statků. Účtování na zvláštním kontě musí být provedeno nejpozději v okamžiku sestavení hlavní bilance za rok, v němž byl provozní ukládací statek pořízen anebo vyroben, nebo zvláštní inventární průkaz musí být předložen nejpozději při podání přiznání k dani důchodové za rok, ve kterém byl provozní ukládací statek pořízen nebo vyroben. Výkaz na zvláštním účtu krátkodobých provozních ukládacích statků nebo inventární průkaz není nutný u provozních ukládacích statků, jejichž pořizovací nebo výrobní výdaje nepřevyšují 2.000 K a pokud byly účtovány v roce pořízení nebo vyrobení plně jako zmenšení provozního jmění, a pro něž nebylo proto provedeno aktivování.

Čl. 14.

Ocenění dluhů.

(1) Dluhy buďtež uvedeny za obdobného použití § 6, č. 2 tou hodnotou (disposiční částka), která dlužníkovi připlynula. Tato částka souhlasí zpravidla s onou částkou, kterou jest dlužník povinen dohromady zapraviti (úmor).

(2) Dluhy, které je nutno umořovati v cizí měně anebo kursem cizí měny, musí být uvedeny také tehdy aspoň disposiční částkou, klesl-li kurs cizí měny. Vyšší dílejší hodnota může být uvedena, stoupl-li kurs cizí měny. Dlužníci, kteří jsou povinni vésti řádné obchodní knihy, musí uvést vyšší dílejší hodnotu. Dlužník může pro výpočet dílejší hodnoty vycházeti z devisorového kursu na konci hospodářského roku, při kolísání devisorového kursu z průměr-

Der Schuldner kann zur Berechnung des Teilwerts von dem Devisenkurs am Schluß des Wirtschaftsjahrs, bei Schwankungen des Devisenkurses von dem Durchschnittskurs bis zum Zeitpunkt der Aufstellung der Hauptabschlußbilanz ausgehen.

(3) Darlehensschulden, deren Verfügungsbetrag unter dem Nennbetrag liegt, und die mit dem Nennbetrag zurückgezahlt werden müssen, sind mit dem Verfügungsbetrag anzusetzen. Der Unterschiedsbetrag zwischen dem Nennbetrag und dem Verfügungsbetrag ist auf die Laufzeit des Darlehens zu verteilen.

Beispiel:

Nennbetrag der Darlehensschuld	200.000 K
Verfügungsbetrag	190.000 K
Unterschiedsbetrag (Abgeld)	10.000 K
Laufzeit des Darlehens zehn Jahre.	
Schuldbetrag auf dem Darlehenskonto	190.000 K.

Daneben ist ein Abgeldkonto zu bilden.

Es ist am Ende des ersten Jahres anzusetzen mit 1.000 K und fortlaufend um jährlich . . . 1.000 K bis auf 10.000 K am Ende des zehnten Jahres zu erhöhen.

Art. 15.

Bewertung von Einlagen.

(1) Einlagen, die in Sachwerten bestehen, sind mit den Anschaffungs- oder Herstellungskosten oder mit dem etwa niedrigeren Teilwert anzusetzen. Es ist dabei einerlei, zu welchem Zweck die eingebrachten Wirtschaftsgüter ursprünglich angeschafft worden sind.

(2) Die Anschaffungs- oder Herstellungskosten von Wirtschaftsgütern, die einem Betriebsvermögen entnommen worden sind und ihm später als Einlage wieder zugeführt werden, entsprechen dem Teilwert im Zeitpunkt der Entnahme aus dem Betriebsvermögen.

(3) Die Anschaffungs- oder Herstellungskosten abnutzbarer Anlagegüter des Betriebsvermögens sind um die Absetzungen für Abnutzung zu kürzen, die auf die Zeit vor ihrer Einbringung in den Betrieb entfallen.

Art. 16.

Bewertung bei unentgeltlicher Übertragung.

(1) Wird ein Betrieb oder ein Teilbetrieb unentgeltlich übertragen, so sind bei der Ermittlung des Gewinns des bisherigen Betriebs-

ného kursu až do okamžiku sestavení hlavní bilance.

(3) Zápůjčky, jejichž disposiční částka jest nižší než jmenovitá částka a které musí býti splaceny jmenovitou částkou, nutno uvésti disposiční částkou. Rozdíl mezi jmenovitou a disposiční částkou budiž rozdělen na dobu zápůjčky.

Příklad:

Jmenovitá částka zápůjčky	200.000 K
disposiční částka	190.000 K
rozdíl (srážka)	10.000 K
Doba trvání zápůjčky deset let.	
Dlužná částka na účtě zápůjček	190.000 K

Vedle toho nutno zřídit srážkový účet.

Srážku nutno vykázat na konci prvního roku částkou 1.000 K a běžně ročně ji zvyšovati o . . . 1.000 K až na 10.000 K ku konci desátého roku.

Čl. 15.

Ocenění vkladů.

(1) Vklady záležející ve věcných hodnotách buďtež uvedeny pořizovacími nebo výrobními výdaji nebo případnou nižší dílčí hodnotou. Při tom jest nerozhodno, k jakému účelu byly vloženy hospodářské statky původně pořizeny.

(2) Pořizovací nebo výrobní výdaje hospodářských statků, které byly vybrány z provozního jmění a později do něho jako vklad opět vloženy, rovnají se dílčí hodnotě v okamžiku výběru z provozního jmění.

(3) Pořizovací nebo výrobní výdaje opotřebitelných ukládacích statků provozního jmění buďtež sníženy o odpisy pro opotřebení, které připadají na dobu před jejich vložení do podniku.

Čl. 16.

Ocenění při bezúplatném převodu.

(1) Při bezúplatném převodu podniku nebo dílčího podniku buďtež při zjišťování zisku do-
savadního majitele podniku hospodářské statky

inhabers die Wirtschaftsgüter mit den Werten anzusetzen, die sich gemäß § 6, Z. 1 bis 3, ergeben. Der Rechtsnachfolger ist an diese Werte gebunden.

(2) Werden nur einzelne Wirtschaftsgüter unentgeltlich übertragen, so gilt für den Empfänger als Anschaffungs- oder Herstellungskosten der Betrag, den er für das einzelne Wirtschaftsgut im Zeitpunkt des Empfangs hätte aufwenden müssen.

Art. 17.

Barzuschüsse aus öffentlichen Mitteln.

Barzuschüsse aus öffentlichen Mitteln zur Anschaffung oder Herstellung von Anlagegütern des Betriebsvermögens sind beim Empfänger durchlaufende Posten. Demgemäß sind Anlagen, die mit öffentlichen Zuschüssen angeschafft oder errichtet worden sind, nur mit den Anschaffungs- oder Herstellungskosten zu bewerten, die der Steuerpflichtige selbst aufgewendet hat. Diese Kosten sind Grundlage für die Bemessung der Absetzungen für Abnutzung gemäß § 7.

Zu § 7.

Art. 18.

Absetzung für Abnutzung oder Substanzverringerung.

(1) Ein Wirtschaftsgut ist technisch abgenutzt, wenn es nicht mehr gebrauchsfähig ist. Eine wirtschaftliche Abnutzung liegt vor, wenn durch Umstände, die außerhalb des Gegenstandes liegen, seine wirtschaftliche Nutzbarkeit herabgesetzt wird.

(2) Gehört ein Gebäude oder ein sonstiges Wirtschaftsgut nicht, auch nicht teilweise, zu einem Betriebsvermögen, so sind für die Bemessung der Absetzung für Abnutzung oder Substanzverringerung als Anschaffungs- oder Herstellungskosten zugrunde zu legen:

1. bei einem Gebäude, das unentgeltlich erworben oder vor dem 1. Januar 1919 angeschafft oder hergestellt worden ist, der Wert, mit dem das Gebäude nach den Bewertungsvorschriften für Zwecke der Vermögensteuer zum 1. Januar 1943 oder, wenn das Gebäude nach diesem Zeitpunkt erworben wurde, zum letzten Veranlagungszeitpunkt (Hauptveranlagungs-, Nachveranlagungs- oder Änderungsveranlagungszeitpunkt) der Vermögensteuer vor dem unentgeltlichen Erwerb bewertet worden ist, bzw. zu bewerten wäre;

oceněny těmi hodnotami, které vyplývají podle § 6, č. 1 až 3. Tyto hodnoty jsou závazné pro právního nástupce.

(2) Při bezúplatném převodu jen jednotlivých hospodářských statků platí pro příjemce za pořizovací nebo výrobní výdaje ona částka, kterou by byl musel vynaložit za jednotlivý hospodářský statek v době přijetí.

Čl. 17.

Příspěvky v hotovosti z veřejných prostředků.

Příspěvky v hotovosti z veřejných prostředků k pořízení nebo výrobě ukládacích statků provozního jmění jsou u příjemce průběžnými položkami. Podle toho se zařízení, která byla pořízena nebo zřízena s veřejnými příspěvky, ocení jen těmi pořizovacími nebo výrobními výdaji, jež poplatník sám vynaložil. Tyto výdaje jsou základem pro vyměření odpisu pro opotřebení podle § 7.

K § 7.

Čl. 18.

Odpis pro opotřebení nebo zmenšení podstaty.

(1) Hospodářský statek je technicky opotřebován, není-li již použitelný. O hospodářské opotřebení jde, jestliže hospodářská použitelnost předmětu jest snížena okolnostmi, které jsou mimo něj.

(2) Nepatří-li budova nebo jinaký hospodářský statek k provoznímu jmění, a to ani z části, buďtež pro vyměření odpisu pro opotřebení nebo zmenšení podstaty vzaty za základ jako pořizovací nebo výrobní výdaje:

1. u budovy, které bylo bezúplatně nabyto nebo která byla před 1. lednem 1919 pořízena nebo vystavěna, hodnota, kterou byla budova oceněna, po případě měla by býti oceněna podle oceňovacích předpisů pro účely daně z majetku k 1. lednu 1943 nebo, byla-li budova získána po tomto okamžiku, hodnota, kterou byla oceněna po případě měla by býti oceněna k poslednímu okamžiku rozhodnému pro vyměření (okamžik rozhodný pro hlavní vyměření, další vyměření nebo změnu vyměření) daně z majetku před bezúplatným nabytím;

2. bei einem sonstigen Wirtschaftsgut, das unentgeltlich erworben worden ist, der gemeine Wert zum Tage des unentgeltlichen Erwerbs.

Die gemäß Z. 1 festgestellten Werte bleiben so lange maßgebend, als nicht der Wert des Gebäudes durch Substanzveränderungen verändert wird, z. B. durch Herstellungsaufwand (Art. 34, Abs. 5) oder durch teilweisen Abbruch des Gebäudes.

(3) Die Bestimmungen des Absatzes 2, Z. 1, gelten nicht, wenn der danach anzusetzende Wert des Gebäudes niedriger ist als die bei Anschaffung oder Herstellung des Gebäudes tatsächlich aufgewendeten Anschaffungs- oder Herstellungskosten.

(4) Gehört ein Gebäude, das unentgeltlich erworben oder das vor dem 1. Januar 1919 angeschafft oder hergestellt worden ist, teilweise zum Betriebsvermögen, so sind die Absetzungen für Abnutzung für das ganze Gebäude nach dem Wert zu bemessen, der maßgebend wäre, wenn das ganze Gebäude zum Betriebsvermögen gehören würde.

(5) Für den Grund und Boden kommt eine Absetzung für Abnutzung nicht in Betracht. Der Anteil des Grund und Bodens an den gesamten Anschaffungs- oder Herstellungskosten eines bebauten Grundstückes ist nötigenfalls zu schätzen.

(6) Das Recht, die Absetzung für Abnutzung geltend zu machen, steht demjenigen zu, der die Abnutzung wirtschaftlich trägt. Das braucht nicht immer der bürgerlich-rechtliche Eigentümer zu sein. Ist aber z. B. an einem Gebäude eine Fruchtnießung bestellt, so wird das Recht, die Absetzungen für Abnutzung geltend zu machen, in der Regel dem Eigentümer zustehen.

Zu § 8.

Art. 19.

Einnahmen.

(1) Einnahme ist der Zufluß von Wirtschaftsgütern. Die Einnahme muß wirtschaftlich eine Vermehrung des Vermögens des Steuerpflichtigen darstellen. Das bürgerlich-rechtliche Eigentum am Geld oder geldwerten Gut ist nicht entscheidend. Keine Einnahmen sind z. B. die Entnahmen im Sinn des § 4, der Erwerb einer bloßen Nutzungsmöglichkeit oder Nutzungsberechtigung, Ersparnisse von Ausgaben oder die Gewährung bloßer Annehmlichkeiten, die nach der Verkehrsanschauung nicht als geldwerte Güter angesehen werden.

2. u. jínakého hospodářského statku bezúplatně nabytého obecná hodnota ke dni bezúplatného nabytí.

Hodnoty stanovené pod č. 1 zůstávají rozhodnými tak dlouho, dokud se nezmění hodnota budovy změnami podstaty, na př. investicemi (čl. 34, odst. 5) nebo částečným zbouráním budovy.

(3) Ustanovení odstavce 2, č. 1 neplatí, jestliže hodnota budovy, která má být podle něho uvedena, jest nižší než pořizovací nebo výrobní náklady, které byly při pořízení nebo postavení budovy skutečně vynaloženy.

(4) Patří-li budova, které bylo bezúplatně nabyto nebo která byla pořízena nebo vystavěna před 1. lednem 1919, k provoznímu jmění částečně, buďtež odpisy pro opotřebení celé budovy vyměřeny podle té hodnoty, která by byla rozhodná, kdyby celá budova patřila k provoznímu jmění.

(5) U pozemku se k odpisu pro opotřebení nepřihlíží. Podíl, který připadá z celkových pořizovacích nebo výrobních výdajů zastavěného objektu na pozemek, buďž v případě nutnosti odhadnut.

(6) Právo uplatňovati odpis pro opotřebení přísluší tomu, kdo opotřebení hospodářsky nese. Nemusí jím být vždy občanskoprávní vlastník. Vázne-li však na př. na budově požívací právo, bude příslušet právo uplatňovati odpisy pro opotřebení zpravidla vlastníku.

K § 8.

čl. 19.

Příjmy.

(1) Příjmem jest připlnutí hospodářských statků. Příjem musí znamenati hospodářsky zvětšení jmění poplatníkova. Občanskoprávní vlastnictví v penězích nebo ve statecích v peněžitě hodnotě není rozhodné. Příjmem nejsou na př. výběry podle § 4, získání pouhé možnosti užítku nebo práva na užitek, úspory vydání nebo poskytování pouhých příjmností, které podle obvyklého nazírání nejsou statky v peněžitě hodnotě.

(2) Einnahmen sind die Roheinnahmen, z. B. der Bruttolohn eines Arbeitnehmers oder die Gesamtmieteinnahmen des Hausbesitzers. Als Einnahme ist auch gemäß § 21, Abs. 2, der Nutzungswert der Wohnung im eigenen Haus oder der Nutzungswert der dem Steuerpflichtigen ganz oder teilweise unentgeltlich überlassenen Wohnung anzusehen. Hinweis aber auf Art. 25, Abs. 5. Einnahmen sind auch zurückempfangene, früher gezahlte Werbungskosten.

Zu § 9.

Art. 20.

Werbungskosten.

(1) Werbungskosten dürfen nur bei den Einnahmen im Sinn des § 8, mit denen sie in unmittelbarem Zusammenhang stehen, berücksichtigt werden.

(2) Als Werbungskosten sind auch Rückzahlungen früherer Einnahmen zu behandeln, z. B. zurückgezahlter Arbeitslohn, zurückgezahlter Mietzins. Erfolgt die Rückzahlung im gleichen Jahre wie der Empfang, so mindert sie insoweit die Einnahmen des betreffenden Jahres. Fallen Rückzahlungen und Empfang in verschiedene Jahre, so sind die zurückgezahlten Beträge ihrem Wesen nach zwar keine Werbungskosten, sind aber wie Werbungskosten zu behandeln.

Art. 21.

Pauschbeträge für Werbungskosten.

(1) Bei der Veranlagung unbeschränkt Steuerpflichtiger ist für Werbungskosten mindestens ein Pauschbetrag von je 2.000 K abzusetzen:

1. bei Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit;
2. bei Einkünften aus Kapitalvermögen, wenn die Einnahmen aus Kapitalvermögen 15.000 K nicht übersteigt und das Einkommen nach Abzug des Pauschbetrages 30.000 K nicht übersteigt;
3. bei wiederkehrenden Bezügen im Sinn des § 22, Z. 1, wenn die Einnahmen aus wiederkehrenden Bezügen 30.000 K nicht übersteigen.

Werden die unter Z. 2 und 3 festgesetzten Grenzen überschritten, so dürfen nur die tatsächlichen Aufwendungen geltend gemacht werden.

(2) Treffen bei einem Steuerpflichtigen mehrere der im Absatz 1 bezeichneten Ein-

(2) Příjmem jsou hrubé příjmy, na př. hrubá mzda zaměstnancova nebo úhrnná činže majitele domu. Za příjem jest považovati také podle § 21, odst. 2 užitkovou hodnotu bytu ve vlastním domě nebo užitkovou hodnotu bytu poplatníkovi zcela nebo zčásti bezplatně přenechaného. Poukazuje se však na čl. 25, odst. 5. Příjmem jsou také znovu přijaté nabývací výdaje, dříve zaplacené.

K § 9.

čl. 20.

Nabývací výdaje.

(1) K nabývacím výdajům lze přihlédnouti toliko u těch příjmů podle § 8, s nimiž jsou v přímé souvislosti.

(2) Jako s nabývacími výdaji budiž nakládáno také s vratkami dřívějších příjmů, na př. vrácená mzda, vrácená činže. Dojde-li k vrácení v témže roce, kdy byla částka přijata, zmenšuje vrácení o to příjmy dotčeného roku. Spadají-li vratky a příjem do různých let, nejsou sice vrácené částky podle své povahy nabývacími výdaji, budiž však s nimi jako s nabývacími výdaji nakládáno.

čl. 21.

Paušály za nabývací výdaje.

(1) U neobmezeně podrobených poplatníků budiž při vyměření jako nabývací výdaje odečten alespoň paušál po 2.000 K:

1. u příjmů z nesamostatné práce;
2. u příjmů z kapitálového majetku, nepřesahují-li příjmy z kapitálového majetku 15.000 K a nepřevyšuje-li důchod po odečtení paušálu 30.000 K;
3. u opakujících se požitků podle § 22, č. 1, jestliže příjmy z opakujících se požitků nepřesahují 30.000 K.

Budou-li hranice stanovené pod č. 2 a 3 překročeny, smějí býti uplatňovány pouze skutečné náklady.

(2) Má-li poplatník více druhů příjmů uvedených v odstavci 1, přichází v úvahu paušál

kunftsarten zusammen, so kommt ein Pauschbetrag für Werbungskosten bei jeder der bezeichneten Einkunftsarten in Betracht.

(3) Der Pauschbetrag für Werbungskosten kann bei jeder der bezeichneten Einkunftsarten nur einmal abgesetzt werden. Das gilt auch in den Fällen der Haushaltsbesteuerung (§§ 26 und 27) für die Einkünfte, die zusammen veranlagt werden.

(4) Sind die Einnahmen bei einer der im Absatz 1 bezeichneten Einkunftsarten kleiner als der Pauschbetrag, so sind nur diese abzugsfähig. Der Abzug eines Pauschbetrages kann nicht zu einem Verlust bei der betreffenden Einkunftsart führen.

(5) Hat die Steuerpflicht nicht während des vollen Kalenderjahrs bestanden, so ermäßigen sich die einzelnen Pauschbeträge auf 150 K für jeden vollen Kalendermonat, in dem die Steuerpflicht bestanden hat. Dabei ist es ohne Bedeutung, ob der Steuerpflichtige während des vollen Kalenderjahrs Einkünfte aus der in Betracht kommenden Einkunftsart bezogen hat.

Beispiele:

- A. Der Steuerpflichtige, der aus der Bruderlade eine monatliche Rente von 1.800 K bezog, ist am 10. Mai 1943 gestorben. Seine Steuerpflicht ist am 10. Mai 1943 erloschen. Der Pauschbetrag bei den wiederkehrenden Bezügen ermäßigt sich auf $4 \times 150 \text{ K} = 600 \text{ K}$.
- B. Der Steuerpflichtige ist bis 30. April 1943 Angestellter gewesen. Er bezieht ab 1. Mai 1943 aus der Allgemeinen Pensionsanstalt eine monatliche Rente von 1.000 K. Es werden bei der Veranlagung für 1943 bei den Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit und bei den wiederkehrenden Bezügen je 2.000 K abgesetzt.

Zu § 10.

Art. 22.

Sonderausgaben.

(1) Renten und dauernde Lasten sind nur dann als Sonderausgaben vom Gesamtbetrag der Einkünfte abzuziehen, wenn sie auf einem besonderen Verpflichtungsgrund beruhen und rechtlich erzwingbar sind. Leistungen auf Grund der allgemeinen gesetzlichen Unterhaltspflicht sind keine Sonderausgaben (§ 12, Z. 2).

(2) Beiträge und Versicherungsprämien sind nur dann Sonderausgaben, wenn sie weder Betriebsausgaben noch Werbungskosten sind. Beiträge zu einer Teilhaberversicherung sind Betriebsausgaben, wenn die Versicherung unzweideutig zu Gunsten der Gesellschaft abgeschlossen ist und der Anspruch gegen die

za nabývací výdaje u každého z uvedených druhů příjmů.

(3) Paušál za nabývací výdaje může být u každého z uvedených druhů odečten toliko jednou. To platí také při zdanění domácnosti (§§ 26 a 27) pro příjmy, které se zdaňují společně.

(4) Jsou-li příjmy u některého druhu příjmů uvedených v odstavci 1 menší než paušál, jsou jen tyto odčitatelné. Odpočet paušálu nemůže u dotčeného druhu příjmů vésti ke ztrátě.

(5) Netrvala-li daňová povinnost po celý kalendářní rok, snižují se jednotlivé paušály na 150 K za každý celý kalendářní měsíc, ve kterém trvala daňová povinnost. Při tom jest bez významu, pobíral-li poplatník po celý kalendářní rok příjmy z druhu příjmu přicházejícího v úvahu.

Příklady:

- A. Poplatník, který pobíral měsíční rentu 1.800 K z bratrské pokladny, zemřel 10. května 1943. Jeho daňová povinnost zanikla 10. května 1943. Paušál u opakujících se požitků snižuje se na $4 \times 150 \text{ K} = 600 \text{ K}$.
- B. Poplatník byl zaměstnancem až do 30. dubna 1943. Od 1. května 1943 pobírá od Všeobecného pensijního ústavu měsíční rentu 1.000 K. Při vyměření za rok 1943 bude u příjmů z nesamostatné práce a u opětujících se požitků odečteno po 2.000 K.

K § 10.

Čl. 22.

Zvláštní výdaje.

(1) Renty a trvalá břemena buďtež odečtena jakožto zvláštní výdaje od úhrnu příjmů toliko tenkráté, spočívají-li na nějakém zvláštním titulu a dají-li se právně vynutiti. Plnění na základě všeobecné zákonné alimentární povinnosti nejsou zvláštními výdaji (§ 12, č. 2).

(2) Příspěvky a pojišťovací prémie jsou jen tehdy zvláštními výdaji, nejsou-li výdaji ani provozními ani nabývacími. Příspěvky k pojištění společníků jsou provozními výdaji, je-li pojištění uzavřeno nepochybně ve prospěch společnosti a jestliže nárok proti pojišťovně jest vykazován v aktivech; v tomto případě

Versicherung aktiviert wird; in diesem Fall ist die Versicherungssumme bei Auszahlung Betriebseinnahme.

(3) Der Ansatz von Beiträgen und Versicherungsprämien als Sonderausgaben im Sinn des § 10, Abs. 1, Z. 2, setzt voraus:

1. die Beiträge oder Versicherungsprämien müssen durch den Steuerpflichtigen, einen Angehörigen, der mit ihm zusammen veranlagt wird, oder im Fall der Zukunftsversicherung durch den Arbeitgeber aufgewendet worden sein;
2. die Beiträge oder Versicherungsprämien müssen für die Versicherung des Steuerpflichtigen oder der im § 10, Abs. 2, Z. 1, bezeichneten Angehörigen aufgewendet worden sein. Es ist ohne Bedeutung, wem die Versicherungssumme oder eine andere Leistung (z. B. das Sterbegeld aus einer Sterbekasse) zufließt.

(4) Wegen der Sonderausgaben bei der selbständigen Veranlagung der Ehefrau und der Sonderausgaben bei der Haushaltsbesteuerung im Fall der selbständigen Veranlagung minderjähriger Kinder und minderjähriger anderer Angehöriger mit ihren Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit in einem dem Haushaltsvorstand fremden Betrieb Hinweis auf Art. 38, Abs. 3, und Art. 39, Abs. 8.

(5) Für Sonderausgaben im Sinn des § 10, Abs. 1, Z. 1 bis 3, ist bei der Veranlagung mindestens ein Pauschbetrag von 2.000 K abzusetzen. Hat die Steuerpflicht (§ 1) nicht während des vollen Kalenderjahrs bestanden, so ermäßigt sich der Pauschbetrag auf 150 K für jeden vollen Kalendermonat, in dem die Steuerpflicht bestanden hat.

Beispiel:

Der Steuerpflichtige ist am 15. März 1943 gestorben. Seine Steuerpflicht ist am 15. März 1943 erloschen. Der Pauschbetrag für Sonderausgaben ermäßigt sich bei der Veranlagung für 1943 auf $2 \times 150 \text{ K} = 300 \text{ K}$.

(6) Bei der Veranlagung beschränkt Steuerpflichtiger kommt der Pauschbetrag für Sonderausgaben gemäß § 43, Abs. 1, nicht in Betracht.

(7) Die Erhöhung des Höchstbetrages von 5.000 K gemäß § 10, Abs. 2, Z. 3, um 3.000 K für die Ehefrau tritt ein, wenn der Steuerpflichtige zu Beginn des Veranlagungszeitraums oder mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum verheiratet war. Die Erhöhung wird bei Erfüllung dieser Voraussetzung nicht dadurch ausgeschlossen, daß die Ehegatten dauernd getrennt leben.

jest pojistná suma při výplatě provozním příjmem.

(3) Příspěvky a pojišťovací prémie jakožto zvláštní výdaje ve smyslu § 10, odst. 1, č. 2 předpokládají,

1. že musí býti vynaloženy poplatníkem, příslušníkem, který jest s ním společně zdaňován, nebo při zajištění pro budoucnost zaměstnavatelem,
2. že musí býti vynaloženy na pojištění poplatníka nebo příslušníka označeného v § 10, odst. 2, č. 1. Jest bez významu, komu pojistná suma nebo nějaké jiné plnění (na př. úmrtné z úmrtní pokladny) plyne.

(4) Co do zvláštních výdajů při samostatném zdaňování manželky a co do zvláštních výdajů při zdanění domácnosti ze samostatného zdaňování příjmů nezletilých dětí a nezletilých jiných příslušníků z nesamostatné práce v podniku přednostovi domácnosti cizím se poukazuje na čl. 38, odst. 3 a čl. 39, odst. 8.

(5) Na zvláštní výdaje podle § 10, odst. 1, č. 1 až 3 budiž při zdaňování odečten alespoň paušál 2.000 K. Netrvala-li daňová povinnost (§ 1) po celý kalendářní rok, sniží se paušál za každý celý kalendářní měsíc, po který daňová povinnost trvala, na 150 K.

Příklad:

Poplatník zemřel 15. března 1943. Jeho daňová povinnost zanikla 15. března 1943. Paušál na zvláštní výdaje se při zdaňování za 1943 sniží na $2 \times 150 \text{ K} = 300 \text{ K}$.

(6) Při zdanění osob obmezeně dani podrobených nemá podle § 43, odst. 1 paušál na zvláštní výdaje místa.

(7) Ke zvýšení hranice 5.000 K podle § 10, odst. 2, č. 3 o 3.000 K na manželku dojde, byl-li poplatník ženat na počátku vyměřovacího období nebo alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období. Za tohoto předpokladu nebude zvýšení vyloučeno tím, že manželé žijí trvale odloučeně.

Art. 23.

Verlustabzug.

(1) Abzugsfähig ist der Verlust, welcher nach den Vorschriften der Einkommensteuerordnung ermittelt worden ist. Demgemäß kommt als Verlustabzug erstmalig ein Verlust in Betracht, der für den Veranlagungszeitraum 1943 ermittelt worden ist.

(2) Der Verlustabzug steht demjenigen zu, der den Verlust erlitten hat. Er geht durch Rechtsgeschäft unter Lebenden oder von Todes wegen nicht auf einen anderen über. Der Rechtsnachfolger kann jedoch den Verlust des Rechtsvorgängers geltend machen, wenn er mit diesem im Zeitpunkt der Entstehung des Verlustes zusammen veranlagt (§§ 26 und 27) worden ist.

(3) Voraussetzung für den Verlustabzug ist nicht, daß der Steuerpflichtige im Jahr der Vornahme des Verlustabzugs noch Land- und Forstwirt oder Gewerbetreibender ist. Ein Verlust aus Land- und Forstwirtschaft oder aus Gewerbebetrieb kommt für den Verlustabzug nur insoweit in Betracht, als er bei der Veranlagung gemäß § 2, Abs. 2, nicht ausgeglichen worden ist. Der Verlust ist insoweit nicht ausgeglichen, als sich beim Gesamtbetrag der Einkünfte ein Verlust ergibt.

Beispiel:

Verlust aus Land- und Forstwirtschaft . . .	— 250.000 K
Einkünfte aus Kapitalvermögen	+ 150.000 K
Verlust aus Vermietung und Verpachtung	— 50.000 K
Gesamtbetrag der Einkünfte (Verlust) —	150.000 K.

Der Verlust aus Land- und Forstwirtschaft von 250.000 K ist in Höhe von 150.000 K nicht ausgeglichen worden. Diese 150.000 K kommen für den Verlustabzug in Betracht.

(4) Der Steuerpflichtige muß den Verlustabzug bei der Veranlagung für das Kalenderjahr, das auf das Verlustjahr folgt (Erstjahr), geltend machen. Der Verlustabzug kann bei der Veranlagung für das Zweitjahr nur insoweit geltend gemacht werden, als er bei der Veranlagung für das Erstjahr nicht vorgenommen werden konnte.

Zu § 11.

Art. 24.

Vereinnahmung, Verausgabung.

Eine Einnahme ist dann zugeflossen, wenn der Empfänger über sie verfügen kann. Auch die Gutschrift eines Betrages ist als Zufließen

Čl. 23.

Odečtení ztrát.

(1) Odčitatelnou jest ztráta, která byla zjištěna podle ustanovení nařízení o dani důchodové. Lze proto po prvé odečísti tu ztrátu, která byla zjištěna pro vyměřovací období 1943.

(2) Ztrátu může odečísti ten, kdo ji utrpěl. Právním jednáním mezi živými nebo pro případ smrti nepřechází na jiného. Avšak právní nástupce může uplatňovati ztrátu předchůdce, byl-li s ním v době vzniku ztráty společně zdaněn (§§ 26 a 27).

(3) Předpokladem pro odečtení ztráty není, aby byl poplatník v roce, kdy ztrátu odpočítává, ještě zemědělským a lesním hospodářem nebo živnostenským podnikatelem. Ztrátu ze zemědělského a lesního hospodářství nebo ze živnostenského podnikání lze odečísti toliko potud, pokud nebyla při zdaňování vyrovnána podle § 2, odst. 2. Ztráta není dočud vyrovnána, dokud ještě nějaká vyplývá v úhrnu příjmů.

Příklad:

Ztráta ze zemědělského a lesního hospodářství	— 250.000 K
příjmy z kapitálového majetku	+ 150.000 K
ztráta z pronájmu a propachtování	— 50.000 K
úhrn příjmů (ztráta)	— 150.000 K.

Ztráta ze zemědělského a lesního hospodářství v částce 250.000 K nebyla vyrovnána v částce 150.000 K. Těchto 150.000 K přichází v úvahu pro odečtení ztrát.

(4) Poplatník musí uplatňovati odečtení ztráty při vyměření na ten kalendářní rok, který jde bezprostředně po roce ztráty (první rok). Při zdanění za druhý rok může býti odečtení ztráty uplatňováno jen potud, pokud nemohlo býti provedeno při vyměření na první rok.

K § 11.

Čl. 24.

Realisace příjmů, realisace výdajů.

Někakého příjmu se dosáhne, jakmile jím může příjemce disponovati. Také dobropis nějaké částky buďž považován za dosažení

einer Einnahme anzusehen, wenn der Gläubiger rechtlich und tatsächlich in der Lage ist, über den gutgeschriebenen Betrag zu verfügen. Entsprechendes gilt für die Leistung von Ausgaben.

Zu § 12.

Art. 25.

Nichtabzugsfähige Ausgaben.

(1) Zu den für den Haushalt des Steuerpflichtigen und für den Unterhalt seiner Familienangehörigen aufgewandten Beträgen gehören ohne Rücksicht auf die Höhe insbesondere die Aufwendungen für die Familienwohnung (Miete, Einrichtung), für den Haushalt (Verpflegung, Bedienung), für die Kleidung, für Erziehung der Kinder, für kulturelle Bedürfnisse u. dgl. Die Repräsentationsaufwendungen sind grundsätzlich als Aufwendungen für die Lebensführung nicht abzugsfähig. Es kann aber bei solchen Aufwendungen ein Zusammenhang mit der gewerblichen oder beruflichen Tätigkeit des Steuerpflichtigen gegeben sein. Es ist dann zu prüfen, ob und in welchem Umfang die Aufwendungen ausschließlich betrieblichen (beruflichen) Zwecken dienen. In diesem Fall sind sie abzugsfähig. Sind sie nur zum Teil durch betriebliche (berufliche) Zwecke veranlaßt worden und läßt sich dieser Teil der Aufwendungen von den Ausgaben, die ganz oder teilweise der privaten Lebensführung gedient haben, einwandfrei trennen, so sind die Aufwendungen insoweit als Betriebsausgaben (Werbungskosten) zu berücksichtigen. Der Teil der Aufwendungen, der zu berücksichtigen ist, kann gegebenenfalls geschätzt werden. Läßt sich eine Trennung der Aufwendungen in Betriebsausgaben (Werbungskosten) und in Kosten der Lebensführung nicht einwandfrei durchführen — auch nicht schätzungsweise —, so gehört der gesamte Betrag derartiger Aufwendungen zu den nichtabzugsfähigen Ausgaben.

(2) Diese Trennung in Betriebsausgaben (Werbungskosten) und Privatausgaben ist bei der Bewirtung und bei der Unterhaltung von Geschäftsfreunden und deren Angehörigen im Haushalt des Steuerpflichtigen nicht möglich. Es ist deshalb der gesamte Betrag als Privatausgabe zu betrachten. Die Aufwendungen für die Bewirtung und für die Unterhaltung eines Geschäftsfreundes und seiner Angehörigen außerhalb des Haushalts sind in der Regel als Betriebsausgaben (Werbungskosten) anzuerkennen, weil sie in der Regel ausschließlich betrieblichen (beruflichen) Zwecken dienen.

příjmu, může-li věřitel částkou ve prospěch připsanou právně i fakticky disponovati. Totéž platí pro výdaje.

K § 12.

Čl. 25.

Neodčitelné výdaje.

(1) K částkám vynaloženým na poplatníkovu domácnost a na vydržování jeho rodinných příslušníků patří beze zřetele na výši zejména vydání na rodinný byt (nájem, zařízení), na domácnost (strava, posluha), na ošacení, na vychování dětí, na kulturní potřeby a pod. Representační výdaje zásadně nejsou jakožto výdaje na způsob života odpočitatelné. Při takových vydáních může však býti jakási souvislost se živnostenskou činností poplatníkovou nebo s jeho povoláním. Pak budiž zkoumáno, zdali a v jakém rozsahu slouží vydání výlučně podnikovým účelům (účelům povolání). V tomto případě jsou odpočitatelná. Jsou-li způsobena jenom z části účely podniku (povolání) a dá-li se tato část vydání bezpečně oddělit od výdajů, které sloužily zcela nebo částečně soukromému způsobu života, budeť považována touto částí za provozní (nabývací) výdaje. Část výdajů, k níž jest třeba přihlídnouti, může býti zjištěna případně odhadem. Nedá-li se dělení výdajů na výdaje provozní (nabývací) a na náklady na způsob života bezpečně provésti — ani ne odhadem —, patří celá částka takových výdajů k vydáním neodpočitatelným.

(2) Toto dělení na provozní (nabývací) výdaje a na soukromá vydání není možné, poskytne-li se obchodním přátelům a jejich příslušníkům v domácnosti poplatníkově pohostění a pobavení. Jest proto považovati celou částku za vydání soukromé. Vydání za pohostění a za zábavu pro obchodního přítele a jeho příslušníky mimo domácnost poplatníkovu jest třeba zpravidla uznati za provozní (nabývací) výdaje, poněvadž zpravidla slouží výlučně účelům podniku (povolání).

(3) Die gleichen Grundsätze gelten für Geschäftsreisen von Unternehmern. Aufwendungen für solche Reisen (Kosten der Fahrt, Verpflegung, Unterbringung u. dgl.) sind abzugsfähig, wenn die Reise ausschließlich für betriebliche (berufliche) Zwecke unternommen worden ist. Eine Trennung der Aufwendungen mit Rücksicht darauf, daß auch Beträge für die persönliche Verpflegung in den Aufwendungen enthalten sind, kommt nicht in Betracht. Die Haushaltersparnisse sind jedoch in einem solchen Fall zu berücksichtigen. Wird die Reise nicht nur aus betrieblichen (beruflichen), sondern auch aus privaten Gründen unternommen, muß eine einwandfreie Trennung der Aufwendungen vorgenommen werden. Ist das nicht möglich, so kommen die gesamten Aufwendungen nicht als Betriebsausgaben (Werbungskosten) in Betracht.

(4) Aufwendungen, die ein Steuerpflichtiger zu nationalen, sozialen, gemeinnützigen, mildtätigen, kirchlichen und ähnlichen Zwecken macht (Spenden), sind Aufwendungen der privaten Lebensführung und als solche nicht abzugsfähig. Sie sind als Spenden auch dann anzusehen, wenn sie auf Grund einer tatsächlichen oder vermeintlichen Verpflichtung oder aus sonstigen Gründen, denen sich der Geber nicht entziehen zu können glaubt, gegeben werden. Das gilt für Gewerbetreibende, Land- und Forstwirte und selbständig tätige Steuerpflichtige auch dann, wenn die Spenden durch betriebliche Erwägungen mitveranlaßt worden sind.

(5) Zu den freiwilligen Zuwendungen und den Zuwendungen an gesetzlich unterhaltsberechtigte Personen, die gemäß § 12, Z. 2, nicht abgezogen werden können, gehört auch der Nutzungswert einer ganz oder teilweise unentgeltlich überlassenen Wohnung. Dem unentgeltlich Nutzenden ist in diesen Fällen die Wohnung nicht zuzurechnen, wenn der Überlasser unbeschränkt steuerpflichtig ist [§ 22, Z. 1, Buchst. c)].

Beispiel:

Ein Steuerpflichtiger bewohnt in seinem Zweifamilienhaus das Erdgeschoß. Er hat den ersten Stock seinem verheirateten Sohn unentgeltlich überlassen. Der Nutzungswert jeder Wohnung beträgt 12.000 K jährlich. Es sind bei dem Steuerpflichtigen 24.000 K Mieteinnahmen anzusetzen. Bei dem Sohn ist nichts anzusetzen.

(6) Zu den nichtabzugsfähigen Steuern gehören insbesondere die Einkommensteuer (Lohnsteuer, Kapitalertragsteuer), der Kriegsbeitrag zur Einkommensteuer, die Sozialausgleichsabgabe und die Vermögensteuer. Die Vermögensteuer ist auch dann nicht abzugs-

(3) Tytéž zásady platí pro obchodní cesty podnikatele. Výdaje za takové cesty (náklady jízdy, stravování, ubytování a pod.) jsou odpočitatelné, byla-li cesta podniknuta výlučně k účelům podnikovým (k účelům povolání). Dělení vydání vzhledem k tomu, že v nich jsou obsaženy také částky na osobní zaopatření, nepřichází v úvahu. K úsporám na vydáních pro domácnost budiž však v takovém případě přihlédnuto. Podniká-li se cesta nejen z důvodů podnikových (z důvodů povolání), nýbrž také z důvodů soukromých, jest třeba výdaje zcela přesně oddělit. Není-li to možné, pak nejsou tyto výdaje vůbec provozními (nabývacími) výdaji.

(4) Vydání poplatníkovy k účelům národním, sociálním, obecně prospěšným, dobročinným, církevním a podobným (dary) jsou výdaji soukromého způsobu života a tudíž neodčitatelná. Jest na ně pohlížeti jakožto na dary také tehdy, jsou-li poskytovány na základě nějakého skutečného nebo domnělého závazku nebo z jinakých důvodů, o nichž se dárcé domnívá, že se jim nemůže vyhnouti. To platí pro živnostenské podnikatele, pro zemědělské a lesní hospodáře a pro samostatně činné poplatníky také tehdy, daly-li k darům podnět současně i úvahy týkající se podniku.

(5) K dobrovolným věnováním a k věnováním osobám, majícím zákonitý nárok na vydržování, jež se podle § 12, č. 2 nemohou odečísti, patří také užitková hodnota zcela nebo částečně bezplatně přenechaného bytu. Tomu, kdo ho bezplatně užívá, se v těchto případech byt nepřipočítává, je-li ten, kdo byt přenechal, podroben dani neobmezeně [§ 22, č. 1, písm. c)].

Příklad:

Poplatník obývá ve svém domě pro dvě rodiny přízemí. První poschodí přenechal bezplatně svému ženatému synovi. Užitková hodnota každého bytu jest 12.000 K ročně. U poplatníka budiž zdaněno 24.000 K jakožto příjem z pronájmu. U syna se nezdaní nic.

(6) K daním, které nemohou býti odečteny, patří zejména daň důchodová (daň ze mzdy, daň z kapitálových výtěžků), válečný příspěvek k důchodové dani, sociální vyrovnací dávka a daň z majetku. Daň z majetku se nemůže odečísti ani tehdy, užívá-li jmění někdo třetí.

fähig, wenn das Vermögen von einem Dritten genutzt wird. Die Bereicherungssteuer ist nicht abzugsfähig, auch wenn sie von Anfällen erhoben wird, die gleichzeitig der Einkommensteuer unterliegen, z. B. Erbschaftsgebühr von den Außenständen, die der Witwe eines Kaufmanns, Arztes, Anwalts u. dgl. zustehen und von ihr bei Eingang der Außenstände versteuert werden müssen. Die Kirchensteuer ist ebenfalls wie die Einkommensteuer als eine Personensteuer nicht abzugsfähig.

(7) Aufwendungen, die auf einem gesetzwidrigen oder sonst unsittlichen Verhalten beruhen, dürfen bei der Ermittlung des Einkommens nicht abgezogen werden. Abgezogen werden nicht z. B. Geldstrafen einschließlich der Ordnungsstrafen und ähnliche Zahlungen, Vertragsstrafen von Wirtschaftsverbänden wegen Zuwiderhandlung gegen Preisschutzbestimmungen und Schmiergelder, Säumniszuschläge und Stundungszinsen sind bei der Ermittlung des Einkommens nur abzugsfähig, wenn sie im Zusammenhang mit Steuern stehen, die bei der Ermittlung des Einkommens abgezogen werden dürfen.

(8) Unbeschränkt Steuerpflichtige, die außerhalb des Protektorates Böhmen und Mähren zu einer Steuer herangezogen werden, die der Einkommensteuer entspricht, können diese Steuer in Höhe des nachweislich gezahlten Betrags vom Gesamtbetrag der Einkünfte abziehen, soweit diese Steuer auf Einkünfte entfällt, die im Protektorat Böhmen und Mähren der Einkommensteuer unterliegen. Dies gilt nicht, soweit die außerhalb des Protektorates Böhmen und Mähren erhobene Steuer auf Einkünfte im Sinn des § 42 entfällt.

Zu § 13.

Art. 26.

Land- und Forstwirtschaft.

(1) Zu den Einkünften aus Land- und Forstwirtschaft gehören auch Einkünfte aus der Pflanzenzucht in Gewächshäusern, aus der Pilzzucht in Kellern und aus der Bienenzucht, gleichviel, ob dieselbe im Zusammenhang mit einer Land- und Forstwirtschaft betrieben wird oder nicht.

(2) Für die Feststellung, ob zur Tierzucht oder Tierhaltung überwiegend Erzeugnisse des eigenen Betriebs verwendet werden, ist grundsätzlich vom Wert der Futtermittel auszugehen. Übersteigt der Wert der Futtermittel eigener Erzeugung den Wert der zugekauften Futtermittel im Gesamtergebnis, so sind die

Dañ z obohacení, není odčitatelná ani tehdy, vybírá-li se z nápadů, které podléhají zásadně dani důchodové, na př. dědický poplatek z pohledávek, které patří vdově po obchodníku, lékaři, advokátu a pod., a které musí být u ní, jakmile dojdou, zdaněny. Církevní daň nemůže být, stejně jako daň důchodová, jakožto osobní daň odečtena.

(7) Vydání, která spočívají na nějakém protizákonném nebo jinak nemorálním jednání, nesmějí se při zjišťování důchodu odečísti. Neodečtou se na př. peněžité tresty včetně pořádkových trestů a podobné platby, tresty podle smluv s hospodářskými svazy pro přestupky proti cenovým ustanovením a podmazné. Příirážky pro zmeškání a úroky z posečkání mohou se odečísti při zjišťování důchodu toliko tenkrát, jsou-li v souvislosti s daněmi, které mohou být při zjišťování důchodu odečteny.

(8) Neobmezeně dani podrobení poplatníci, kteří platí mimo území Protektorátu Čechy a Morava daň, jež odpovídá dani důchodové, mohou odečísti tuto daň od úhrnné částky příjmů ve výši prokazatelně placené, pokud připadá na příjmy, jež podléhají v Protektorátu Čechy a Morava dani důchodové. To neplatí, připadá-li daň vybraná mimo území Protektorátu Čechy a Morava na příjmy podle § 42.

K § 13.

čl. 26.

Zemědělské a lesní hospodářství.

(1) K příjmům ze zemědělského a lesního hospodářství patří též příjmy z pěstování rostlin ve sklenících, z pěstování hub ve sklepích a z chovu včel bez rozdílu, zda se včelařství provozuje v souvislosti se zemědělským a lesním hospodářstvím či nikoli.

(2) Pro zjištění, zda se pro chov a pěstování zvířat používá převážně výrobků vlastního podniku, nutno vyjít zásadně z hodnoty krmiva. Převyšuje-li v úhrnném výsledku hodnota krmiva vlastní výroby hodnotu přikoupeného krmiva, nutno příjmy z chovu a pěstování zvířat připočísti k příjmům ze zeměděl-

Einkünfte aus Tierzucht oder Tierhaltung den Einkünften aus Land- und Forstwirtschaft zuzurechnen. Das gilt auch für Pelztierfarmen und Hühnerfarmen.

(3) Land- und forstwirtschaftliche Nebenbetriebe sind Betriebe, die dem land- und forstwirtschaftlichen Hauptbetrieb zu dienen bestimmt sind. Sie können Verarbeitungsbetriebe (z. B. Molkereien und Sägewerke) oder Substanzbetriebe (z. B. Sandgruben) sein. Für die Feststellung, ob ein land- und forstwirtschaftlicher Nebenbetrieb oder ein selbständiger Gewerbebetrieb vorliegt, ist ausschließlich die wirtschaftliche Zweckbestimmung des Betriebs entscheidend. Bildet ein solcher Betrieb für seinen Inhaber eine selbständige Einnahmequelle, mit der weniger der Vorteil des land- und forstwirtschaftlichen Betriebs als eigene wirtschaftliche Zwecke verfolgt werden, so liegt kein land- und forstwirtschaftlicher Nebenbetrieb vor. Gleiches gilt, wenn die Verbindung beider Betriebe ohne wesentlichen Nachteil für den Gesamtbetrieb gelöst werden kann.

(4) Wenn die Wohnung des Land- und Forstwirts die übliche Größe überschreitet, z. B. bei einem Schloß, so ist der Mietwert gesondert nach § 21 als Einnahme aus Vermietung und Verpachtung anzusetzen.

(5) Sind mehrere Personen an dem Gewinn eines land- und forstwirtschaftlichen Betriebs beteiligt (Mitunternehmerschaft, Bewirtschaftung auf gemeinsame Rechnung), so ist die Vorschrift im § 13, Abs. 3, zweiter Satz, bei jedem der Beteiligten anzuwenden.

Zu § 14.

Art. 27.

Veräußerung des Betriebs.

Die Vorschriften des Art. 29 gelten entsprechend.

Zu § 15.

Art. 28.

Gewerbebetrieb.

(1) Gewerbebetrieb ist eine selbständige nachhaltige Betätigung, die mit Gewinnabsicht unternommen wird und sich als Beteiligung am allgemeinen wirtschaftlichen Verkehr darstellt, wenn die Betätigung weder als Ausübung von Land- und Forstwirtschaft noch als Ausübung eines freien Berufs noch als eine andere selbständige Arbeit im Sinn des § 18 anzusehen ist. Die Gewinnabsicht

ského a lesního hospodářství. To platí též o farmách pro chov zvířat na kožišiny a o slepičárnách.

(3) Vedlejší podniky zemědělského a lesního hospodářství jsou podniky, které jsou určeny k tomu, aby sloužily hlavnímu podniku zemědělského a lesního hospodářství. Mohou to být podniky na zpracování (na př. mlékárny a pily) nebo podniky na dobývání podstaty půdy (na př. pískovny). Pro zjištění, zda jde o vedlejší podnik zemědělského a lesního hospodářství či o samostatný živnostenský podnik, je rozhodné výhradně hospodářské určení podniku. Tvoří-li takovýto podnik pro majitele samostatný pramen příjmů, kterým se sledují spíše vlastní hospodářské účely než zájem podniku zemědělského a lesního hospodářství, pak nejde o vedlejší podnik zemědělského a lesního hospodářství. Totéž platí, může-li být spojení obou podniků zrušeno bez podstatné újmy pro celkový provoz.

(4) Přesahuje-li byt zemědělského a lesního hospodáře obvyklou velikost, na př. u zámku, nutno k nájemní hodnotě přihlídnouti zvláště podle § 21 jako k příjmu z pronájmu a propachtování.

(5) Je-li několik osob zúčastněno na zisku zemědělského a lesního podniku (spolupodnikatelství, hospodaření na společný účet), použije se ustanovení § 13, odst. 3, věta druhá u každého z účastníků.

K § 14.

čl. 27.

Zřízení podniku.

Ustanovení čl. 29 platí obdobně.

K § 15.

čl. 28.

Živnostenské podnikání.

(1) Živnostenským podnikáním je samostatná trvalá činnost, která se koná s úmyslem dosáhnouti zisku, a která se jeví jako účast na všeobecném hospodářském životě, nelze-li ji považovati ani za provozování zemědělského a lesního hospodářství ani za vykonávání svobodného povolání ani za jinou samostatnou práci podle § 18. Úmysl dosáhnouti zisku nemusí být hlavním účelem čin-

braucht nicht der Hauptzweck der Betätigung zu sein. Ein Gewerbebetrieb liegt, wenn seine Voraussetzungen im übrigen gegeben sind, auch dann vor, wenn das Streben nach Gewinn nur ein Nebenzweck ist.

(2) Die Betätigung ist selbständig, wenn sie auf eigene Rechnung und Gefahr ausgeübt wird. Nachhaltig ist eine Betätigung, die in der Absicht ausgeübt wird, die Geschäfte, die den Gegenstand der Betätigung bilden, zu wiederholen und daraus eine Erwerbsquelle zu machen. Bloße Gelegenheitsgeschäfte begründen keinen Gewerbebetrieb.

(3) Die Betätigung muß auf Gewinnerzielung gerichtet sein. Ob durch eine Betätigung Gewinne tatsächlich erzielt werden, ist nicht entscheidend.

(4) Mitunternehmer ist, wer einen Anteil an den Anlagewerten des Unternehmens hat. Der Mitunternehmer unterscheidet sich durch seine Beteiligung an den Anlagewerten vom stillen Gesellschafter, der nur am Geschäftserfolg beteiligt ist. Ob jemand Mitunternehmer ist, muß nach den tatsächlichen Verhältnissen beurteilt werden. Die Bezeichnung, der Wortlaut des Gesellschaftsvertrags und die Eintragung im Handelsregister allein sind nicht entscheidend.

Zu § 16.

Art. 29.

Veräußerung des Betriebs.

(1) Veräußerung ist jede entgeltliche Übertragung des wirtschaftlichen Eigentums auf eine andere Person. Veräußerung des ganzen Gewerbebetriebs liegt vor, wenn der Betrieb in seinen wesentlichen Bestandteilen als geschlossene Einheit übertragen wird. Veräußerung eines Teilbetriebs ist gegeben, wenn nur Teile des Betriebs veräußert werden, die für sich betrachtet eine gewisse Selbständigkeit innerhalb des Betriebs besitzen, z. B. eine Zweigniederlassung.

(2) Die Veräußerung eines Betriebs oder eines Teilbetriebs oder die Veräußerung eines Mitunternehmeranteils im ganzen oder zu einem Bruchteil ist ein Vorfall, der bei der Ermittlung des gewerblichen Gewinns des Unternehmers oder Mitunternehmers zu berücksichtigen ist. Ein dabei erzielter Veräußerungsgewinn gehört ebenso wie der laufende Gewinn aus dem Gewerbebetrieb zu den gewerblichen Einkünften. Ein Verlust aus einem Veräußerungsgeschäft der bezeichneten Art ist bei der Ermittlung des Gewinns aus dem Gewerbebetrieb und, falls sich danach ein Ver-

nost. O živnostenské podnikání, jsou-li jinak jeho předpoklady splněny, jde také tehdy, je-li snaha po dosažení zisku jen vedlejším účelem.

(2) Činnost je samostatná, je-li vykonávána na vlastní účet a nebezpečí. Trvalou je činnost, je-li vykonávána s úmyslem, obchody, které tvoří předmět činnosti, opakovávají a utvořití si tím pramen výdělků. Pouhé příležitostné obchody nezakládají živnostenské podnikání.

(3) Činnost musí směřovati k dosažení zisku. Dosáhne-li se ve skutečnosti činností zisků, je nerozhodné.

(4) Spolupodnikatelem je ten, kdo má podíl na ukládacích hodnotách podniku. Svou účastí na ukládacích hodnotách se liší spolupodnikatel od tichého společníka, který je zúčastněn pouze na obchodním výsledku. Zda je někdo spolupodnikatelem, musí býti posouzeno podle skutečných poměrů. Označení, znění společenské smlouvy a zápis do obchodního rejstříku nejsou samy o sobě rozhodné.

K § 16.

čl. 29.

Zcizení podniku.

(1) Zcizením je každý úplatný převod hospodářského vlastnictví na jinou osobu. O zcizení celého živnostenského podniku jde, převádí-li se podnik ve svých podstatných součástkách jako uzavřený celek. O zcizení dílčího podniku jde, zcizují-li se pouze části podniku, jež samy o sobě mají uvnitř podniku jistou samostatnost, na př. pobočný závod.

(2) Zcizení podniku nebo dílčího podniku nebo zcizení podílu spolupodnikatela v celku nebo zčásti jest případem, k němuž nutno přihlídnouti při zjišťování živnostenského zisku podnikatele nebo spolupodnikatele. Zisk ze zcizení při tom dosažený patří stejně jako běžný zisk ze živnostenského podnikání k živnostenským příjmům. Ztrátu ze zcizovacího obchodu označeného druhu nutno vyrovnati při zjišťování zisku ze živnostenského podnikání, a vznikne-li tím ztráta u příjmů ze živnostenského podnikání, při zjišťování úhrnu příjmů. Zbude-li i pak ještě ztráta ze živnos-

lust bei den Einkünften aus Gewerbebetrieb ergibt, bei der Ermittlung des Gesamtbetrags der Einkünfte auszugleichen. Verbleibt auch dann noch ein Verlust aus Gewerbebetrieb oder aus Land- und Forstwirtschaft, so ist er gemäß § 10, Abs. 1, Z. 4, abzugsfähig.

(3) Ist der Veräußerungspreis in einer festen Summe vereinbart, so ist er stets im Jahr der Veräußerung zu besteuern. Dabei ist es gleichgültig, ob der Veräußerungspreis gestundet oder sofort bezahlt wird. Bedingungen und Befristungen des Veräußerungspreises sind durch entsprechende Bewertung zu berücksichtigen. Der Veräußerungsgewinn, der die Grenzen des § 16, Abs. 4, nicht übersteigt, ist steuerfrei. Auf den Veräußerungsgewinn, der die bezeichneten Grenzen übersteigt, ist der ermäßigte Steuersatz gemäß § 34 anzuwenden, wenn das Einkommen 60.000 K übersteigt.

(4) Besteht der Veräußerungspreis in laufenden Bezügen (z. B. einer Rente), so fließt er dem Veräußerer erst mit der tatsächlichen Zahlung zu. Die laufenden Bezüge sind nur insoweit steuerpflichtig, als sie Veräußerungsgewinn darstellen, d. h. als sie allein oder, wenn der Veräußerungspreis teils in einem festen Betrag, teils in laufenden Bezügen besteht, zusammen mit dem festen Kaufpreis über den Betrag des Kapitalkontos im Zeitpunkt der Veräußerung hinausgehen. Für die laufenden Bezüge gilt die Freigrenze des § 16, Abs. 4, nicht. Auf diese Bezüge ist § 34 nicht anwendbar. Ist die Veräußerung vor Beginn des Veranlagungszeitraums 1943 erfolgt, so sind die laufenden Veräußerungsbezüge nach § 22 steuerpflichtig.

Art. 30.

Veräußerung von Bodenschätzen.

(1) Zu den Einkünften aus Gewerbebetrieb gehört auch der Gewinn aus der Veräußerung von Bodenschätzen; z. B. Kohle, Kali, Mineralien, Erdöl, Steine, Ziegellehm, Kieslager usw., die nicht zu einem land- und forstwirtschaftlichen oder einem gewerblichen Betriebsvermögen gehören. Es ist dabei ohne Bedeutung, ob die Bodenschätze für sich allein oder mit dem Grund und Boden veräußert werden. Es muß sich aber im wesentlichen um einen einmaligen Vorgang handeln. Laufendes Entgelt für die zeitlich begrenzte Überlassung der Entnahme von Bodenschätzen gehört grundsätzlich zu den Einkünften aus Vermietung und Verpachtung (§ 21).

(2) Ob Bodenschätze zu einem land- und forstwirtschaftlichen oder einem gewerblichen

tenskiego podnikání nebo ze zemědělského a lesního hospodářství, je odčitatelná podle § 10, odst. 1, č. 4.

(3) Je-li sjednána zcizovací cena pevnou částkou, zdaní se vždy v roce zcizení. Při tom je lhotejně, je-li posečkána nebo zaplácena ihned. K podmínkám a k posečkání zcizovací ceny nutno přihlédnouti příslušným oceněním. Zisk ze zcizení, který nepřevyšuje hranice § 16, odst. 4, je daněprostý. Na zisk ze zcizení, který označené hranice převyšuje, použije se snížené daňové sazby podle § 34, převyšuje-li důchod 60.000 K.

(4) Tvoří-li zcizovací cenu běžné požitky (na př. renta), připlýne zciziteli teprve skutečnou platbou. Běžné požitky podléhají dani jenom potud, pokud jsou ziskem ze zcizení, t. j. pokud samy nebo, tvoří-li zcizovací cenu zčásti pevná částka, zčásti běžné požitky, spolu s pevnou kupní cenou přesahují částku kapitálového konta ke dni zcizení. Pro běžné požitky neplatí hranice osvobození podle § 16, odst. 4. Na tyto požitky nelze § 34 použiti. Došlo-li ke zcizení před počátkem vyměřovacího období 1943, podléhají běžné požitky za zcizení dani podle § 22.

Čl. 30.

Zcizení nerostného bohatství v půdě.

(1) K příjmům ze živnostenského podnikání patří též zisk ze zcizení nerostného bohatství v půdě, na př. uhlí, drasla, minerálů, zemního oleje, kamene, hlíny, ložisek kyzu atd., jež nepatří k zemědělskému a lesnímu nebo živnostenskému provoznímu jmění. Při tom jest bez významu, je-li nerostné bohatství v půdě zcizováno samostatně nebo s pozemkem. Musí však jíti v podstatě o jednorázový případ. Běžná úplata za dočasně přenechání těžby nerostného bohatství v půdě patří zásadně k příjmům z pronájmu a propachtování (§ 21).

(2) Patří-li nerostné bohatství v půdě k zemědělskému a lesnímu nebo k živnostenskému

Betriebsvermögen gehören oder nicht, richtet sich nach den allgemeinen Grundsätzen. Bei Gewerbetreibenden, deren Firma im Handelsregister eingetragen ist, kommt es in der Hauptsache auf die buchmäßige Behandlung des Grundstücks an. Bei anderen Gewerbetreibenden und bei Land- und Forstwirten kommt es insbesondere darauf an, ob die Bodenschätze dem Betrieb zu dienen bestimmt sind. Ungenutzte Bodenschätze gehören bei diesen Steuerpflichtigen nicht zum Betriebsvermögen.

(3) Veräußerungsgewinn ist der Betrag, um den der Veräußerungspreis nach Abzug der Veräußerungskosten die Anschaffungskosten übersteigt. Anschaffungskosten kommen nicht in Betracht, wenn die Bodenschätze bei dem Erwerb des Grund und Bodens auf den Kaufpreis ohne Einfluß gewesen sind, z. B. weil das Vorhandensein von Bodenschätzen damals nicht bekannt war. Sind die Bodenschätze unentgeltlich erworben worden, so gilt als Anschaffungskosten der Wert, mit dem die Bodenschätze für Zwecke der Bereicherungssteuer berücksichtigt worden sind.

(4) Die Steuerpflicht tritt nur ein, wenn der Veräußerungsgewinn 100.000 K übersteigt. Auf diesen Veräußerungsgewinn sind die Steuersätze bei außerordentlichen Einkünften (§ 34, Abs. 1) anzuwenden. Ein Verlust aus der Veräußerung von Bodenschätzen, die nicht zu einem land- und forstwirtschaftlichen oder einem gewerblichen Betriebsvermögen gehören, darf bei der Ermittlung des Einkommens nicht ausgeglichen werden (§ 2, Abs. 2).

(5) Werden Bodenschätze veräußert, die zu einem land- und forstwirtschaftlichen oder zu einem gewerblichen Betriebsvermögen gehören, so richtet sich die Besteuerung nach den allgemeinen Vorschriften (§§ 4 bis 7, in den Fällen der Veräußerung eines Betriebs oder Teilbetriebs auch §§ 14 und 16).

Zu § 17.

Art. 31.

Veräußerung wesentlicher Beteiligungen.

(1) Anteile an einer Kapitalgesellschaft sind Aktien, Anteile an einer Gesellschaft mit beschränkter Haftung, Kuxe, Genußscheine oder ähnliche Beteiligungen und Anwartschaften auf solche Beteiligungen.

(2) Gewinn aus der Veräußerung eines Anteils an einer Kapitalgesellschaft ist auch der Gewinn, den der Gesellschafter bei der Auflösung der Kapitalgesellschaft erzielt.

provoznímu jmění či nikoli, řídí se všeobecnými zásadami. U živnostenských podnikatelů, jejichž firma je zapsána v obchodním rejstříku, záleží hlavně na tom, jak je pozemek posuzován účetně. U jiných živnostenských podnikatelů a u zemědělských a lesních hospodářů záleží zvláště na tom, je-li nerostné bohatství v půdě určeno k tomu, aby sloužilo podniku. Netěžené nerostné bohatství v půdě nepatří u těchto poplatníků k provoznímu jmění.

(3) Ziskem ze zcizení je částka, o kterou zcizovací cena po srážce zcizovacích výdajů převyšuje pořizovací výdaje. Pořizovací výdaje nepřicházejí v úvahu, když při nabytí pozemku nerostné bohatství v půdě nemělo vliv na tržovou cenu, na př. proto, že jeho existence nebyla tehdy známa. Bylo-li nerostného bohatství v půdě nabyto bezúplatně, je pořizovacími výdaji hodnota, kterou se k němu přihlíželo pro účely daně z obohacení.

(4) Daňová povinnost vzniká pouze tehdy, převyšuje-li zisk ze zcizení 100.000 K. Na tento zisk ze zcizení se použije daňových sazeb z mimořádných příjmů (§ 34, odst. 1). Ztráta ze zcizení nerostného bohatství v půdě, které nepatří k zemědělskému a lesnímu nebo živnostenskému provoznímu jmění, nesmí být vyrovnána při zjišťování důchodu (§ 2, odst. 2).

(5) Při zcizení nerostného bohatství v půdě, které patří k zemědělskému a lesnímu nebo živnostenskému provoznímu jmění, řídí se zdanění všeobecnými ustanoveními (§§ 4 až 7, při zcizení podniku nebo díleho podniku též §§ 14 a 16).

K § 17.

čl. 31.

Zcizení podstatných účastí.

(1) Podíly na kapitálové společnosti jsou akcie, podíly na společnosti s ručením omezeným, kuxy, požitkové listy nebo podobné účasti a čekatelství na takové účasti.

(2) Ziskem ze zcizení podílu na kapitálové společnosti je též zisk, kterého dosáhne společník při zrušení kapitálové společnosti.

(3) Der § 17 gilt nicht für die Veräußerung von Anteilen an einer Kapitalgesellschaft, die zu einem Betriebsvermögen gehören. In diesem Fall ist die Veräußerung ein Betriebsvorgang wie jeder andere. Der betriebliche Gewinn ist gemäß § 4 oder § 5 zu ermitteln. Der § 34 ist nicht anzuwenden.

(4) Bei der Veräußerung von Anteilen an einer Kapitalgesellschaft, die nicht zu einem Betriebsvermögen gehören, ist § 17 nicht anzuwenden, wenn es sich um ein Spekulationsgeschäft im Sinn des § 23 handelt.

(5) Verluste aus der Veräußerung von Anteilen an einer Kapitalgesellschaft, die nicht zu einem Betriebsvermögen gehören und nicht das Ergebnis eines Spekulationsgeschäfts im Sinn des § 23 sind, dürfen gemäß § 17, Abs. 5, bei Ermittlung des Einkommens nicht ausgeglichen werden. Liegen mehrere Veräußerungsgeschäfte vor, so ist jedes einzelne Veräußerungsgeschäft für sich zu betrachten. Ein Verlust bei dem einen Veräußerungsgeschäft darf mit dem Gewinn aus dem anderen Veräußerungsgeschäft nicht ausgeglichen werden.

(6) Als Veräußerungskosten im Sinn des § 17, Abs. 2, können nur solche Aufwendungen geltend gemacht werden, die in unmittelbarer Beziehung zu dem einzelnen Veräußerungsgeschäft stehen.

Zu den §§ 18 und 19.

Art. 32.

Nebentätigkeit.

(1) Einkünfte aus einer Nebentätigkeit, die jemand neben seinem Hauptberuf im Rahmen eines Tätigkeitsverhältnisses, das einem Arbeitsverhältnis nur ähnlich ist, ausübt, gehören nicht zu den Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit. Sie gehören in der Regel zu den Einkünften aus selbständiger Arbeit (§ 18). Sie sind jedoch der Einkunftsart des Hauptberufs (insbesondere Land- und Forstwirtschaft oder Gewerbebetrieb) zuzurechnen, wenn die Nebentätigkeit die Ausübung des Hauptberufs zur Voraussetzung hat oder mit dem Hauptberuf in engem wirtschaftlichen Zusammenhang steht. Die nebenberuflich tätige Person übt die Nebentätigkeit selbständig im Rahmen eines Tätigkeitsverhältnisses, das einem Arbeitsverhältnis ähnlich ist, aus, wenn sie die Nebentätigkeit zwar nicht in einem Arbeitsverhältnis ausübt, ihre Stellung jedoch wegen der Weisungsbefugnis des Leistungsempfängers oder wegen anderer Umstände derjenigen eines Arbeitnehmers ähnlich ist.

(3) § 17 neplatí pro zcizení podílů na kapitálové společnosti, které patří k provoznímu jmění. V tomto případě je zcizení provozním úkonem jako kterýkoli jiný. Provozní zisk nutno zjistiti podle § 4 nebo § 5. § 34 se nepoužije.

(4) Při zcizení podílů na kapitálové společnosti, které nepatří k provoznímu jmění, se nepoužije § 17, jde-li o spekulacní obchod podle § 23.

(5) Ztráty ze zcizení podílů na kapitálové společnosti, které nepatří k provoznímu jmění a nejsou výsledkem spekulacního obchodu podle § 23, nesmějí býti podle § 17, odst. 5 při zjišťování důchodu vyrovnávány. Jde-li o několik zcizovacích obchodů, nutno každý jednotlivý zcizovací obchod posuzovati samostatně. Ztráta z jednoho zcizovacího obchodu nesmí býti vyrovnávána ziskem z druhého zcizovacího obchodu.

(6) Jako zcizovací výdaje podle § 17, odst. 2 mohou býti uplatněny jen takové náklady, které jsou v přímé souvislosti s příslušným zcizovacím obchodem.

K §§ 18 a 19.

Čl. 32.

Vedlejší činnost.

(1) Příjmy z vedlejší činnosti, kterou někdo vykonává vedle svého hlavního povolání v rámci pracovního poměru, který je pouze podobný služebnímu poměru, nepatří k příjmům z nesamostatné práce. Patří zpravidla k příjmům ze samostatné práce (§ 18). Nutno je však připočísti k tomu druhu příjmů, k němuž patří hlavní povolání (zejména k zemědělskému a lesnímu hospodářství nebo živnostenskému podnikání), je-li výkon hlavního povolání předpokladem vedlejší činnosti, nebo je-li tato s hlavním povoláním v úzké hospodářské souvislosti. Osoba činná ve vedlejším povolání vykonává vedlejší činnost samostatně v rámci pracovního poměru, který je podobný služebnímu poměru, nevykonává-li sice vedlejší činnost ve služebním poměru, je-li však její postavení pro právo příjemce plnění, udílet pokyny, nebo pro jiné okolnosti podobné postavení zaměstnavateli.

(2) Die Einnahmen aus der Nebentätigkeit, die in einem Arbeitsverhältnis ausgeübt wird, sind Arbeitslohn.

Zu § 20.

Art. 33.

Kapitalvermögen.

(1) Unter den im § 20, Abs. 1, Z. 1, genannten Zinsen sind die sogenannten Bauzinsen zu verstehen, die nach Art. 217 des Handelsgesetzbuchs für den Zeitraum, welchen die Vorbereitung des Unternehmens bis zum Anfang des vollen Betriebs erfordert, in bestimmter Höhe an die Aktionäre gezahlt werden.

(2) Zu den sonstigen Bezügen im Sinn des § 20, Abs. 1, Z. 1, gehört alles, was der Beteiligte vom Unternehmen auf Grund seiner Beteiligung unbeschadet des Grundkapitals und ohne Verpflichtung der Anrechnung auf die Einlage erhält, und was nicht unter den Begriff der Gewinnanteile (Dividenden), Zinsen (Bauzinsen) oder Ausbeuten fällt.

(3) Werden festverzinsliche Wertpapiere im Laufe eines Zinszeitraums mit dem laufenden Zinsschein veräußert, so hat der Erwerber dem Veräußerer den Zinsbetrag zu ersetzen, der auf die Zeit seit dem letzten Zinstermin bis zur Veräußerung entfällt. Solche Zinsen heißen „Stückzinsen“. Sie werden nach dem Zinsfuß, mit dem das Wertpapier zu verzinsen ist, besonders berechnet und vergütet. Für die Behandlung der Stückzinsen gilt das folgende:

1. der Veräußerer hat die besonders in Rechnung gestellten und vereinnahmten Stückzinsen als Einkünfte aus Kapitalvermögen zu versteuern;
2. der Erwerber der Wertpapiere kann von den Einnahmen, die ihm bei der späteren Einlösung des Zinsscheins zufließen, die entrichteten Stückzinsen als Werbungskosten absetzen.

Diese Regelung gilt nur, wenn Wertpapiere veräußert werden, bei denen Stückzinsen besonders zu berechnen sind und tatsächlich berechnet werden. Wer Wertpapiere erwirbt, bei denen sich der erwartete Ertrag im Kurswert der Wertpapiere ausdrückt (z. B. Aktien), ist nicht berechtigt, von dem ihm später zufließenden Ertrag (z. B. der Dividende) den Mehrpreis abzusetzen, den er wegen des erwarteten Ertrags entrichtet hat.

(4) Zu den besonderen Entgelten oder Vorteilen im Sinn des § 20, Abs. 2, Z. 1, gehören auch die Gewährung von Freianteilen, Genusscheinen, Sachleistungen, Bonus, Aufstempelung des Nennbetrags der Anteile und die so-

(2) Příjmy z vedlejší činnosti, která je vykonávána ve služebním poměru, jsou mzdou.

K § 20.

Čl. 33.

Kapitálový majetek.

(1) Úroky jmenovanými v § 20, odst. 1, č. 1 nutno rozuměti t. zv. úroky stavební, které jsou podle čl. 217 obchodního zákoníka vypláceny v určité výši akcionářům za dobu, kterou vyžaduje příprava podniku až do počátku plného provozování.

(2) K jinakým požitkům podle § 20, odst. 1, č. 1 patří vše, co dostává účastník z podniku na základě své účasti bez újmy základního kapitálu a bez povinnosti započtení na vklad, a co nespadá pod pojem podílů na zisku (dividend), úroků (stavebních úroků) nebo výtěžků.

(3) Jsou-li zcizovány pevně zúročitelné cenné papíry za úrokového období s běžným úrokovým kuponem, je nabyvatel povinen nahraditi zciziteli úrokovou částku, která připadá na dobu od posledního úrokového termínu do zeizení. Takovéto úroky se nazývají „díleční úroky“. Vypočítávají a hradí se zvlášť podle úrokové míry, kterou se zúročuje cenný papír. Pro posuzování dílečních úroků platí toto:

1. Zcizitel je povinen zvlášť účtované a přijaté díleční úroky zdaniti jako příjmy z kapitálového majetku;
2. nabyvatel cenných papírů může od příjmů, které mu připlnou při pozdější výplatě úrokového kuponu, odečísti zapravené díleční úroky jako nabývací výdaje.

Tato úprava platí pouze tehdy, jsou-li zcizovány cenné papíry, u nichž díleční úroky se mají zvlášť vypočítávati a skutečně se zvlášť vypočítávají. Kdo nabývá cenných papírů, u nichž se očekávaný výnos jeví v jejich kursovní hodnotě (na př. akcie), není oprávněn odečísti od výnosu (na př. dividendy), který mu později připlne, onu vyšší část ceny, kterou zaplatil vzhledem k očekávanému výnosu.

(4) K zvláštním platům nebo výhodám podle § 20, odst. 2, č. 1 patří též poskytnutí volných podílů, požitkových listů, naturálních plnění, bonus, nakolkování jmenovité hodnoty podílů a t. zv. skryté rozdělení zisku, k němuž

genannten verdeckten Gewinnausschüttungen, die bei Kapitalgesellschaften in den verschiedensten Formen auftreten können (z. B. günstige Lieferungs-, Darlehens- oder Anstellungsverträge oder sonstige Maßnahmen zu Gunsten der Gesellschafter).

(5) Für beschränkt Steuerpflichtige gilt folgendes: Soweit Kapitalerträge zu den im § 20, Abs. 3, genannten Einkünften gehören und für den Betrieb, in dem die Kapitalerträge anfallen, die Voraussetzungen für die beschränkte Steuerpflicht gegeben sind, unterliegen die Kapitalerträge auch dann der beschränkten Steuerpflicht, wenn es sich nicht um solche der im § 42, Z. 5, aufgeführten Art handelt. Andererseits wird dadurch, daß die nach § 42, Z. 5, beschränkt steuerpflichtigen Kapitalerträge zu den Einkünften eines außerhalb des Protektorates Böhmen und Mähren belegenen Betriebs gehören, die beschränkte Steuerpflicht nicht beseitigt.

Zu § 21.

Art. 34.

Vermietung und Verpachtung.

(1) Unter Sachinbegriff im Sinn des § 21, Abs. 1, Z. 2, ist eine Vielheit von beweglichen Sachen zu verstehen, die wirtschaftlich nach ihrer Zweckbestimmung eine Einheit bilden, z. B. landwirtschaftliches Inventar, bewegliches gewerbliches Betriebsvermögen, Einrichtung, die der Ausübung selbständiger Arbeit dient (Büroeinrichtung, Bücherei, Instrumentar u. dgl.). Der Miet- oder Pachtzins aus Vermietung oder Verpachtung einzelner oder mehrerer beweglicher Gegenstände, die keine Einheit bilden, sind entweder Einkünfte aus Land- und Forstwirtschaft, aus Gewerbebetrieb, aus selbständiger Arbeit oder Einkünfte aus Leistungen im Sinn des § 22, Z. 3.

(2) Zu den Werbungskosten bei Vermietung und Verpachtung gehören auch der Erhaltungsaufwand und der Herstellungsaufwand. Der letztere ist auf die Gesamtdauer der Nutzung zu verteilen (§ 7, Abs. 1).

(3) Zum Erhaltungsaufwand gehören insbesondere die Aufwendungen für die laufende Instandhaltung und für die Instandsetzung (Nachholung zurückgestellter Instandhaltungsarbeiten). Aufwendungen für umfangreiche Instandsetzungsarbeiten an neu erworbenen Grundstücken sind grundsätzlich als Herstellungsaufwand zu behandeln.

(4) Der Erhaltungsaufwand ist gemäß § 11, Abs. 2, in voller Höhe in dem Kalenderjahr abzusetzen, in dem er geleistet worden ist. Sind

müße docházeti u kapitálových společností v nejrůznějších formách (na př. výhodné smlouvy o dodávkách, o zápůjčce nebo výhodné služební smlouvy nebo jinaká opatření ve prospěch společníků).

(5) Pro osoby obmezeně dani podrobené platí toto: Pokud kapitálové výtěžky patří k příjmům jmenovaným v § 20, odst. 3 a pro podnik, jemuž kapitálové výtěžky plynou, jsou dány předpoklady pro obmezenou daňovou povinnost, podléhají kapitálové výtěžky také tehdy obmezené daňové povinnosti, nejde-li o výtěžky druhu uvedeného v § 42, č. 5. Na druhé straně nezaniká obmezená daňová povinnost tím, že kapitálové výtěžky, obmezeně dani podrobené podle § 42, č. 5, patří k příjmům podniku ležícího mimo Protektorát Čechy a Morava.

K § 21.

čl. 34.

Pronájem a propachtování.

(1) Věcným souborem podle § 21, odst. 1, č. 2 je rozuměti souhrn movitostí, které hospodářsky podle svého určení tvoří celek, na př. zemědělský inventář, movité živnostenské provozní jmění, zařízení, které slouží výkonu samostatné práce (kancelářské zařízení, knihovna, instrumentar a pod.). Nájemné nebo pachtovné z pronájmu nebo propachtování jednotlivých nebo několika movitých předmětů, jež netvoří celek, jsou buď příjmy ze zemědělského a lesního hospodářství, ze živnostenského podnikání, ze samostatné práce nebo příjmy z výkonů podle § 22, č. 3.

(2) K nabývacím výdajům u pronájmu a propachtování patří též náklad udržovací a náklad investiční. Tento druhý nutno rozdělit na celou dobu užívání (§ 7, odst. 1).

(3) K udržovacímu nákladu patří zejména náklady na běžné udržování a na opravy (dohánění opominutých udržovacích prací). Náklady na velké opravy na nově nabytých budovách nutno posuzovati zásadně jako náklady investiční.

(4) Udržovací náklad se odečte podle § 11, odst. 2 v plné výši v tom kalendářním roce, v němž byl učiněn. Vznikly-li v jednom roce

in einem Jahr besonders hohe Aufwendungen dieser Art entstanden (z. B. für Neudeckung des Daches, Anstrich des ganzen Hauses), so kann dem Steuerpflichtigen auf Antrag gestattet werden, die Aufwendungen auf drei Jahre zu verteilen, so daß im Jahr der Entstehung und in den beiden folgenden Jahren je ein Drittel der Aufwendungen bei der Ermittlung der Einkünfte abzusetzen ist.

(5) Zum Herstellungsaufwand gehören insbesondere Aufwendungen für die Erweiterung (z. B. Anbau) und für die Verbesserung eines Gebäudes über den ursprünglichen Zustand hinaus (z. B. Einbau einer Sammelheizung an Stelle der Ofenheizung, einer Fahrstuhlanlage). Herstellungsaufwand ist auch gegeben, wenn durch die Aufwendungen die Wesensart des Gebäudes geändert wird (z. B. durch Aufteilung von Großwohnungen in Kleinwohnungen). Liegt Herstellungsaufwand vor und fallen in den Rahmen dieser Aufwendungen auch Aufwendungen, die sonst als Erhaltungsaufwand angesehen werden (z. B. für Tapezieren, für Anstrich von Türen und Fenstern), so gehören auch diese zum Herstellungsaufwand.

(6) Die Grenzen zwischen Erhaltungsaufwand und Herstellungsaufwand sind flüchtig. Ob Herstellungsaufwand vorliegt, ist deshalb nur zu prüfen, wenn es sich um eine verhältnismäßig große Aufwendung handelt.

(7) Zu den Werbungskosten bei Vermietung und Verpachtung gehören auch die Absetzungen für Abnutzung und für Substanzverringering (§ 9, Z. 6).

(8) Im Falle des Art. 18, Abs. 2, Z. 1, dieser Verordnung ist hinsichtlich der Absetzung für Abnutzung so zu verfahren, als ob das Gebäude mit Grund und Boden zum Betrag des dort angeführten Werts am 1. Januar 1919 oder im Zeitpunkt des späteren unentgeltlichen Erwerbs angeschafft oder hergestellt worden wäre. Von dem ermittelten Wert ist der Anteil des Grund und Bodens, welcher schätzungsweise festzustellen ist, auszuscheiden. Die Absetzung für Abnutzung richtet sich nach der Restlebensdauer, die insbesondere von dem Alter, der Bauweise, dem Bauzustand und der Nutzungsart des Gebäudes abhängig ist. Ändern sich die gemäß Art. 18, Abs. 2, Z. 1, festgesetzten Werte, so wird in der Regel auch die Restlebensdauer neu festzusetzen sein. Das wird stets bei Werterhöhungen durch Herstellungsaufwand der Fall sein. Der Herstellungsaufwand ist dem Vermögensteuerwert hinzuzurechnen. Von dieser Summe ist die nach den vorstehenden Grundsätzen zu berechnende Absetzung für Abnutzung für die

zvlášť vysoké výdaje tohoto druhu (na př. za nové pokrytí střechy, nátěr celého domu) může býti poplatníkovi na žádost povoleno, aby si rozdělil tyto výdaje na tři roky, takže se v roce vzniku a v obou následujících letech odečte při zjišťování čistých příjmů po jedné třetině těchto výdajů.

(5) K nákladu investičnímu patří zejména výdaje na rozšíření (na př. přístavbu) a na zlepšení budovy nad původní stav (na př. zařízení ústředního topení místo kamen, zařízení výtahu). O investiční náklad jde též, mění-li se výdaji charakter budovy (na př. rozdělením velkých bytů na malé byty). Jde-li o investiční náklad, a spadají-li do rámce těchto výdajů též výdaje, které se jinak považují za náklad udržovací (na př. za čalounování, za nátěr dveří a oken), patří i tyto výdaje k nákladu investičnímu.

(6) Hranice mezi nákladem udržovacím a nákladem investičním nejsou pevné. Zda jde o náklad investiční, nutno proto zkoumati jen, jde-li o poměrně velký výdaj.

(7) K nabývacím výdajům u pronájmu a propachtování patří též odpisy pro opotřebení a zmenšení podstaty (§ 9, č. 6).

(8) V případě čl. 18, odst. 2, č. 1 tohoto nařízení nutno co do odpisu pro opotřebení postupovati tak, jako by budova s pozemkem byla bývala pořízena nebo vystavěna dne 1. ledna 1919 nebo v okamžiku pozdějšího bezúplatného nabytí za částku tam uvedené hodnoty. Ze zjištěné hodnoty nutno vyloučiti část připadající na pozemek, kterou nutno stanoviti odhadem. Odpis pro opotřebení se řídí zbývajícím dobou trvání, která jest odvislá hlavně od stáří, způsobu stavby, stavebního stavu a způsobu užívání budovy. Změní-li se hodnoty stanovené podle čl. 18, odst. 2, č. 1, bude zpravidla nutno stanoviti znovu též zbývajícím dobou trvání. Tak tomu bude vždy při zvýšení hodnoty následkem investic. Investiční náklad nutno připočísti k hodnotě rozhodně podle předpisů pro daň z majetku. Od tohoto součtu se odečte odpis pro opotřebení za dobu od 1. ledna 1919 nebo od okamžiku pozdějšího bezúplatného nabytí, vypočtený podle hořejších zásad. Vyplyvající částka tvoří základnu pro výpočet budoucích odpisů pro opotřebení, které se stanoví podle

Zeit ab 1. Januar 1919 oder ab dem Zeitpunkt des späteren unentgeltlichen Erwerbs abzuziehen. Der danach sich ergebende Betrag bildet die Bemessungsgrundlage für die künftigen Absetzungen für Abnutzung. Diese bemessen sich nach der Restlebensdauer ab dem Zeitpunkt der Beendigung der Herstellung.

Beispiel:

Der Steuerpflichtige hat ein Haus, das nicht zu einem Betriebsvermögen gehört, vor dem 1. Januar 1919 erworben. Der Vermögensteuerwert des Gebäudes ohne Grund und Boden am 1. Januar 1943 beträgt 300.000 K. Die Restlebensdauer ab 1. Januar 1919 ist 75 Jahre. Die Absetzung für Abnutzung beträgt demgemäß jährlich 1'333 v. H. von 300.000 K = 4.000 K.

Der Aufwand für die Herstellung, die im Dezember 1944 vollendet ist, beträgt 80.000 K. Die Absetzung für Abnutzung ab 1. Januar 1945 errechnet sich, wie folgt:

Vermögensteuerwert	300.000 K
Herstellungsaufwand	80.000 K
Summe	380.000 K

Davon ab die Absetzungen für Abnutzung in den Jahren 1919 bis 1944 (4.000×26) 104.000 K

Bemessungsgrundlage für die künftigen Absetzungen für Abnutzung 276.000 K.

Ist die Restlebensdauer ab 1. Januar 1945 60 Jahre, so beträgt die künftige Absetzung für Abnutzung jährlich 1'666 v. H. von 276.000 K = 4.600 K.

(9) Die Absetzung für Abnutzung kann bei Gebäuden, die nicht zu einem Betriebsvermögen gehören, nur einheitlich vom gesamten Gebäudewert nach der Nutzungsdauer des Gebäudes vorgenommen werden. Das gilt auch, wenn in ein Haus besondere Anlagen eingebaut sind. Gesonderte Absetzungen für Abnutzung für diese Anlagen, insbesondere für Sammelheizungen und Fahrstuhlanelagen, sind in der Regel unzulässig. Alle Ausgaben für Wiederherstellung und Erneuerung der bezeichneten Anlagen müssen dementsprechend als Erhaltungsaufwand für die Gebäude angesehen werden. Sie können sofort in voller Höhe abgesetzt werden.

(10) Die Grundsätze des Absatzes 9 gelten auch, wenn die Anlagen nicht sofort, sondern erst später in das Gebäude eingebaut werden. Es können dann ebenfalls gesonderte Absetzungen nicht vorgenommen werden. Die Anlagekosten sind dem Gebäudewert zuzuschreiben und mit diesem nach der Restlebensdauer des Gebäudes abzusetzen, wenn nicht im einzelnen Fall Erhaltungsaufwand anzunehmen ist.

(11) Ausnahmen von dem Grundsatz, daß alle Bestandteile des Gebäudes nur einheitlich mit dem Gebäude selbst abgesetzt werden

zůbývající doby trvání počínajíc od okamžiku dokončení investice:

Příklad:

Poplatník nabył domu, který nepatří k provoznímu jmění, před 1. lednem 1919. Hodnota budovy bez pozemku pro daň z majetku ke dni 1. ledna 1943 činí 300.000 K. Zbůvající doba trvání od 1. ledna 1919 jest 75 let. Odpis pro opotřebení činí tudíž ročně 1'333 % z 300.000 K = 4.000 K.

Náklad na investici, která je dokončena v prosinci 1944, činí 80.000 K. Odpis pro opotřebení od 1. ledna 1945 se vypočítá takto:

hodnota pro daň z majetku	300.000 K
investice	80.000 K
celkem	380.000 K

Od toho odpisy pro opotřebení v letech 1919 až 1944 (4.000×26) 104.000 K

základna pro výpočet budoucích odpisů pro opotřebení 276.000 K.

Je-li zůbývající doba trvání od 1. ledna 1945 60 let, činí budoucí odpis pro opotřebení ročně 1'666 % z 276.000 K = 4.600 K.

(9) Odpis pro opotřebení může být proveden u budov, které nepatří k provoznímu jmění, pouze jednotně z celkové hodnoty budovy podle doby, po kterou lze budovy užívat. To platí též, jsou-li do domu vestavěna zvláštní zařízení. Zvláštní odpisy pro opotřebení pro tato zařízení, zvláště pro ústřední topení a výtahy, jsou zpravidla nepřipustné. Všechny výdaje na znovuzřízení a obnovu těchto zařízení nutno proto považovati za udržovací náklad na budovy a lze je odečísti ihned v plné výši.

(10) Zásady odstavce 9 platí též, nejsou-li zařízení do budovy vestavěna ihned, nýbrž teprve později. Pak rovněž nemohou být zvláštní odpisy prováděny. Náklady na zařízení nutno připočísti k hodnotě budovy a s touto odepisovati podle zůbývající doby trvání budovy, nelze-li v tom kterém případě míti za to, že jde o náklad udržovací.

(11) Výjimky ze zásady, že všechny součásti budovy mohou být odepisovány pouze jednotně s budovou samou, jsou připustné pouze pro ta-

können, sind nur für solche Anlagen zulässig, die von vornherein nur für eine vorübergehende Zeit errichtet werden.

Beispiel:

Es wird eine Anlage für besondere Zwecke eines Mieters eingebaut. Die Anlage hat nur für diesen Mieter Wert. Sie kann nach der voraussichtlichen Dauer des Mietvertrags abgesetzt werden.

Zu § 22.

Art. 35.

Sonstige Einkünfte.

(1) Renten sind Bezüge in Geld oder Geldeswert, die in bestimmten Zeiträumen wiederkehren und die auf Grund eines Stammrechts ohne eine Einzelgegenleistung bezogen werden, sofern hiermit eine allmähliche Kapitalrückzahlung nicht erfolgt.

(2) Zu den Renten gehören insbesondere Renten und Leistungen aus Versorgungskassen, aus der Invaliden- und Angestelltenversicherung, aus Witwen-, Waisen- und Sterbekassen, Renten aus der Allgemeinen Pensionsanstalt, aus den Ersatzinstituten, aus Bruderladen und überhaupt Renten aus der öffentlich-rechtlichen Sozialversicherung. Wegen der Steuerfreiheit Hinweis auf § 3.

Zu § 24.

Art. 36.

Zurechnung von Einkünften.

Die im § 24 bezeichneten Einkünfte bilden keine selbständige Einkunftsart. Sie sind den im § 2, Abs. 3, bezeichneten Einkunftsarten zuzurechnen. Zu diesen Einkünften gehören z. B. Entschädigungen für Stilllegung des Betriebs, für Ausscheiden aus dem Dienst.

Zu § 25.

Art. 37.

Bekanntnispflicht.

(1) Ein Einkommensteuerbekenntnis müssen abgeben:

I. natürliche Personen, die im Protektorat Böhmen und Mähren im Veranlagungszeitraum einen Wohnsitz oder ihren gewöhnlichen Aufenthalt hatten (unbeschränkt Steuerpflichtige),

1. wenn sie Einkünfte aus Land- und Forstwirtschaft, aus Gewerbebetrieb oder aus selbständiger Arbeit bezogen haben;

ková zařízení, která od počátku se zřizují jenom na přechodnou dobu.

Příklad:

Zřídí se zařízení pro zvláštní účely určitého nájemníka. Zařízení má cenu pouze pro tohoto nájemníka. Může být odepisováno podle pravděpodobné doby nájemní smlouvy.

K § 22.

Čl. 35.

Jinaké příjmy.

(1) Renty jsou požitky v penězích nebo peněžité hodnotě, které se opakují v určitých obdobích a jsou pobírány na základě kmenového práva bez jednotlivého protiplnění, pokud tím nenastává postupné splácení kapitálu.

(2) K rentám patří zejména renty a plnění ze zaopatřovacích pokladen, z pojištění invalidního a zaměstnaneckého, z vdovských, sirotčích a úmrtních pokladen, renty ze všeobecného pensijního ústavu, z náhradních ústavů, z bratrských pokladen a vůbec renty z veřejnoprávního sociálního pojištění. Pokud jde o osvobození od daně, poukazuje se na § 3.

K § 24.

Čl. 36.

Připočtení příjmů.

Příjmy uvedené v § 24 netvoří samostatný druh příjmů. Nutno je připočísti k druhům příjmů uvedeným v § 2, odst. 3. K těmto příjmům patří na př. odškodnění za zástavení podniku, za výstup ze služby.

K § 25.

Čl. 37.

Povinnost podati přiznání.

(1) Přiznání k dani důchodové jsou povinny podati:

I. fyzické osoby, které měly v Protektorátě Čechy a Morava ve vyměřovacím období bydliště nebo svůj obvyklý pobyt (neobmezeně dani podrobení poplatníci),

1. jestliže měly příjmy ze zemědělského a lesního hospodářství, ze živnostenského podnikání nebo ze samostatné práce;

2. wenn sie nicht zu den unter Z. 1 bezeichneten Steuerpflichtigen gehören, aber

- a) wenn ihr Einkommen den Betrag von 80.000 K überstiegen hat, oder
- b) wenn das Einkommen weniger als 80.000 K betragen hat, aber darin Einkünfte von mehr als 3.000 K enthalten sind, von denen die Lohnsteuer oder die Kapitalertragsteuer im Abzugswege nicht einbehalten worden ist, oder
- c) wenn sie für den Veranlagungszeitraum in die Steuergruppe I oder II gehören und in ihrem Einkommen kapitalertragsteuerpflichtige Einkünfte von mehr als 10.000 K enthalten sind;

3. wenn sie von der Steueradministration zur Abgabe des Steuerbekenntnisses aufgefordert werden;

II. natürliche Personen, die im Protektorat Böhmen und Mähren im Veranlagungszeitraum weder einen Wohnsitz noch ihren gewöhnlichen Aufenthalt hatten (beschränkt Steuerpflichtige),

1. wenn sie aus dem Protektorat Böhmen und Mähren Einkünfte aus Land- und Forstwirtschaft, aus Gewerbebetrieb oder aus selbständiger Arbeit bezogen haben;

2. wenn sie nicht zu den unter Z. 1 bezeichneten Steuerpflichtigen gehören, wenn aber ihre gesamten Einkünfte aus dem Protektorat Böhmen und Mähren nach Abzug der Einkünfte, die der Lohnsteuer oder der Kapitalertragsteuer unterlagen, den Betrag von 3.000 K überstiegen haben;

3. wenn sie zur Abgabe eines Steuerbekenntnisses von der Steueradministration aufgefordert werden.

(2) Außer den im Absatz 1, Z. I, bezeichneten Steuerpflichtigen sind auch solche unbeschränkt steuerpflichtige Arbeitnehmer zur Abgabe eines Steuerbekenntnisses verpflichtet, bei denen die folgenden drei Voraussetzungen im Veranlagungszeitraum gleichzeitig erfüllt sind:

1. die Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit müssen mehr als 33.000 K betragen;
2. der Steuerpflichtige muß beim Steuerabzug vom Arbeitslohn Kinderermäßigung wegen Kostenübernahme für Personen erhalten haben, die weder eheliche Abkömmlinge, eheliche Stiefkinder oder Adoptivkinder noch für ehelich erklärte Kinder des Steuerpflichtigen sind;

2. jestliže nepatří k poplatníkům označeným pod č. 1, avšak

- a) jejich důchod přesáhl částku 80.000 K, nebo
- b) důchod činil sice méně než 80.000 K, jsou-li v něm však obsaženy čisté příjmy vyšší než 3.000 K, z nichž nebyla vybrána srážkou daň ze mzdy nebo daň z kapitálových výtěžků, nebo
- c) patří na vyměřovací období do daňové skupiny I nebo II a v jejich důchodu jsou obsaženy čisté příjmy podléhající dani z kapitálových výtěžků částkou vyšší než 10.000 K;

3. jestliže jsou berní správou vyzvány, aby podaly daňové přiznání;

II. fyzické osoby, které neměly v Protektorátě Čechy a Morava ve vyměřovacím období ani bydliště ani svůj obvyklý pobyt (poplatníci obmezeně dani podrobení),

1. jestliže měly z Protektorátu Čechy a Morava příjmy ze zemědělského a lesního hospodářství, ze živnostenského podnikání nebo ze samostatné práce;

2. jestliže nepatří k poplatníkům označeným pod č. 1, avšak jejich úhrnné čisté příjmy z Protektorátu Čechy a Morava přesáhly po srážce příjmů, které podléhaly dani ze mzdy nebo dani z kapitálových výtěžků, částku 3.000 K;

3. jestliže jsou berní správou vyzvány, aby podaly přiznání k dani.

(2) Mimo poplatníky označené v odstavci 1, č. I jsou povinni podat přiznání k dani také ti neobmezeně dani podrobení zaměstnanci, u nichž jsou ve vyměřovacím období současně splněny tyto tři/předpoklady:

1. čisté příjmy z nesamostatné práce činí více než 33.000 K;
2. poplatníkovi byla povolena při srážce daně ze mzdy sleva na děti pro převzetí nákladů na osoby, které nejsou ani manželskými potomky, manželskými pastorky nebo dětmi adoptovanými, ani poplatníkovými dětmi, jež byly prohlášeny za manželské;

3. der Steuerpflichtige müßte in die Steuergruppe I oder II fallen, wenn ihm für die unter Z. 2 bezeichneten Personen Kinderermäßigung nicht gewährt werden würde.

(3) Der Ehemann hat in seinem Steuerbekenntnis auch die Einkünfte seiner Ehefrau anzugeben, die gemäß § 26 bei der Zusammenveranlagung der Ehegatten seinen Einkünften zuzurechnen sind.

(4) Der Haushaltsvorstand hat in seinem Steuerbekenntnis auch die Einkünfte der Kinder und anderen Angehörigen anzugeben, die gemäß § 27 bei der Zusammenveranlagung seinen Einkünften zuzurechnen sind.

(5) Haben die Ehefrau, Kinder oder andere Angehörige Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit in einem dem Ehemann oder dem Haushaltsvorstand fremden Betrieb bezogen, so sind diese Einkünfte in dem Steuerbekenntnis des Ehemanns oder Haushaltsvorstands nicht anzugeben. Die Ehefrau, die Kinder oder anderen Angehörigen haben über diese Einkünfte ohne besondere Aufforderung durch die Steueradministration ein selbständiges Steuerbekenntnis abzugeben, wenn sie zu einem Einkommen über 80.000 K im Veranlagungszeitraum geführt haben (§ 39, Abs. 1, Z. 1).

(6) In anderen Fällen haben die Ehefrau oder die Kinder oder andere Angehörige ein Steuerbekenntnis über die Einkünfte, die in dem Steuerbekenntnis des Ehemanns oder Haushaltsvorstands nicht enthalten sind, abzugeben, wenn die Steueradministration sie dazu auffordert.

Zu § 26.

Art. 38.

Haushaltsbesteuerung mit Bezug auf die Ehegatten.

(1) Die Einkünfte einer Ehefrau aus nichtselbständiger Arbeit in einem dem Ehemann fremden Betrieb, die sie auf Grund eines gegenwärtigen Arbeitsverhältnisses für die Zeit nach ihrer Verheiratung bezieht, scheiden bei der Zusammenveranlagung aus. Diese Einkünfte sind den Einkünften des Ehemanns nicht hinzuzurechnen. Unter einem Betrieb ist jeder wirtschaftliche Bereich zu verstehen, in dem von der Ehefrau nichtselbständige Arbeit geleistet wird, z. B. auch der Privathaushalt eines anderen.

(2) Ein dem Ehemann fremder Betrieb ist ein Betrieb, der dem Ehemann oder einer Person, die mit dem Ehemann gemäß § 26 oder § 27 zusammen veranlagt wird, weder ganz noch

3. poplatník by patřil do daňové skupiny I nebo II, kdyby mu sleva na děti pro osoby označené pod č. 2 nebyla povolena.

(3) Manžel jest povinen uvést ve svém přiznání k dani také příjmy své manželky, které se musejí při společném zdanění manželů podle § 26 s jeho příjmy počítati.

(4) Přednosta domácnosti jest povinen uvést ve svém přiznání k dani také příjmy dětí a jiných příslušníků, které se musejí při společném zdanění podle § 27 s jeho příjmy počítati.

(5) Měla-li manželka, děti nebo jiní příslušníci příjmy z nesamostatné práce v podniku manželovi nebo přednostovi domácnosti cizím, nebud' teč tyto příjmy uváděny v daňovém přiznání manžela nebo přednosta domácnosti. Manželka, děti nebo jiní příslušníci podají o těchto příjmech bez zvláštního vyzvání berní správy samostatné přiznání k dani, když důchod z těchto příjmů činil ve vyměřovacím období více než 80.000 K (§ 39, odst. 1, č. 1).

(6) V jiných případech jsou povinni manželka, děti nebo jiní příslušníci podati o příjmech, které nejsou obsaženy v daňovém přiznání manžela nebo přednosta domácnosti, přiznání k dani, jestliže je k tomu berní správa vyzve.

K § 26.

Čl. 38.

Zdanění domácnosti, pokud jde o manžele.

(1) Manželčiny příjmy z nesamostatné práce v podniku manželovi cizím, které pobírá na základě nynějšího služebního poměru za dobu po svém provdání, vylučují se ze společného zdanění. Tyto příjmy se nepřipočítávají k příjmům manželovým. Podnikem jest rozuměti každý hospodářský obor, v němž manželka vykonává nesamostatnou práci, na př. také soukromou domácnost někoho jiného.

(2) Podnikem manželovi cizím jest podnik, který manželovi nebo osobě, která se zdaňuje podle § 26 nebo § 27 s ním společně, ani zcela ani zčásti — třeba jen nepatrné — nepatří,

zum — wenn auch geringen — Teil gehört und dessen Ertrag ihm oder dieser Person weder ganz noch zum Teil zufließt. Eine Personengesellschaft, deren Mitunternehmer der Ehemann oder eine mit ihm zusammen veranlagte Person ist, ist in keinem Fall ein dem Ehemann fremder Betrieb. Eine Kapitalgesellschaft (z. B. eine Aktiengesellschaft oder eine Gesellschaft mit beschränkter Haftung), an welcher der Ehemann oder eine mit ihm zusammen veranlagte Person beteiligt ist, ist nur dann als ein dem Ehemann fremder Betrieb anzusehen, wenn der Ehemann und die mit ihm zusammen veranlagten Personen an der Kapitalgesellschaft mit weniger als 25 v. H. beteiligt sind.

(3) Wenn eine Ehefrau mit ihren Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit, die sie in einem dem Ehemann fremden Betrieb bezogen hat, selbständig veranlagt wird (Art. 37, Abs. 5), so kommen als Sonderausgaben nur die Beträge in Betracht, die mit den bezeichneten Einkünften der Ehefrau aus nichtselbständiger Arbeit in unmittelbarem wirtschaftlichen Zusammenhang stehen. Der Pauschbetrag, der mindestens abzuziehen ist (Art. 22, Abs. 5), bleibt unberührt. Alle diejenigen Sonderausgaben der Ehefrau, die mit den Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit nicht im Zusammenhang stehen (z. B. Schuldzinsen, Beiträge auf Grund eines privaten Versicherungsvertrags), sind bei der Haushaltsbesteuerung zu berücksichtigen. Kinderermäßigung wegen Haushaltszugehörigkeit oder wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung steht auch der Ehefrau zu, wenn sie selbständig veranlagt wird und die Voraussetzungen dafür bei ihrem Ehemann erfüllt sind.

(4) Ehegatten werden gemäß § 26, Abs. 1, entweder für den ganzen Veranlagungszeitraum oder überhaupt nicht zusammen veranlagt. Entscheidend ist, ob die Voraussetzungen des § 26, Abs. 1, erster Satz, mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum gleichzeitig bestanden haben.

Beispiel:

Der Ehemann ist am 30. Juni 1943 gestorben. Die Ehegatten werden für 1943 zusammen veranlagt. Die Einkünfte, die der Ehemann bis zum 30. Juni 1943 bezogen hat, und die Einkünfte, welche die Ehefrau während des ganzen Kalenderjahrs 1943 bezogen hat, sind vorbehaltlich der Vorschriften der Absätze 1 und 2 zusammenzurechnen.

(5) Liegen bei einer minderjährigen Ehefrau während eines Teils des Veranlagungszeitraums die Voraussetzungen für ihre Zusammenveranlagung mit einem Haushalts-

a jehož výtěžek jemu nebo té osobě ani zcela ani zčásti neplyne. Osobní společnost, jejímž spolupodnikatelem jest manžel nebo osoba s ním společně zdaňovaná, není v žádném případě podnikem manželovi cizím. Kapitálová společnost (na př. akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným), na níž jest manžel nebo jiná s ním společně zdaňovaná osoba účastna, jest považovati za podnik manželovi cizí toliko tenkrát, když jsou on a osoby, které se zdaňují s ním společně, zúčastněni na kapitálové společnosti méně než 25%.

(3) Zdaňuje-li se manželka se svými příjmy z nesamostatné práce, které měla v podniku manželovi cizím, samostatně (čl. 37, odst. 5), přicházejí jakožto zvláštní výdaje v úvahu jenom částky, které jsou s označenými příjmy manželčinými z nesamostatné práce v přímé hospodářské souvislosti. Nejnižší paušál, který jest třeba odečísti (čl. 22, odst. 5), zůstává nedotčen. Ke všem zvláštním výdajům manželčiným, které nejsou s příjmy z nesamostatné práce v souvislosti (na-př. úroky z dluhů, příspěvky soukromého pojištění), přihledne se při zdanění domácnosti. Sleva na děti z důvodu příslušnosti k domácnosti nebo pro převzetí nákladů na výživu a výchovu nebo na přípravu pro povolání patří též manželce, zdaňuje-li se samostatně a jsou-li předpoklady pro to splněny u jejího manžela.

(4) Manželé se zdaňují podle § 26, odst. 1 společně buď pro celé vyměřovací období nebo vůbec ne. Rozhoduje, byly-li tu předpoklady § 26, odst. 1, věta první současně alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období.

Příklad:

Manžel zemřel 30. června 1943. Manželé se zdaňují za r. 1943 společně. Příjmy, které měl manžel do 30. června 1943, a příjmy, které měla manželka po celý kalendářní rok 1943, se s výhradou ustanovení odstavců 1 a 2 sečtou.

(5) Jsou-li tu u nezletilé manželky po část vyměřovacího období předpoklady pro to, aby byla zdaněna společně s přednostou domácnosti podle § 27, a po druhou část vyměřovacího ob-

vorstand gemäß § 27 und während des anderen Teils des Veranlagungszeitraums die Voraussetzungen für ihre Zusammenveranlagung mit ihrem Ehemann gemäß § 26 vor, so wird die Ehefrau nur mit ihrem Ehemann zusammen veranlagt. Das gilt auch für das Jahr, in dem die minderjährige Ehefrau sich von ihrem Ehemann dauernd trennt, oder in dem ihre Ehe infolge Trennung oder Tod des Ehemanns aufgelöst wird.

Zu § 27.

Art. 39.

Haushaltsbesteuerung mit Bezug auf die Kinder.

(1) Haushaltsvorstand ist in der Regel der Ehemann oder der Vater. Er bleibt auch Haushaltsvorstand, wenn er im Haushalt eines anderen lebt. Lebt die Mutter dauernd getrennt, so ist sie Haushaltsvorstand in ihrem Haushalt. Ist die Ehefrau unbeschränkt steuerpflichtig, nicht dagegen der Ehemann, so ist sie Haushaltsvorstand.

(2) Ein minderjähriges Kind oder ein anderer minderjähriger Angehöriger (§ 32, Abs. 5, Z. 4) gehört, soweit in den folgenden Absätzen nichts anderes bestimmt ist, zum Haushalt des Steuerpflichtigen (Haushaltsvorstands), wenn das Kind oder der andere Angehörige unter Leitung des Steuerpflichtigen dessen Wohnung teilt oder sich mit seiner Einwilligung außerhalb der Wohnung zu anderen als Erwerbszwecken, insbesondere zur Erziehung oder Ausbildung, zum Besuch von Verwandten oder zur Erholung im Inland oder im Ausland aufhält.

(3) Durch eine Verheiratung entsteht in jedem Fall ein neuer Haushalt, auch wenn die Verheirateten zur Wohngemeinschaft eines anderen Haushalts gehören. Eine Ehefrau gehört demgemäß in jedem Fall zum Haushalt ihres Ehemanns, solange sie von ihm nicht dauernd getrennt lebt. Das gilt auch, wenn die Ehefrau minderjährig ist und allein oder zusammen mit ihrem Ehemann zur Wohngemeinschaft eines anderen Haushalts gehört.

Beispiel:

Eine minderjährige Tochter lebt im Haushalt ihres Vaters. Sie heiratet am 1. Februar 1943.

Die Tochter scheidet durch ihre Verheiratung zwangsläufig aus dem Haushalt ihres Vaters aus. Sie gehört ab 1. Februar 1943 steuerlich zum Haushalt ihres Ehemanns. Das gilt auch, wenn die Tochter nach ihrer Verheiratung wie bisher zur Wohngemeinschaft ihres Vaters gehört, sei es allein oder zusammen mit ihrem Ehemann.

dobí aby byla zdaněna společně se svým manželem podle § 26, zdaní se manželka společně jenom se svým manželem. To platí také pro ten rok, v němž se nezletilá manželka trvale od svého manžela odloučí, nebo v němž bude její manželství rozlučením nebo manželovou smrtí zrušeno.

K § 27.

Čl. 39.

Zdanění domácnosti, pokud jde o děti.

(1) Přednostou domácnosti jest pravidelně manžel nebo otec. Zůstává jí také tehdy, žije-li v domácnosti někoho jiného. Žije-li matka trvale odloučeně, jest ona přednostou ve své domácnosti. Je-li manželka dani podrobena neobmezeně, nikoli však manžel, jest ona přednostou domácnosti.

(2) Nezletilé dítě nebo jiný nezletilý příslušník (§ 32, odst. 5, č. 4) patří, pokud není v dalších odstavcích ustanoveno něco jiného, k domácnosti poplatníkově (přednosty domácnosti), bydlí-li za jeho vedení u něho nebo zdržuje-li se s jeho svolením mimo jeho byt k účelům jiným než výdělečným, zejména za vychováním nebo vzděláním, za účelem návštěvy příbuzných nebo za účelem zotavení v tuzemsku nebo v cizině.

(3) Uzavřením manželství vzniká vždy nová domácnost, i když patří manželé k bytovému společenství domácnosti někoho jiného. Manželka patří proto vždy k domácnosti svého manžela, dokud nežije od něho trvale odloučeně. Tomu je tak, i když je nezletilá a patří sama nebo spolu se svým manželem k bytovému společenství jiné domácnosti.

Příklad:

Nezletilá dcera žije v domácnosti svého otce. Dne 1. února 1943 se provdá.

Provdáním vystupuje nutně z domácnosti svého otce. Od 1. února 1943 patří daňově k domácnosti svého manžela. Tomu je tak, i když po svém provdání patří k bytovému společenství svého otce jako dosud, ať sama nebo spolu se svým manželem.

(4) Ein Steuerpflichtiger ist, solange er eigene Kinder oder andere Angehörige (§ 32, Abs. 5, Z. 4) hat, selbst als Haushaltsvorstand zu betrachten, auch wenn er minderjährig ist und allein oder zusammen mit seinen Kindern oder anderen Angehörigen zur Wohngemeinschaft eines anderen Haushalts gehört.

Beispiel:

Eine unverheiratete minderjährige Tochter, die im Haushalt ihres Vaters lebt, hat ein uneheliches Kind. Das Kind ist am 1. August 1943 geboren worden. Die Tochter teilt mit ihrem Kind auch nach dem 1. August 1943 die Wohnung ihres Vaters. Sie gehört jedoch ab 1. August 1943 nicht mehr zum Haushalt ihres Vaters. Sie ist wegen ihres Kindes selbst als Haushaltsvorstand zu betrachten.

(5) Absatz 4 gilt nicht für eine minderjährige Ehefrau, solange sie von ihrem Ehemann nicht dauernd getrennt lebt.

(6) Die Zugehörigkeit minderjähriger Kinder und anderer minderjähriger Angehöriger (§ 32, Abs. 5, Z. 4) zum Haushalt des Steuerpflichtigen (Haushaltsvorstands) wird nicht dadurch beeinträchtigt, daß der Steuerpflichtige (Haushaltsvorstand) mit seinen minderjährigen Kindern und anderen minderjährigen Angehörigen zur Wohngemeinschaft eines anderen Haushalts gehört. Minderjährige Kinder und andere minderjährige Angehörige können aber zur gleichen Zeit nur zu einem Haushalt gehören.

(7) Minderjährige Kinder und andere minderjährige Angehörige scheiden insbesondere aus dem Haushalt des Steuerpflichtigen aus:

1. wenn sie sich mit Einwilligung des Steuerpflichtigen außerhalb seiner Wohnung des Erwerbs wegen aufhalten oder
2. wenn sie sich ohne seine Einwilligung dauernd außerhalb seiner Wohnung aufhalten oder
3. wenn sie endgültig in einen anderen Haushalt aufgenommen werden oder
4. wenn sie einen eigenen Haushalt gründen oder
5. wenn sie heiraten und von ihrem Ehegatten nicht dauernd getrennt leben oder
6. wenn sie eigene Kinder oder andere Angehörige haben.

(8) Für die Zusammenrechnung der Einkünfte und für die selbständige Veranlagung der Kinder und anderen Angehörigen gemäß § 27, Abs. 2 und 3, gelten die Vorschriften des Art. 38, Abs. 2 bis 4, sinngemäß.

(4) Poplatníka jest považovati, dokud má vlastní děti nebo jiné příslušníky (§ 32, odst. 5, č. 4), za přednostu domácnosti, i když jest nezletilý a patří sám nebo spolu se svými dětmi nebo jinými příslušníky k bytovému společenství jiné domácnosti.

Příklad:

Neprovdaná nezletilá dcera, která žije v domácnosti svého otce, má nemanželské dítě. Dítě se narodilo 1. srpna 1943. Dcera bydlí se svým dítětem i po 1. srpna 1943 u svého otce. Od 1. srpna 1943 však již nepatří k domácnosti svého otce. Jest jí považovati proto, že má dítě, za přednostu domácnosti.

(5) Odstavec 4 neplatí pro nezletilou manželku, dokud nežije od svého manžela trvale odloučeně.

(6) Příslušnosti nezletilých dětí a jiných nezletilých příslušníků (§ 32, odst. 5, č. 4) k domácnosti poplatníkově (přednosty domácnosti) není na újmu, že poplatník (přednost domácnosti) patří se svými nezletilými dětmi a jinými nezletilými příslušníky k bytovému společenství jiné domácnosti. Nezletilé děti a jiní nezletilí příslušníci mohou však patřit v též čas toliko k jedné domácnosti.

(7) Nezletilé děti a jiní nezletilí příslušníci vystupují z domácnosti poplatníkovy zejména,

1. zdržují-li se s poplatníkovým svolením za výdělkem mimo jeho byt nebo
2. zdržují-li se bez jeho svolení trvale mimo jeho byt nebo
3. jsou-li definitivně přijati do jiné domácnosti nebo
4. založí-li vlastní domácnost nebo
5. uzavřou-li manželství a nežijí-li od svého manžela trvale odloučeně nebo
6. mají-li vlastní děti nebo jiné příslušníky.

(8) Pro sčítání příjmů a pro samostatné zdaňování dětí a jiných příslušníků podle § 27, odst. 2 a 3 platí obdobně ustanovení čl. 38, odst. 2 až 4.

Zu § 28.

Art. 40.

Vorläufige Veranlagung.

Wenn die Höhe der Einkünfte aus einer ruhenden Erbschaft oder die Größe des Anteils an ihr noch nicht endgültig feststeht, so sind die Erben mit der Einkommensteuer vorläufig zu veranlagern. Nach Beseitigung der Ungewissheiten ist der vorläufige Bescheid durch einen endgültigen zu ersetzen. Auf die vorläufige Veranlagung finden die gemeinsamen Bestimmungen des Gesetzes über die direkten Steuern Anwendung.

Zu § 32.

Art. 41.

Steuergruppen I bis III.

(1) Unverheiratete und verheiratete Steuerpflichtige, die keine Kinderermäßigung erhalten, fallen in die Steuergruppe I, II oder III. Für ihre Einreihung gelten die Absätze 2 bis 4.

(2) Verheiratete, die keine Kinderermäßigung erhalten, fallen in die Steuergruppe III, wenn die Ehe zu Beginn des Veranlagungszeitraums:

1. noch nicht länger als fünf volle Kalenderjahre bestanden hat oder
2. zwar länger als fünf volle Kalenderjahre bestanden hat, aber
 - a) die Ehefrau bis zum Ende des Veranlagungszeitraums ein Kind geboren hat oder
 - b) aus einer früheren Ehe eines Ehegatten ein Kind hervorgegangen ist oder
 - c) ein Ehegatte früher wegen eines ehelichen Stiefkindes oder wegen eines Adoptivkindes oder eines für ehelich erklärten Kindes Kinderermäßigung gehabt hat oder bei Anwendung des geltenden Einkommensteuerrechts gehabt hätte oder
 - d) ein Ehegatte mindestens vier Monate vor dem Ende des Veranlagungszeitraums das 65. Lebensjahr vollendet hat oder
 - e) ein Ehegatte vor dem 2. Januar 1884 geboren worden ist und die Bemessungsgrundlage für die Einkommensteuer der Ehegatten für das Steuerjahr 1942 nicht mehr als 120.000 K betragen hat oder
 - f) das Einkommen der (zusammen oder getrennt veranlagten) Ehegatten im Veranlagungszeitraum 18.000 K nicht überstiegen hat. Dabei sind auch die

K § 28.

Čl. 40.

Prozatímní vyměření.

Není-li výše příjmů z neodevzdané pozůstatosti nebo velikost podílu na ní ještě s konečnou platností zjištěna, budiž dědicům vyměřena důchodová daň prozatímně. Až budou nejistoty odstraněny, budiž nahrazen prozatímní výměr výměrem konečným. Na prozatímní vyměření se použije společných ustanovení zákona o příjmových daních.

K § 32.

Čl. 41.

Daňové skupiny I až III.

(1) Nežení muži (neprovdané ženy) a ženatí muži (provdané ženy), kteří (které) nemají slevu na děti, patří do daňové skupiny I, II nebo III. Pro jejich zařazení platí odstavce 2 až 4.

(2) Ženatí muži (provdané ženy), kteří (které) nemají slevu na děti, patří do daňové skupiny III, jestliže manželství na počátku vyměřovacího období

1. netrvalo ještě déle než pět plných kalendářních roků nebo
2. trvalo sice déle než pět plných kalendářních roků, avšak
 - a) manželka porodila do konce vyměřovacího období dítě nebo
 - b) z dřívějšího manželství jednoho z manželů vzešlo dítě nebo
 - c) jeden z manželů dříve měl nebo za použití platného práva o dani důchodové by měl slevu na děti pro manželského pastorka nebo pro adoptované dítě nebo pro dítě prohlášené za manželské nebo
 - d) jeden z manželů dovršil alespoň čtyři měsíce před koncem vyměřovacího období 65. rok věku nebo
 - e) jeden z manželů se narodil před 2. lednem 1884 a vyměřovací základ pro důchodovou daň manželů na berní rok 1942 nečinil více než 120.000 K nebo
 - f) důchod manželů (zdaňovaných společně nebo odděleně) nepřekročil ve vyměřovacím období 18.000 K. Při tom budiž přihlíženo také k příjmům manželky z ne-

Einkünfte der Ehefrau aus nichtselbständiger Arbeit zu berücksichtigen, die sie in einem dem Ehemann fremden Betrieb bezogen hat.

Alle anderen Verheirateten, die keine Kinderermäßigung erhalten, fallen in die Steuergruppe II.

(3) Unverheiratete Männer, die keine Kinderermäßigung erhalten, fallen in der Regel in die Steuergruppe I. Sie fallen aber in die Steuergruppe III:

1. wenn aus ihrer früheren Ehe ein Kind hervorgegangen ist oder
2. wenn sie früher wegen eines ehelichen Stiefkindes oder wegen eines Adoptivkindes oder eines für ehelich erklärten Kindes Kinderermäßigung gehabt haben oder bei Anwendung des geltenden Einkommensteuerrechts gehabt hätten oder
3. wenn sie mindestens vier Monate vor dem Ende des Veranlagungszeitraums das 65. Lebensjahr vollendet haben oder
4. wenn sie Vollwaisen sind, sich mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum in der Berufsausbildung befunden haben und während dieser Zeit das 25. Lebensjahr nicht vollendet haben. Dazu gehören auch minderjährige Vollwaisen, die ihre Berufsausbildung noch nicht begonnen haben.

(4) Unverheiratete Frauen, die keine Kinderermäßigung erhalten, fallen in der Regel in die Steuergruppe I. Davon bestehen die folgenden Ausnahmen:

1. Unverheiratete Frauen fallen in die Steuergruppe II, wenn sie mindestens vier Monate vor dem Ende des Veranlagungszeitraums das 50., aber nicht das 65. Lebensjahr vollendet haben;
2. unverheiratete Frauen fallen in die Steuergruppe III,
 - a) wenn sie vor dem Ende des Veranlagungszeitraums ein Kind geboren haben oder
 - b) wenn sie früher wegen eines ehelichen Stiefkindes oder wegen eines Adoptivkindes oder eines für ehelich erklärten Kindes Kinderermäßigung gehabt haben oder bei Anwendung des geltenden Einkommensteuerrechts gehabt hätten oder
 - c) wenn sie mindestens vier Monate vor dem Ende des Veranlagungszeitraums das 65. Lebensjahr vollendet haben oder
 - d) wenn ihr Ehemann als Wehrmachtangehöriger oder als ein den Wehr-

samostatné práce, které měla v podniku manželovi cizím.

Všichni ostatní ženatí muži (provdané ženy), kteří (které) neobdrží slevu na děti, patří do daňové skupiny II.

(3) Neženatí muži, kteří neobdrží slevu na děti, patří zpravidla do daňové skupiny I. Patří však do daňové skupiny III:

1. vzešlo-li z jejich dřívějšího manželství dítě nebo
2. měli-li dříve nebo za použití platného práva o dani důchodové by byli měli slevu na děti pro manželského pastorka nebo pro adoptované dítě nebo pro dítě prohlášené za manželské nebo
3. dovršili-li alespoň čtyři měsíce před koncem vyměřovacího období 65. rok věku nebo
4. jsou-li úplněmi sirotky, připravovali-li se alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období na své povolání a nedovršili-li v této době 25. rok věku. Sem patří také nezletilí úplní sirotci, kteří s přípravou pro své povolání dosud nezapočali.

(4) Neprovdané ženy, které neobdrží slevu na děti, patří zpravidla do daňové skupiny I. Z toho jsou tyto výjimky:

1. Neprovdané ženy patří do daňové skupiny II, dovršily-li alespoň čtyři měsíce před koncem vyměřovacího období 50., nikoli však 65. rok věku;
2. neprovdané ženy patří do daňové skupiny III,
 - a) porodily-li před koncem vyměřovacího období dítě nebo
 - b) měly-li dříve nebo za použití platného práva o dani důchodové by byly měly slevu na děti pro manželského pastorka nebo pro adoptované dítě nebo pro dítě prohlášené za manželské nebo
 - c) dovršily-li alespoň čtyři měsíce před koncem vyměřovacího období 65. rok věku nebo
 - d) padl-li jejich manžel za této války jakožto příslušník branné moci nebo jakožto

machtangehörigen Gleichgestellter während des gegenwärtigen Krieges gefallen ist (Art. 45, Abs. 1) oder

- e) wenn sie Vollwaisen sind, sich mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum in der Berufsausbildung befunden haben und während dieser Zeit das 25. Lebensjahr nicht vollendet haben. Dazu gehören auch minderjährige Vollwaisen, die ihre Berufsausbildung noch nicht begonnen haben.

(5) In den Fällen des Absatzes 2, Z. 2, Buchst. c), des Absatzes 3, Z. 2, und des Absatzes 4, Z. 2, Buchst. b), genügt es nicht, daß früher Kinderermäßigung für ein Pflegekind gewährt worden ist, und zwar auch dann nicht, wenn das Pflegekind nachträglich adoptiert worden ist.

(6) Verheiratet im Sinn der Absätze 1 und 2 sind Personen, die zu Beginn des Veranlagungszeitraums oder mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum verheiratet waren. Unverheiratet im Sinn der Absätze 1, 3 und 4 sind alle anderen Personen. Es gehören dazu außer den Ledigen auch die Verwitweten und die Personen, deren Ehe getrennt oder für nichtig erklärt worden ist. Die viermonatige Frist braucht nicht zusammenhängend zu verlaufen.

(7) Als Kinder werden nur diejenigen nicht-jüdischen Kinder berücksichtigt, die lebend zur Welt gekommen sind. Bestehen Zweifel darüber, ist die Eintragung in der Geburtsmatrik maßgebend.

(8) Als Kinder aus einer früheren Ehe gelten auch Kinder aus einer für nichtig erklärten Ehe.

(9) Vorehelich geborene Kinder, die durch die nachfolgende Eheschließung der Eltern die rechtliche Stellung ehelicher Kinder erlangt haben, gelten als aus der Ehe hervorgegangen. Das gilt auch, wenn das voreheliche Kind schon vor der Eheschließung der Eltern gestorben ist.

Art. 42.

Steuergruppe IV.

Kinderermäßigung wegen Haushaltzugehörigkeit.

(1) Kinderermäßigung steht dem Steuerpflichtigen für Kinder und andere Angehörige zu, wenn die folgenden drei Voraussetzungen im Veranlagungszeitraum mindestens vier Monate gleichzeitig erfüllt gewesen sind:

osoba příslušníku branné moci na rovně postavená (čl. 45, odst. 1) nebo

- e) jsou-li úplnými sirotky, připravovaly-li se alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období na své povolání a nedovršily-li v této době 25. rok věku. Sem patří také nezletilí úplní sirotci, kteří s přípravou pro své povolání dosud nezapočali.

(5) V případech odstavce 2, č. 2, písm. c), odstavce 3, č. 2 a odstavce 4, č. 2, písm. b) nestačí, že byla dříve povolena sleva na děti pro schovance, a to ani tenkrát ne, byli-li schovanec dodatečně adoptován.

(6) Ženatými (provdanými) podle odstavců 1 a 2 jsou osoby, které byly manžely na počátku vyměřovacího období nebo alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období. Neženatými (neprovdanými) podle odstavců 1, 3 a 4 jsou všechny ostatní osoby. Kromě svobodných patří k nim také ovdovělí(é) a osoby, jejichž manželství bylo rozloučeno nebo prohlášeno za neplatné. Není třeba, aby čtyřměsíční lhůta uplynula souvisle.

(7) Za děti se považují jenom ty nežidovské děti, které přišly na svět živé. Jsou-li o tom pochybnosti, jest směrodatným zápis v matrice narozených.

(8) Za děti z dřívějšího manželství platí také děti z manželství, které bylo prohlášeno za neplatné.

(9) Děti narozené před manželstvím, které dosáhly pozdějším uzavřením manželství rodičů právního postavení dětí manželských, platí za děti, které vzešly z manželství. Tomu je tak i tehdy, když takové dítě ještě před uzavřením manželství rodičů zemřelo.

čl. 42.

Daňová skupina IV.

Sleva na děti z důvodu příslušnosti k domácnosti.

(1) Sleva na děti patří poplatníkovi na děti a jiné příslušníky, byly-li splněny alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období současně tyto tři předpoklady:

1. die Kinder und die anderen Angehörigen müssen unter § 10, Abs. 2, Z. 1, Buchst. c) bis f), fallen, (Art. 44);
2. sie müssen minderjährig gewesen sein;
3. sie müssen zum Haushalt des Steuerpflichtigen gehört haben.

(2) Wegen der Haushaltszugehörigkeit Hinweis auf Art. 39. Kinderermäßigung wegen Haushaltszugehörigkeit kann für ein Kind oder für einen anderen Angehörigen nur einem Steuerpflichtigen zustehen. Ausnahmen davon gelten nur bei Änderung der Haushaltszugehörigkeit im Laufe des Veranlagungszeitraums und bei der selbständigen Veranlagung der Ehefrau (Art. 38, Abs. 3).

(3) Die Voraussetzung der Haushaltszugehörigkeit ist insbesondere dann erfüllt, wenn es sich bei dem Kind oder dem anderen Angehörigen um eine der folgenden Personen handelt:

1. Angehörige der Wehrmacht

- a) allgemein bis zum Unteroffizier (Maat), wenn der Angehörige nicht von der Wehrmacht Gehalt (Friedensgebühnisse oder Kriegsbesoldung) erhält,
- b) bei Berufsoffiziersanwärtern bis zum Oberfähnrich oder Oberfähnrich (W), bis zum Feldunterarzt, bis zum Feldunterveterinär, bis zum Oberfähnrich (z. See), (Ing.), (W), (T), (NT), (B), (V), (San.), (Ma) in der Kriegsmarine oder

bis zum Oberfeldwebel (Oberwachtmeister) in der Ausbildung für den höheren und gehobenen technischen und nichttechnischen Dienst;

2. Angehörige der Waffen-SS

bis zum Unterscharführer, wenn der Angehörige nicht von der Waffen-SS Gehalt (Friedensgebühnisse oder Kriegsbesoldung) erhält, oder

bis zum SS-Standartenoberjunker (bei SS-Führeranwärtern, die die besondere Führerlaufbahn eingeschlagen haben);

3. Angehörige des Reichsarbeitsdienstes

bis zum Hauptvormann und Untertruppführer oder bis zur Jungführerin;

4. Angehörige der SA-Standarte Feldherrnhalle, die zur vormilitärischen Ausbildung von der SA-Standarte Feldherrnhalle einberufen worden sind;

1. děti a jiní příslušníci patří pod ustanovení § 10, odst. 2, č. 1, písm. c) až f) (čl. 44);

2. byli nezletilí;

3. patřili k poplatníkově domácnosti.

(2) Pokud jde o příslušnost k domácnosti, poukazuje se na čl. 39. Sleva na děti z důvodu příslušnosti k domácnosti může patřit pro totéž dítě nebo téhož jiného příslušníka toliko jednomu poplatníkovi. Výjimky z toho platí jen při změně příslušnosti k domácnosti za vyměřovací období a při samostatném zdanění manželky (čl. 38, odst. 3).

(3) Předpoklad příslušnosti k domácnosti jest splněn zejména tehdy, jde-li u dítěte nebo u jiného příslušníka o některou z těchto osob:

1. o příslušníky branné moci

- a) všeobecně až do hodnosti Unteroffizier (Maat), nedostává-li příslušník služné (mírové požitky nebo válečný žold) od branné moci,
- b) u Berufsoffiziersanwärter až k hodnosti Oberfähnrich nebo Oberfähnrich (W), až k hodnosti Feldunterarzt, až k hodnosti Feldunterveterinär, až k hodnosti Oberfähnrich (z. See), (Ing.), (W), (T), (NT), (B), (V), (San.), (Ma) ve válečném námořnictvu, nebo až k hodnosti Oberfeldwebel (Oberwachtmeister) v přípravě pro vyšší technickou nebo netechnickou službu;

2. o příslušníky zbraní SS

až k hodnosti Unterscharführer, nedostává-li příslušník služné (mírové požitky nebo válečný žold) od zbraní SS, nebo

až k hodnosti SS-Standartenoberjunker (u SS-Führeranwärter, kteří se dali na zvláštní vůdcovskou dráhu);

3. o příslušníky říšské pracovní služby

až k hodnosti Hauptvormann a Untertruppführer nebo až k hodnosti Jungführerin;

4. o příslušníky SA-pluku Feldherrnhalle, kteří byli povoláni SA-plukem Feldherrnhalle k předvojenskému výcviku;

5. Arbeitsmädchen, die nach Ableistung der Arbeitsdienstpfllicht zum Kriegshilfsdienst verpflichtet sind;
 6. Lernschwestern des Deutschen Roten Kreuzes, der NS-Schwesternschaft und der Vertragsgruppe des Reichsbundes der Freien Schwestern und Pflegerinnen e. V., nicht jedoch Helferinnen des Deutschen Roten Kreuzes;
 7. Notdienstverpflichtete, soweit sie weder in einem Beschäftigungsverhältnis stehen, das einem Arbeitsvertrag entspricht, noch Einsatzbesoldung erhalten. Ein Beschäftigungsverhältnis, das einem Arbeitsvertrag nicht entspricht, ist zum Beispiel gegeben in der Polizeireserve einschließlich Luftschutzpolizei, im Zollgrenzschutz und im Wasserstraßenschutz;
 8. Angehörige der Technischen Nothilfe, auch wenn sie auf längere Zeit notdienstverpflichtet sind, mit Ausnahme des Stammpersonals und der Angehörigen, die auf Grund eines Arbeitsvertrags beschäftigt werden, oder die Einsatzbesoldung erhalten;
 9. Luftwaffenhelfer und Marinehelfer;
 10. Angehörige (Führer und Männer) der NSKK-Transportgruppe Luftwaffe, der NSKK-Transportbrigade Heer, der NSKK-Sonderstaffel „W“, der NSKK-Polizeiregimenter und des NSKK-Kommandos Volksdeutsche Mittelstelle, nicht jedoch der NSKK-Transportgruppe Todt (früher NSKK-Transportbrigade Speer und NSKK-Transportbrigade Todt) und nicht solche Angehörige der bezeichneten Verbände, die Einsatzbesoldung erhalten;
 11. Mädchen, die in der Hauswirtschaft ausgebildet werden, einerlei, ob gegen oder ohne Lehrgeld oder Schulgeld;
 12. Angehörige des Landdienstes der Hitler-Jugend, die das Landdienstjahr ableisten oder im Landdienst die Landarbeitslehre fortsetzen, bis zur Ableistung der Landarbeitergehilfenprüfung oder der ländlichen Hausarbeitsprüfung;
 13. Mädchen im Frauenhilfsdienst;
 14. Mädchen im Pflichtjahr (in der Landwirtschaft oder Hauswirtschaft).
5. o dívky říšské pracovní služby, které jsou zavázány po odsloužení povinné pracovní služby k pomocné službě válečné;
 6. o sestry Německého Červeného Kříže, sdružení NS sester a soukromé skupiny říšského svazu volných sester a ošetřovatelek zaps. spol., které jsou ve výcviku, nikoliv však o pomocnice Německého Červeného Kříže;
 7. o osoby povinné nouzovou službou, pokud nejsou ani v zaměstnání, které odpovídá služební smlouvě, ani nemají žold pro nasazení. Zaměstnáním, které neodpovídá služební smlouvě, jest na příklad postavení v policejní záloze včetně protiletectvé policie, v pohraniční celní ochraně a v ochraně vodních cest;
 8. o příslušníky technické nouzové služby, i když jsou povinni touto službou na delší čas, s výjimkou stálého personálu a příslušníků, kteří jsou zaměstnání na základě služební smlouvy nebo kteří pobírají žold pro nasazení;
 9. o pomocníky letecké zbraně a o pomocníky námořnictva;
 10. o příslušníky (vůdce i muže) NSKK dopravní skupiny letecká zbraň, NSKK dopravní brigády pozemní vojsko, NSKK zvláštního oddílu „W“, NSKK policejních pluků a NSKK velitelství národního německého ústředí, nikoli však NSKK dopravní skupiny Todt (dříve NSKK dopravní brigády Speer a NSKK dopravní brigády Todt) a ne o příslušníky označených svazů, kteří mají žold pro nasazení;
 11. o dívky, které jsou cvičeny v domácnosti, ať již za plat nebo bezplatně;
 12. o příslušníky zemědělské služby Hitlerovy mládeže, kteří odsluhují povinný rok v zemědělství nebo pokračují v zemědělství ve vzdělání o zemědělských pracích, až do vykonání zkoušky pro pomocníky zemědělských dělníků nebo zkoušky pro práce v zemědělské domácnosti;
 13. o dívky v ženské pomocné službě;
 14. o dívky v povinném roce (v zemědělství nebo v domácnosti).

(4) Für die Gewährung von Kinderermäßigung wegen Haushaltzugehörigkeit für minderjährige Kinder und minderjährige andere Angehörige aus luftgefährdeten Orten, die in weniger luftgefährdete Orte verbracht worden sind, und die nicht mehr die Wohnung ihrer Eltern oder Angehörigen teilen, gilt das folgende:

(4) Pro povolení slevy na děti pro příslušnost k domácnosti pro nezletilé děti a nezletilé jiné příslušníky z míst letecky ohrožených, kteří byli umístěni v místech letecky méně ohrožených, a kteří již nebydlí se svými rodiči nebo příslušníky, platí toto:

1. Ist das minderjährige Kind oder der minderjährige andere Angehörige nicht erwerbstätig, so gehört das Kind oder der andere Angehörige steuerlich zu seinem bisherigen Haushalt;
2. ist das minderjährige Kind oder der minderjährige andere Angehörige erwerbstätig, so hält sich das Kind oder der andere Angehörige „zu Erwerbszwecken“ außerhalb der Wohnung des Steuerpflichtigen auf. Es gehört steuerlich nicht mehr zum Haushalt des Steuerpflichtigen. Haushaltszugehörigkeit des Kindes oder des anderen Angehörigen ist aber anzunehmen, wenn das Kind oder der andere Angehörige in der Unterbringungsgemeinde mit den Eltern oder mit den Angehörigen zusammenlebt.

(5) Ein Haushaltsvorstand kann nicht gleichzeitig haushaltszugehörig zu einem anderen Steuerpflichtigen sein. Zur Vermeidung von Härten ist aber einem Steuerpflichtigen Kinderermäßigung auch für diejenigen minderjährigen Kinder und anderen minderjährigen Angehörigen (§ 32; Abs. 5, Z. 4) zu gewähren, die zusammen mit ihren Kindern oder anderen Angehörigen die Wohnung des Steuerpflichtigen teilen oder sich mit seiner Einwilligung außerhalb der Wohnung zu anderen als Erwerbszwecken aufhalten. Das gilt nicht für verheiratete minderjährige Kinder und andere verheiratete minderjährige Angehörige, solange sie von ihrem Ehegatten nicht dauernd getrennt leben.

Beispiele:

A. Eine unverheiratete minderjährige Tochter lebt mit ihrem unehelichen Kind im Haushalt ihres Vaters. Die Tochter ist als Angestellte in einem gewerblichen Betrieb tätig.

Die Tochter ist im Verhältnis zu ihrem Kind als Haushaltsvorstand zu betrachten. Sie erhält für ihr Kind Kinderermäßigung wegen Haushaltszugehörigkeit.

Der Vater ist im Verhältnis zu seiner Tochter nicht Haushaltsvorstand. Er erhält für sie trotzdem Kinderermäßigung, auch wenn er im Veranlagungszeitraum nicht überwiegend die Kosten des Unterhalts und der Erziehung für seine Tochter getragen hat. Dem Vater kann für sein Enkelkind nur Kinderermäßigung wegen Kostenübernahme zustehen.

B. Eine verheiratete minderjährige Tochter lebt mit ihrem Ehemann und ihrem 1 Jahr alten Kind im Haushalt ihres Vaters. Kinderermäßigung wegen Haushaltszugehörigkeit steht nur dem Vater des Kindes, nicht dem Großvater zu. Dem Großvater kann für seine Tochter und für sein Enkelkind nur Kinderermäßigung wegen Kostenübernahme zustehen.

(6) Die Begrenzung der Steuerermäßigung im § 32, Abs. 5, Z. 5, wird von 7.200 K auf 10.800 K erhöht. Sie gilt nicht für eheliche

1. Není-li nezletilé dítě nebo nezletilý jiný příslušník výdělečně činný, patří daňově k své dosavadní domácnosti;

2. je-li nezletilé dítě nebo nezletilý jiný příslušník výdělečně činný, zdržuje se mimo domov poplatníků „za výdělkem“. Daňově už nepatří k domácnosti poplatníkově. Jest ale za to míti, že jest tu příslušnost dítěte nebo jiného příslušníka k domácnosti, žije-li v obci umístění společně s rodiči nebo příslušníky.

(5) Přednosta domácnosti nemůže patřiti současně k domácnosti jiného poplatníka. K zamezení tvrdosti budiž však povolena sleva na děti také poplatníkovi na ty nezletilé děti a jiné nezletilé příslušníky (§ 32, odst. 5, č. 4), kteří bydlí u poplatníka společně se svými dětmi nebo jinými příslušníky nebo se zdržují s jeho svolením mimo jeho byt k účelům jiným než výdělečným. To neplatí pro ženaté (provdané) nezletilé děti a ženaté (provdané) jiné nezletilé příslušníky, dokud nežijí od svého manžela trvale odloučeně.

Příklady:

A. Neprovdaná nezletilá dcera žije se svým nemanželským dítětem v domácnosti svého otce. Jest činná jako zaměstnankyně v nějakém živnostenském podniku.

Deeru jest považovati v poměru k jejímu dítěti za přednostu domácnosti. Obdrží na své dítě slevu na děti z důvodu příslušnosti k domácnosti.

Otec není v poměru ke své dceři přednostou domácnosti. Přes to na ni obdrží slevu na děti, i když převážně nenesl ve vyměřovacím období náklady výživy a výchovy. Na vnuka může otcí náležeti toliko sleva na děti z důvodu převzetí nákladů.

B. Provdaná nezletilá dcera žije se svým manželem a svým jednorročním dítětem v domácnosti svého otce. Sleva na děti z důvodu příslušnosti k domácnosti patří pouze otcí dítěte, nikoli dědovi. Dědovi může patřiti na jeho dceru a na jeho vnuka toliko sleva na děti z důvodu převzetí nákladů.

(6) Omezení daňové slevy v § 32, odst. 5, č. 5 se zvyšuje ze 7.200 K na 10.800 K. Neplatí pro manželské potomky a pastorky. Ne-

Abkömmlinge und für Stiefkinder. Sie gilt auch nicht für Adoptivkinder und für Kinder, die für ehelich erklärt worden sind. Als eheliche Abkömmlinge im Sinn des § 32, Abs. 5, Z. 5, werden auch voreheliche Kinder, die durch die nachfolgende Ehe der Eltern legitimiert worden sind, berücksichtigt, jedoch nur dann, wenn die Ehe im Veranlagungszeitraum mindestens vier Monate bestanden hat. Als Stiefkinder im Sinn des § 32, Abs. 5, Z. 5, werden nur eheliche Stiefkinder berücksichtigt.

Art. 43.

Kinderermäßigung wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung.

(1) Kinderermäßigung wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung wird für minderjährige und für volljährige Kinder und andere Angehörige gewährt, wenn die folgenden drei Voraussetzungen im Veranlagungszeitraum mindestens vier Monate gleichzeitig erfüllt gewesen sind:

1. die Kinder und die anderen Angehörigen müssen unter § 10, Abs. 2, Z. 1, Buchst. c) bis f), fallen (Art. 44);
2. sie dürfen das 25. Lebensjahr nicht vollendet haben;
3. sie müssen überwiegend auf Kosten des Steuerpflichtigen unterhalten und erzogen oder für einen Beruf ausgebildet worden sein.

(2) Die Altersgrenze von 25 Jahren verlängert sich, wenn ein Kind oder ein anderer Angehöriger wegen seiner Zugehörigkeit zur Wehrmacht während des gegenwärtigen Krieges seine Berufsausbildung bis zum 25. Lebensjahr nicht beginnen oder vollenden konnte, um die Zeit der Zugehörigkeit zur Wehrmacht, mindestens jedoch um sechs volle Monate. Die Monate, in die die Einberufung und die Entlassung fallen, sind als volle Monate zu rechnen. Die Verlängerung der Altersgrenze kann sich für die Frage der Gewährung der Kinderermäßigung erst nach der Entlassung aus der Wehrmacht auswirken.

(3) Eine Erziehung kommt nur für minderjährige, eine Berufsausbildung für minderjährige und für volljährige Kinder und andere Angehörige in Betracht. Als Berufsausbildung ist im allgemeinen nur eine geschlossene Ausbildung anzusehen, die die Arbeitskraft und die Arbeitszeit des Kindes im wesentlichen in Anspruch nimmt. In der Erziehung oder in der Berufsausbildung befin-

platí ani pro děti adoptované a pro děti, které byly prohlášeny za manželské. Za manželské potomky podle § 32, odst. 5, č. 5 se považují také děti narozené před manželstvím, které byly později uzavřeným manželstvím rodičů legitimovány, avšak toliko tehdy, když manželství trvalo aspoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období. Za pastorky podle § 32, odst. 5, č. 5 se považují toliko manželští pastorki.

Čl. 43.

Sleva na děti z důvodu převzetí nákladů na výživu a výchovu nebo přípravu pro povolání.

(1) Sleva na děti z důvodu převzetí nákladů na výživu a výchovu nebo přípravu pro povolání se povoluje na nezletilé a na zletilé děti a jiné příslušníky, byly-li splněny ve vyměřovacím období alespoň čtyři měsíce současně tyto tři předpoklady:

1. děti a jiní příslušníci musí patřiti pod ustanovení § 10, odst. 2, č. 1, písm. c) až f) (čl. 44);
2. nesměli dokončiti 25. rok věku;
3. musili býti převážně na náklady poplatníkovy vyživováni a vychováváni nebo připravováni pro povolání.

(2) Jestliže dítě nebo jiný příslušník nemohli svou přípravu pro povolání do 25. roku věku započítati nebo dokončiti proto, že náleželi k branné moci za této války, prodlužuje se věková hranice 25 roků o dobu, po kterou patřili k branné moci, alespoň však o šest plných měsíců. Měsíce, do nichž připadá povolání a propuštění, se počítají za plné měsíce. Prodloužení věkové hranice se může projevití pro otázku povolení slevy na děti teprve po propuštění z branné moci.

(3) Výchova přichází v úvahu toliko pro nezletilé, příprava pro povolání pro nezletilé i pro zletilé děti a jiné příslušníky. Za přípravu pro povolání jest pokládati všeobecně toliko přípravu ucelenou, která v podstatné míře vyžaduje pracovní sílu a pracovní čas dítěte. Ve výchování a v přípravě pro povolání jsou děti a jiní příslušníci také tehdy, když jde o osoby označené v čl. 42, odst. 3, č. 1 až

den sich Kinder und andere Angehörige auch dann, wenn es sich um die im Artikel 42, Abs. 3, Z. 1 bis 12, (Wehrmachtangehörige usw.) bezeichneten Personen handelt. Zur Erziehung, nicht aber zur Berufsausbildung gehören

1. die Tätigkeit im Frauenhilfsdienst,
2. die Ableistung des Pflichtjahrs (in der Landwirtschaft oder Hauswirtschaft).

Diese Tätigkeiten haben deshalb nur bei minderjährigen Kindern und bei minderjährigen anderen Angehörigen Bedeutung für die Gewährung der Kinderermäßigung.

(4) Zu den Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung gehören insbesondere die Aufwendungen:

1. für Nahrung, Kleidung und Wohnung einschließlich Heizung und Beleuchtung;
2. für Pflege, für ärztliche Behandlung und für sonstige Gesundheitszwecke;
3. für Erziehung und Berufsausbildung, z. B. Schulgelder, Studiengelder, Bücher und Beiträge;
4. für Ferienaufenthalt und Kuraufenthalt und für kulturelle Bedürfnisse;
5. für übliche Geschenke, Taschengeld, Aussteuer, Ausstattung usw.

(5) Die Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung werden bei Angehörigen der Wehrmacht und bei den anderen im Artikel 42, Abs. 3, Z. 1 bis 14, bezeichneten Personen in der Regel nur zu einem kleinen Teil vom Steuerpflichtigen getragen. Für die Prüfung, ob der Steuerpflichtige den überwiegenden Teil der Kosten getragen hat, bleibt der Teil der Kosten, der von der Wehrmacht, der Waffen- $\text{\textit{H}}$ usw. getragen wird, außer Betracht. Dem Steuerpflichtigen wird aber für das Kind oder den anderen Angehörigen Kinderermäßigung nicht gewährt, wenn das Kind oder der andere Angehörige volljährig ist und

1. entweder eigenes Einkommen (ohne die Bezüge von der Wehrmacht, von der Waffen- $\text{\textit{H}}$ usw.) von mehr als 6.000 K bezogen hat oder
2. verheiratet ist und seine Angehörigen Familienunterhalt beziehen.

Das gleiche gilt auch für vermählte Wehrmachtangehörige.

(6) Der Steuerpflichtige erhält keine Kinderermäßigung wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung, wenn er die Aufwendungen

12 (príslušníci branné moci atd.). K výchově, nikoli však k přípravě pro povolání, patří

1. činnost v ženské pomocné službě,
2. odsloužení povinného roku (v zemědělství nebo v domácnosti).

Tyto činnosti mají proto význam pro povolení slevy na děti jen u nezletilých dětí a u nezletilých jiných příslušníků.

(4) K nákladům výživy a výchovy nebo přípravy pro povolání patří zejména výdaje

1. za stravu, ošacení a byt včetně topiva a světla;
2. za poskytnutí péče, za lékařské ošetření a jinaké zdravotní účely;
3. za vychovávání a za přípravu pro povolání, na př. školné, příspěvky na studia, na knihy a příspěvky vůbec;
4. za prázdninový a léčebný pobyt a za potřeby kulturní;
5. za obvyklé dary, kapesné, věno, výbavu atd.

(5) Náklady výživy a výchovy nebo přípravy pro povolání nese u příslušníků branné moci a u osob označených v čl. 42, odst. 3, č. 1 až 14 poplatník zpravidla jen z malé části. Pro otázku, nesl-li poplatník převážnou část nákladů, nepřichází v úvahu ona část nákladů, kterou nese branná moc, zbraně $\text{\textit{H}}$ atd. Poplatníkovi se však nepovolí na dítě nebo na jiného příslušníka sleva na děti, je-li dítě nebo jiný příslušník zletilý a

1. buď měl vlastní důchod (mimo požitky od branné moci, zbraní $\text{\textit{H}}$ atd.) více než 6.000 K nebo
2. jest ženatý a jeho příslušníci pobírají rodinnou podporu.

Totéž platí také pro nezvěstné příslušníky branné moci.

(6) Poplatník neobdrží slevu na děti pro převzetí nákladů výživy a výchovy nebo přípravy pro povolání, jestliže odečetl výdaje učiněné na dítě nebo na jiného příslušníka již

für das Kind oder für den anderen Angehörigen schon als Betriebsausgaben, als Werbungskosten oder als Sonderausgaben abgezogen hat.

Beispiel:

Der Onkel hat sich rechtswirksam verpflichtet, seinem zwölfjährigen Neffen eine monatliche Rente zu zahlen, bis er seine Berufsausbildung abgeschlossen oder das 25. Lebensjahr vollendet hat. Er hat die Rente als Sonderausgabe gemäß § 10, Abs. 1, Z. 1, abgezogen. Der Onkel erhält keine Kinderermäßigung.

(7) Die Höhe der Kosten wird nach den Umständen des einzelnen Falls verschieden sein. Sie ist abhängig von den Bedürfnissen des Kindes oder des anderen Angehörigen, von seiner Lebensstellung und der Lebensstellung der Eltern. Für die Lebensstellung sind insbesondere die Einkommens- und Vermögensverhältnisse von Bedeutung. Die von den Gerichten festgesetzten Unterhaltsleistungen decken nicht in allen Fällen die gesamten Kosten des Unterhalts. Das Gericht berücksichtigt auch die Leistungsfähigkeit des Unterhaltsverpflichteten.

Beispiel:

Ein Steuerpflichtiger ist Vater von zwei uneheleichen Kindern. Die Kosten des Unterhalts betragen für jedes Kind monatlich 300 K. Das Gericht hat die monatliche Rente für jedes Kind auf 120 K festgesetzt, weil der Vater nicht mehr zahlen kann.

Der Vater trägt für keines der Kinder die überwiegenden Kosten des Unterhalts und der Erziehung. Kinderermäßigung steht ihm nicht zu. Es kann aber eine Steuerermäßigung auf Grund des § 33 in Betracht kommen.

(8) Der Steuerpflichtige trägt die Kosten mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum überwiegend, wenn er mehr als die Hälfte der gesamten in diesen vier Monaten entstandenen Kosten gezahlt hat. Die vier Monate brauchen nicht mit den Kalendermonaten übereinzustimmen.

(9) Tragen mehrere Steuerpflichtige nacheinander mindestens vier Monate im Veranlagungszeitraum überwiegend die Kosten, so erhält nur einer von ihnen Kinderermäßigung. Kinderermäßigung erhält in diesem Fall derjenige, der den größten Teil der Kosten getragen hat. Sind die Kostenanteile gleich, so erhält derjenige Kinderermäßigung, der als erster im Veranlagungszeitraum die Kosten getragen hat.

(10) Bei minderjährigen Kindern und anderen minderjährigen Angehörigen ist es möglich, daß verschiedene Steuerpflichtige für dasselbe Kind oder für denselben Angehörigen in demselben Veranlagungszeitraum Kinderermäßigung erhalten. Der eine Steuerpflichtige erhält sie wegen Haushaltszugehörigkeit, der andere wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung.

jakožto provozní náklady, nabývací výdaje nebo jakožto zvláštní výdaje.

Příklad:

Strýc se pravoplatně zavázal, že bude platit svému dvanáctiletému synovi měsíční rentu až do doby, kdy dokončí přípravu pro své povolání nebo kdy dovrší 25. rok věku. Odečetl rentu jakožto zvláštní výdaj podle § 10, odst. 1, č. 1. Neobdrží proto slevu na děti.

(7) Výše nákladů bude různá podle okolností jednotlivého případu. Jest závislá na potřebách dítěte nebo jiného příslušníka, na jeho životním postavení a na životním postavení rodičů. Pro životní postavení mají význam zejména důchodové a majetkové poměry. Alimentační povinnost stanovená soudy nekryje ve všech případech všechny náklady výživy. Soud přihlíží též ke způsobilosti k plnění osoby výživou povinné.

Příklad:

Poplatník jest otcem dvou nemanželských dětí. Náklady výživy činí měsíčně 300 K na každé dítě. Soud stanovil na každé dítě měsíční rentu 120 K, poněvadž otec více platit nemůže.

Otec nenese náklady výživy a výchovy na žádné dítě měrou převážnou. Sleva na děti mu nepatří. Může však přijíti v úvahu daňová sleva podle § 33.

(8) Poplatník nese náklady alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období převážně, zaplatil-li více než polovinu celkových nákladů, které v těchto čtyřech měsících vznikly. Není nutno, aby se tyto čtyři měsíce shodovaly s měsíci kalendářními.

(9) Nese-li náklady alespoň čtyři měsíce ve vyměřovacím období převážnou měrou více poplatníků za sebou, obdrží slevu na děti toliko jeden z nich. V tomto případě obdrží slevu na děti ten, kdo nesl největší část nákladů. Jsou-li podíly nákladů stejné, obdrží slevu na děti ten, kdo nesl náklady ve vyměřovacím období první.

(10) U nezletilých dětí a jiných nezletilých příslušníků jest možné, že slevu na děti obdrží v témž vyměřovacím období na totéž dítě nebo na téhož příslušníka rozliční poplatníci. Jeden ji obdrží z důvodu příslušnosti k domácnosti, druhý z důvodu převzetí nákladů výživy a výchovy.

Beispiel:

Das minderjährige Kind aus einer getrennten Ehe gehört zum Haushalt der Mutter. Der Vater trägt während des Veranlagungszeitraums überwiegend die Kosten des Unterhalts und der Erziehung. Kinderermäßigung steht in diesem Fall sowohl der Mutter als auch dem Vater zu.

(11). Der Steuerpflichtige erhält keine Kinderermäßigung wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Berufsausbildung, wenn die Gewährung der Kinderermäßigung dem Zweck des Gesetzes widerspricht. Es widerspricht dem Zweck des Gesetzes, nahen Angehörigen für die Übernahme der Kosten Kinderermäßigung zu gewähren, wenn ein wirtschaftliches Bedürfnis zur Übernahme der Kosten durch sie nicht besteht. Ein wirtschaftliches Bedürfnis ist in der Regel zu verneinen, wenn das Kind oder der andere Angehörige oder seine Eltern aus eigenen Mitteln die Kosten bestreiten können. Die Prüfung, ob ein wirtschaftliches Bedürfnis für die Kostenübernahme bestanden hat, ist deshalb in der Regel nur erforderlich, wenn andere Steuerpflichtige als die Eltern oder die Adoptiveltern die Kosten für das Kind oder den anderen Angehörigen übernommen haben.

Beispiele:

- A. Der Onkel trägt die Kosten des Unterhalts und der Erziehung seines Neffen, der eine höhere (Mittel-)Schule besucht. Die Einkommens- und Vermögensverhältnisse der Eltern würden den Besuch der Schule nicht zulassen. Das wirtschaftliche Bedürfnis ist zu bejahen.
- B. Der Onkel trägt die Unterhaltskosten für das einzige, 1 Jahr alte Kind seines Bruders. Außergewöhnliche Kosten für das Kind entstehen nicht. Der Bruder kann den Unterhalt des Kindes aus eigenen Mitteln bestreiten. Das wirtschaftliche Bedürfnis ist zu verneinen.

(12) Wegen der Begrenzung der Steuerermäßigung gemäß § 32, Abs. 5, Z. 5, wird auf Art. 42, Abs. 6, hingewiesen. Die Kinderermäßigung wegen Übernahme der Kosten des Unterhalts und der Erziehung oder Ausbildung ist in diesem Fall unabhängig von der Begrenzung auf 10.800 K so zu bemessen, daß sie die tatsächlichen Aufwendungen für Personen, die weder eheliche Abkömmlinge, eheliche Stiefkinder oder Adoptivkinder noch für ehelich erklärte Kinder des Steuerpflichtigen sind, nicht übersteigt.

Art. 44.

Kinder und andere Angehörige.

(1) Kinder und andere Angehörige, für die der Steuerpflichtige beim Vorliegen der in den Artikeln 42 und 43 bezeichneten Voraussetzungen Kinderermäßigung erhält, sind die

Příklad:

Nezletilé dítě z rozloučeného manželství patří k domácnosti matčině. Otec nese za vyměřovacího období převážně náklady výživy a výchovy. Sleva na děti patří v tomto případě matce i otci.

(11) Poplatník neobdrží slevu na děti pro převzetí nákladů výživy a výchovy nebo přípravy pro povolání, když povolení slevy na děti odporuje účelu zákona. Odporuje účelu zákona, aby byla povolena blízkým příslušníkům sleva na děti pro převzetí nákladů, není-li tu hospodářské nutnosti, aby oni náklady převzali. Hospodářskou nutnost jest zpravidla odmítnouti, mohou-li hraditi náklady dítě nebo jiný příslušník nebo jejich rodiče z vlastních prostředků. Zpravidla je nutno zkoumati, byla-li tu hospodářská nutnost pro převzetí nákladů, toliko tenkrát, když náklady na dítě nebo jiného příslušníka převzali jiní poplatníci než rodiče nebo adoptivní rodiče.

Příklad:

- A. Strýc nese náklady výživy a výchovy svého synovce, který navštěvuje vyšší (střední) školu. Důchodové a majetkové poměry rodičů by návštěvu školy nedovolovaly. Hospodářská nutnost zde jest.
- B. Strýc nese náklady jediného 1 rok starého dítěte svého bratra. Mimořádné náklady na dítě nevznikají. Bratr může uhraditi výživu dítěte z vlastních prostředků. Hospodářské nutnosti tu není.

(12) Pokud jde o omezení daňové slevy podle § 32, odst. 5, č. 5, poukazuje se na čl. 42, odst. 6. Sleva na děti z důvodu převzetí nákladů výživy a výchovy nebo přípravy pro povolání se v tomto případě stanoví nezávisle na omezení na 10.800 K tak, aby nepřesáhla skutečné výdaje na osoby, které nejsou ani poplatníkovými manželskými potomky, manželskými pastorky nebo dětmi adoptovanými, ani dětmi, které byly prohlášeny za manželské.

Čl. 44.

Děti a jiní příslušníci.

(1) Děťmi a jinými příslušníky, na něž obdrží poplatník za předpokladů čl. 42 a 43 slevu na děti, jsou osoby uvedené v § 10, odst. 2, č. 1, písm. c) až f). K příslušníkům

im § 10, Abs. 2, Z. 1, Buchst. c) bis f), angeführten Personen. Zu den Angehörigen gehören auch die Angehörigen der Ehefrau, wenn sie mit ihrem Ehemann zusammen veranlagt wird.

(2) Ein Pflegekindschaftsverhältnis liegt nur vor, wenn das Pflegekind im Haushalt der Pflegeeltern seine Heimat hat und wenn zwischen den Pflegeeltern und dem Pflegekind ein familienartiges, auf die Dauer berechnetes Band besteht. Das ist zum Beispiel bei einem unehelichen Kind anzunehmen, wenn die Beziehungen des Kindes zu der Kindesmutter vollständig gelöst sind und die Pflegeeltern das Kind wie ein eigenes Kind halten. Ein Pflegekindschaftsverhältnis wird nicht dadurch ausgeschlossen, daß die Kindesmutter oder der Kindsvater zum Unterhalt des Kindes beiträgt. Die Pflegeeltern müssen aber in jedem Fall einen Teil der Kosten für die Erziehung des Kindes selbst tragen. Ein Kind, das von dem Haushaltsvorstand nur des Erwerbs wegen in den Haushalt aufgenommen wird oder das der Haushaltsvorstand bei Wegfall von Unterhaltsgeldern usw. nicht mehr bei sich behalten würde, ist nicht Pflegekind, sondern Kostkind. Für ein solches kommt Kinderermäßigung nicht in Betracht.

(3) Ein an Kindes Statt angenommenes Kind wird steuerlich als Adoptivkind anerkannt, wenn die bürgerlich-rechtlichen Voraussetzungen für die Annahme an Kindes Statt erfüllt sind.

(4) Als Stiefkinder im Sinn des § 32 werden nur eheliche Stiefkinder berücksichtigt.

(5) Kinder eines Steuerpflichtigen, die Juden, Polen oder Zigeuner sind, werden bei der Einreihung des Steuerpflichtigen in die Steuergruppen nicht berücksichtigt (Regierungsverordnung vom 3. Mai 1943, Slg. Nr. 119, über die Erhebung einer Sozialausgleichs-abgabe im Protektorat Böhmen und Mähren).

Art. 45.

Hinterbliebene gefallener Wehrmachtangehöriger und ihnen Gleichgestellter.

(1) Für Witwen von Personen, die im gegenwärtigen Krieg gefallen sind, gilt die Steuergruppe III [Art. 41, Abs. 4, Z. 2, Buchst. d)], soweit auf sie nicht die Steuergruppe IV anzuwenden ist. Diese Regelung gilt bei der Einkommensteuerveranlagung der Witwe und auch ihres Ehemanns schon für das Kalenderjahr, in dem der Ehemann gefallen ist.

(2) Kinderermäßigung wird für Kinder, die im gegenwärtigen Krieg gefallen sind, für das Kalenderjahr, in dem das Kind gefallen ist, und

patří také příslušníci manželky, je-li zdaňována společně se svým manželem.

(2) Schovanecký poměr je tu toliko tehdy, má-li schovanec v domácnosti pěstounů svůj domov a je-li mezi pěstouny a schovancem na trvalo jakoby rodinný poměr. Tak jest tomu na příklad u nemanželského dítěte, jsou-li vztahy dítěte k jeho matce úplně zrušeny a pěstouni chovají dítě jako své vlastní dítě. Schovanecký poměr není vyloučen tím, že matka nebo otec dítěte přispívají na jeho výživu. Pěstouni však musí nésti část nákladů výchovy dítěte vždy sami. Dítě, které jest přijato přednostou domácnosti do domácnosti toliko za výdělkem, nebo dítě, které by přednostou domácnosti, kdyby příspěvky na výživu odpadly, dále u sebe neměl, není schovancem, nýbrž dítětem na stravu. Na takové dítě nepřípadá sleva na děti.

(3) Dítě přijaté za vlastní posuzuje se daňově jakožto adoptivní dítě, jsou-li splněny pro adopci občanskoprávní předpoklady.

(4) Za pastorky podle § 32 se považují toliko manželští pastorki.

(5) K poplatníkovým dětem, které jsou Židy, Poláky nebo Cikány, se při zařazování poplatníka do daňových skupin nepřihlíží (vládní nařízení ze dne 3. května 1943, Sb. č. 119, o vybírání sociální vyrovnací dávky v Protektorátě Čechy a Morava).

Čl. 45.

Pozůstalí po padlých příslušnících branné moci a po těch, kdož jsou jim na roveň postaveni.

(1) Pro vdovy po osobách, které v této válce padly, platí, nelze-li na ně použití daňové skupiny IV, daňová skupina III [čl. 41, odst. 4, č. 2, písm. d)]. Tato úprava platí při vyměření důchodové daně vdově i jejímu manželů již pro kalendářní rok, v němž manžel padl.

(2) Sleva na děti se povoluje na děti, které v této válce padly, na kalendářní rok, v němž dítě padlo, a na příští kalendářní rok. Před-

für das folgende Kalenderjahr gewährt. Voraussetzung ist, daß der Steuerpflichtige unmittelbar vor dem Tod des Kindes oder im Kalenderjahr, das dem Todesjahr vorangeht, Anspruch auf Kinderermäßigung für dieses gehabt hat oder bei Anwendung des geltenden Einkommensteuerrechts gehabt hätte.

(3) Gefallen im Sinn der Absätze 1 und 2 ist, wer durch Feindeinwirkung gestorben ist. Gefallen sind auch:

1. die Personen, die an den Folgen einer Wehrdienstbeschädigung oder einer ähnlichen Beschädigung gestorben sind, die sie während des gegenwärtigen Kriegs erlitten haben;
2. die Personen, deren Hinterbliebene auf Grund des § 68 des Wehrmachtfürsorge- und -versorgungsgesetzes vom 26. August 1938, RGBl. I, S. 1077, oder anderer versorgungsrechtlicher Vorschriften wie die Hinterbliebenen von gefallenem Wehrmachtangehörigen versorgt werden, zum Beispiel die Hinterbliebenen von gefallenem Angehörigen des Reichsarbeitsdienstes, die zu den im Rahmen der Wehrmacht eingesetzten Einheiten des Reichsarbeitsdienstes gehört haben;
3. die Personen, deren Hinterbliebene auf Grund des § 5, Abs. 4, der Personenschädenverordnung in der Fassung vom 10. November 1940, RGBl. I, S. 1482, Fürsorge und Versorgung nach den Vorschriften des Einsatzfürsorge- und -versorgungsgesetzes in der Fassung des Gesetzes zur Änderung und Ergänzung des Einsatzfürsorge- und -versorgungsgesetzes vom 20. August 1940, RGBl. I, S. 1166, erhalten.

(4) Vermißte Wehrmachtangehörige werden als noch lebend angesehen.

(5) Der Nachweis, daß der Ehemann oder das Kind gefallen ist, wird erbracht:

1. von Witwen durch Vorlage des Bescheids des Wehrmachtfürsorge- und -versorgungsamts oder des Versorgungsamts der Reichsversorgung über die Gewährung einer Witwenzulage;
2. von Steuerpflichtigen, denen Kinderermäßigung für ein gefallenes Kind zusteht, durch Vorlage des Bescheids des Wehrmachtfürsorge- und -versorgungsamts oder des Versorgungsamts der Reichsversorgung über die Gewährung einer Elternzulage. Dem Bescheid steht die Bescheinigung des zuständigen Wehrmachtfürsorge- und versorgungsamts oder des Versorgungsamts der Reichsversorgung, daß die Eltern im Fall der Bedürftigkeit Elternzulage erhalten würden, gleich;

pokladem jest, že poplatník měl nebo za použití platného práva o dani důchodové by byl měl bezprostředně před smrtí dítěte nebo v kalendářním roce, který předchází roku úmrtí, na toto dítě nárok na slevu na děti.

(3) Padlým podle odstavců 1 a 2 jest ten, kdo zemřel zásahem nepřítelovým. Padlými jsou také:

1. osoby, které zemřely následkem poškození v branné službě nebo nějakého podobného poškození utrpěného v této válce;
2. osoby, jejichž pozůstali jsou zaopatření podle § 68 zákona o péči a zaopatření branné moci ze dne 26. srpna 1938, Říš. zák. I, str. 1077 nebo podle jiných právních ustanovení o zaopatření jako pozůstali po padlých příslušnících branné moci, na příklad pozůstali po padlých příslušnících říšské pracovní služby, kteří patřili k jednotkám říšské pracovní služby používaným v rámci branné moci;
3. osoby, jejichž pozůstalým se dostává podle § 5, odst. 4 nařízení o osobních škodách ve znění ze dne 10. listopadu 1940, Říš. zák. I, str. 1482 péče a zaopatření podle ustanovení zákona o péči a zaopatření při nasazení ve znění zákona ke změně a doplnění zákona o péči a zaopatření při nasazení ze dne 20. srpna 1940, Říš. zák. I, str. 1166.

(4) Na nezávěsné příslušníky branné moci se pohlíží, jako by byli ještě na živu.

(5) Průkaz o tom, že manžel nebo dítě padli, se provádí:

1. jde-li o vdovy, předložením výměru úřadu pro péči a zaopatření branné moci nebo zaopatřovacího úřadu říšského zaopatření o tom, že byl povolen vdovský přídavek;
2. jde-li o poplatníky, kterým patří na padlé dítě sleva na děti, předložením výměru úřadu pro péči a zaopatření branné moci nebo zaopatřovacího úřadu říšského zaopatření o tom, že byl povolen rodičovský přídavek. Výměru se rovná osvědčení příslušného úřadu pro péči a zaopatření branné moci nebo zaopatřovacího úřadu říšského zaopatření o tom, že by rodiče obdrželi v případě potřeby rodičovský přídavek;

3. wenn bei Protektoratsangehörigen keine der unter Z. 1 und 2 genannten Reichsdienststellen tätig wird, durch Vorlage eines Bescheides der entsprechenden Protektoratsdienststelle.

Zu § 33.

Art. 46.

Außergewöhnliche Belastung.

(1) Eine außergewöhnliche Belastung, die zu einer Ermäßigung der Einkommensteuer führt, liegt vor, soweit einem Steuerpflichtigen zwangsläufig (Absatz 2) größere Aufwendungen als der Mehrzahl der Steuerpflichtigen gleicher Einkommensverhältnisse, gleicher Vermögensverhältnisse und gleicher Familienverhältnisse erwachsen und diese Mehraufwendungen die steuerliche Leistungsfähigkeit des Steuerpflichtigen wesentlich beeinträchtigen (Absatz 3). Aufwendungen, die zu den Betriebsausgaben, Werbungskosten oder Sonderausgaben gehören, bleiben dabei außer Betracht.

(2) Die außergewöhnliche Belastung erwächst dem Steuerpflichtigen zwangsläufig, wenn er sich ihr aus tatsächlichen, rechtlichen oder sittlichen Gründen nicht entziehen kann.

(3) Die Mehraufwendungen beeinträchtigen die Leistungsfähigkeit des Steuerpflichtigen nur insoweit wesentlich, als sie die in der folgenden Übersicht bezeichneten Hundertsätze des Einkommens (die Grenze der zumutbaren Mehrbelastung — die Mehrbelastungsgrenze —) übersteigen:

3. předložením výměru příslušného protektorátního úřadu, nerozhoduje-li u protektorátních příslušníků žádný z říšských úřadů jmenovaných pod č. 1 a 2.

K § 33.

Čl. 46.

Mimorádné zatížení.

(1) O mimorádné zatížení, jež vede ke slevě na dani důchodové, jde, vzejdou-li poplatníkovi nutně (odstavec 2) vyšší výdaje než většině poplatníků stejných poměrů důchodových, majetkových a rodinných a omezují-li tyto vyšší výdaje podstatně daňovou platební schopnost poplatníkovu (odstavec 3). Výdaje, které patří k provozním výdajům, nabývacím výdajům nebo ke zvláštním výdajům, nepřicházejí při tom v úvahu.

(2) Mimorádné zatížení vznikne poplatníkovi nutně, nemůže-li se mu vyhnouti z důvodů skutkových, právních nebo mravních.

(3) Vyšší výdaje omezují platební schopnost poplatníkovu podstatně toliko, přesahují-li procenta důchodu označená v dalším přehledu (hranice vyššího zatížení, které lze poplatníkovi spravedlivě přičítati — hranice zvýšeného zatížení):

bei einem Einkommen von Při důchodu K	bei einem Steuerpflichtigen der u poplatníka			
	Steuer- gruppe I daňové sku- piny I	Steuer- gruppe II oder III daňové sku- piny II nebo III	Steuergruppe IV bei Kinderermäßigung für daňové skupiny IV při slevě na děti na	
			1 oder 2 Personen 1 nebo 2 osoby	3 oder mehr Personen 3 nebo více osob
höchstens — nejvýše 30.000	6	5	3	1
mehr als 30.000 bis více než 30.000 až 60.000	7	6	4	2
„ „ 60.000 „ 120.000	8	7	5	3
„ „ 120.000 „ 250.000	9	8	6	4
„ „ 250.000 „ 500.000	10	9	7	5
„ „ 500.000	11	10	8	6

(4) Sind die Voraussetzungen der Absätze 1 bis 3 gegeben, so stellt der Betrag, der die nach Absatz 3 sich ergebende Mehrbelastungsgrenze übersteigt, die Überbelastung dar. Der Überbelastungsbetrag wird für die Berechnung der Einkommensteuer vom Einkommen abgezogen.

(5) Bei der Ermittlung des Einkommens sind auch die Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit zu berücksichtigen, die die Ehefrau in einem dem Ehemann fremden Betrieb bezogen hat, nicht jedoch die Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit, die die Kinder und anderen Angehörigen aus einem dem Haushaltsvorstand fremden Betrieb bezogen haben.

(6) Der Höchstbetrag der Aufwendungen für einen unterhaltenen Angehörigen ist um die eigenen Einkünfte des unterhaltenen Angehörigen zu kürzen. Als solche eigenen Einkünfte des unterhaltenen Angehörigen kommen nicht nur Einkünfte im Sinn des § 2, sondern Einkünfte jeder Art in Betracht.

(7) Eine Steuerermäßigung wegen einer außergewöhnlichen Belastung durch Aufwendungen für Personen, die Juden, Polen oder Zigeuner sind, wird nicht gewährt.

Art. 47.

Steuerermäßigung für Kriegsbeschädigte und ihnen Gleichgestellte.

(1) Kriegsbeschädigte und ihnen Gleichgestellte (Absätze 4 bis 6) haben in der Regel höhere Werbungskosten und höhere Sonderausgaben als andere Steuerpflichtige. Sie sind in der Regel auch durch besondere Aufwendungen, die ihnen durch ihre Beschädigung erwachsen, außergewöhnlich belastet. Es sind ihnen dafür auf Antrag die in der folgenden Übersicht bezeichneten Pauschbeträge zu gewähren. Die Anwendung der Pauschbeträge kommt nicht in Betracht, wenn der Steuerpflichtige höhere Werbungskosten als in der Spalte 2 der Übersicht oder höhere Sonderausgaben als in der Spalte 3 der Übersicht oder wegen seiner Beschädigung eine höhere außergewöhnliche Belastung als in der Spalte 4 der Übersicht geltend macht. Die erhöhten Pauschbeträge für Werbungskosten und für Sonderausgaben (Spalten 2 und 3 der Übersicht) treten an die Stelle der Pauschbeträge von je 2.000 K im Art. 21 und Art. 22, Abs. 5.

(2) Die Höhe der Pauschbeträge in den Spalten 2 bis 4 der Übersicht richtet sich nach der

(4) Jsou-li tu předpoklady odstavců 1 až 3, jest částka, která přesahuje hranici zvýšeného zatížení vyplývající podle odstavce 3, přetížním. Částka přetížní se při vyměření daně důchodové od důchodu odečítá.

(5) Při stanovení důchodu budiž brán zřetel také na příjmy z nesamostatné práce, které měla manželka z podniku manželovi cizího, nikoli však na příjmy z nesamostatné práce, které měli děti a jiní příslušníci z podniku přednostovi domácnosti cizího.

(6) Nejvyšší částka výdajů na výživu příslušníka budiž krácena o vlastní jeho příjmy. Takovými vlastními jeho příjmy jsou nejen příjmy podle § 2, nýbrž příjmy všeho druhu.

(7) Daňová sleva z důvodu mimořádného zatížení vydáním na osoby, které jsou židy, Poláky nebo Cikány, se nepovoluje.

Čl. 47.

Daňová sleva pro válečné poškozence a osoby jim na roveň postavené.

(1) Váleční poškození a osoby postavené jim na roveň (odstavce 4 až 6) mají zpravidla vyšší nabývací výdaje a větší zvláštní výdaje než jiní poplatníci. Jsou mimořádně zatíženi zpravidla také zvláštními vydáními, jež jim vznikají jejich poškozením. Buďtež jim proto na žádost povoleny paušály označené v níže uvedeném přehledu. Paušálů se nepoužije, uplatňuje-li poplatník vyšší nabývací výdaje, než jsou uvedeny ve sloupci 2 přehledu, nebo vyšší zvláštní výdaje, než jsou uvedeny ve sloupci 3 přehledu, nebo z důvodu svého poškození vyšší mimořádné zatížení, než je uvedeno ve sloupci 4 přehledu. Zvýšené paušály na nabývací výdaje a na zvláštní výdaje (sloupce 2 a 3 přehledu) nastupují na místo paušálů po 2.000 K, uvedených v čl. 21 a čl. 22, odst. 5.

(2) Výše paušálů ve sloupcích 2 až 4 přehledu se řídí podle zmenšení výdělečné schop-

Minderung der Erwerbsfähigkeit, die von der Versorgungsbehörde der Versorgung zugrunde gelegt wird, bei Empfängern von Vershrten-geld nach der Vershrten-geldstufe. Vershrte, die eine Pflegezulage, Blindenzulage oder erhöhte Verstümmelungszulage erhalten, haben in jedem Fall Anspruch auf die besonderen Pauschbeträge, die für die Empfänger solcher Zulagen festgesetzt sind. Es werden gewährt:

nosti, které se bere za základ zaopatření za- opatrovacím úřadem, u příjemců podpory za poškození podle stupňů podpory za poškození. Poškozenci, kteří dostávají přídavek na oše- tření, přídavek pro slepce nebo zvýšený pří- davek pro zmrzačení, mají v každém případě nárok na zvláštní paušály, jež jsou stanoveny pro příjemce takových přídávků. Povoluje se:

bei einer Minderung der Erwerbsfähigkeit um při zmenšení výdělečné schopnosti	bei erwerbstätigen Arbeitnehmern u výdělečně činných zaměstnanců		bei allen Steuerpflichti- gen als außer- gewöhnliche Belastung u všech poplatníků jakožto mimo- řádné zatížení
	als erhöhter Pauschbetrag für Werbungskosten bei den Einnahmen aus nichtselbstän- diger Arbeit jakožto zvýšený paušál na nabývací výdaje u příjmů z nesamostatné práce K	als erhöhter Pauschbetrag für Sonderausgaben jakožto zvýšený paušál na zvláštní výdaje K	
1	2	3	4
25 v. H. bis ausschließlich 35 v. H. und bei Ver- schrten-geldstufe I	2.750.—	2.750.—	2.000.—
25% až do 35% exkl. a u I. stupně podpory za poško- zení			
35 v. H. bis ausschließlich 45 v. H.	3.000.—	3.000.—	3.000.—
35% až do 45% exkl.			
45 v. H. bis ausschließlich 55 v. H. und bei Ver- schrten-geldstufe II	4.500.—	4.500.—	7.500.—
45% až do 55% exkl. a u II. stupně podpory za poško- zení			
55 v. H. bis ausschließlich 65 v. H.	5.000.—	5.000.—	8.750.—
55% až do 65% exkl.			
65 v. H. bis ausschließlich 75 v. H.	5.500.—	5.500.—	10.250.—
65% až do 75% exkl.			
75 v. H. bis ausschließlich 85 v. H. und bei Ver- schrten-geldstufe III	6.000.—	6.000.—	11.500.—
75% až do 85% exkl. a u III. stupně podpory za poško- zení			
85 v. H. bis ausschließlich 95 v. H.	6.500.—	6.500.—	13.000.—
85% až do 95% exkl.			
95 v. H. bis einschließlich 100 v. H., bei Verschrten- geldstufe IV und bei Bezug von Rente für Arbeits- verwendungsunfähige	7.000.—	7.000.—	15.000.—
95% až do 100% včetně a u IV. stupně podpory za poškození jakož i při pobírání renty pro osoby nez- působilé k práci			
bei Bezug von Pflegezulage, von Blindenzulage oder von erhöhter Verstümmelungszulage	12.000.—	12.000.—	30.000.—
při pobírání přídávku na ošetření, přídávku pro slepce nebo zvýšeného přídávku pro zmrzačení			

(3) Die Pauschbeträge (Absatz 2, Spalten 2 bis 4, der Übersicht) werden, auch wenn die Voraussetzungen für ihre Gewährung nicht während des ganzen Kalenderjahrs bestanden haben, nicht gekürzt. Ein Abzug des erhöhten Pauschbetrags für Werbungskosten (Absatz 2, Spalte 2, der Übersicht) ist nur bis zur Höhe der Einnahmen aus nichtselbständiger Arbeit zulässig.

(4) Die folgenden Steuerpflichtigen können den Abzug der in den Absätzen 1 und 2 bezeichneten Pauschbeträge beanspruchen:

1. Steuerpflichtige, denen nach den maßgebenden Versorgungsvorschriften wegen einer Kriegs- oder Dienstbeschädigung Beschädigtenversorgung oder Versehrtengeld zusteht, und zwar auch dann, wenn die zuerkannte Rente ruht oder das Versehrtengeld nicht gezahlt wird. Maßgebende Versorgungsvorschriften sind das Reichsversorgungsgesetz, das Wehrmachtfürsorge- und -versorgungsgesetz, das Reichsarbeitsdienstversorgungsgesetz M, das Reichsarbeitsdienstversorgungsgesetz WJ und andere Versorgungsgesetze, die die bezeichneten Gesetze für anwendbar erklären;
2. versorgungsberechtigte ehemalige Offiziere, Deckoffiziere und Beamte der früheren Wehrmacht, wenn die Minderung der Erwerbsfähigkeit infolge einer Kriegs- oder Dienstbeschädigung mindestens 25 v. H. beträgt;
3. Personen, die wegen einer Beschädigung versorgt sind nach dem Gesetz über die vorläufige Reichsarbeitsdienstversorgung, nach dem Gesetz über die Versorgung der Kämpfer für die nationale Erhebung oder nach den entsprechenden Gesetzen, nach dem Kriegspersonenschädengesetz, dem Altrentnergesetz, dem Wehrmachtversorgungsgesetz, den früheren Militärversorgungsgesetzen, dem Reichsgesetz über die Schutzpolizei der Länder oder nach dem Reichsgesetz über die Versorgung der Polizeibeamten beim Reichswasserschutz;
4. Personen, die nach § 1, § 2, Abs. 4, des Kapitulantenversorgungsgesetzes versorgt sind;
5. Kriegsbeschädigte der früheren österreichisch-ungarischen Wehrmacht, die Angehörige des Protektorates Böhmen und Mähren sind; Legionäre sind ausgeschlossen;
6. Zivilbeschädigte, wenn bei ihnen eine Minderung der Erwerbsfähigkeit um mindestens 25 v. H. festgestellt wird. Zivilbeschädigte sind solche Personen, die außerhalb des

(3) Paušály (odstavec 2, sloupce 2 až 4 přehledu) se nekrátí, ani když předpoklady pro jejich povolení netrvaly po celý kalendářní rok. Odečtení zvýšeného paušálu na nabývací výdaje (odstavec 2, sloupec 2 přehledu) jest přípustno toliko až do výše příjmů z nesamostatné práce.

(4) Odečtení paušálů označených v odstavcích 1 a 2 mohou požadovati tyto poplatníci:

1. poplatníci, kterým přísluší pro poškození ve válce nebo ve službě podle příslušných zaopatřovacích ustanovení zaopatření pro poškozené nebo podpora za poškození, a. to i tehdy, když přiznaná renta je v klidu nebo podpora za poškození se nevyplácí. Příslušnými zaopatřovacími ustanoveními jsou říšský zákon o zaopatření, zákon o péči a zaopatření branné moci, zákon o zaopatření říšské pracovní služby M, zákon o zaopatření říšské pracovní služby WJ a jiné zaopatřovací zákony, které stanoví, že lze označených zákonů použiti;
2. bývalí důstojníci, palubní důstojníci a úředníci bývalé branné moci, kteří mají nárok na zaopatření, činili-li zmenšení jejich výdělečné schopnosti následkem nějakého poškození ve válce nebo ve službě alespoň 25 %;
3. osoby zaopatřené pro nějaké poškození podle zákona o prozatímním zaopatření říšské pracovní služby, podle zákona o zaopatření bojovníků za národní hnutí nebo podle odpovídajících zákonů, podle zákona o osobních válečných škodách, podle zákona o starodůchodcích, podle zákona o zaopatření branné moci, podle dřívějších zákonů o vojenském zaopatření, podle říšského zákona o ochranné policii zemí nebo podle říšského zákona o zaopatření policejních úředníků u říšské vodní ochrany;
4. osoby zaopatřené podle § 1 a § 2, odst. 4 zákona o zaopatření kapitulantů;
5. váleční poškození bývalé rakousko-uherské branné moci, kteří jsou příslušníky Protektorátu Čechy a Morava; legionáři jsou vyloučeni;
6. civilní poškození, je-li u nich stanoveno zmenšení výdělečné schopnosti alespoň o 25 %. Civilními poškození jsou ty osoby, které utrpěly poškození mimo válku, mimo

Kriegs-, Militär- oder Reichsarbeitsdienstes entweder durch ein von außen wirkendes Ereignis (Unfall, Verletzung) beschädigt sind, oder bei denen ein inneres Leiden in typischem Zusammenhang mit ihrer Berufstätigkeit steht (typische Berufskrankheit). Andere innere Leiden oder äußere Beschädigungen als Folge innerer Krankheiten oder bloße Alterserscheinungen genügen nicht;

7. durch Geburtsfehler Körperbehinderte, wenn bei ihnen die Minderung der Erwerbsfähigkeit mindestens 25 v. H. beträgt. Durch Geburtsfehler Körperbehinderte sind solche Personen, die von Geburt an durch einen äußerlich erkennbaren Fehler, z. B. steifen Arm, körperbehindert sind. Bloße Krankheitsanlagen von Geburt an, z. B. Tuberkulose, die später zu Kniegelenksteifheit (Kniegelenktuberkulose) führt, genügen nicht;
8. Blinde und Personen, deren Sehvermögen so gering ist, daß es wirtschaftlich wertlos ist. Diese Personen erhalten die gleichen Vergünstigungen wie bei Bezug von Pflegezulage.

(5) Die folgenden Steuerpflichtigen können den Abzug der in den Absätzen 1 und 2 bezeichneten Pauschbeträge wie Beschädigte, deren Erwerbsfähigkeit um 45 v. H. bis ausschließlich 55 v. H. gemindert ist, beanspruchen:

1. Empfänger einer Hinterbliebenenrente nach dem Reichsversorgungsgesetz, dem Wehrmachtfürsorge- und -versorgungsgesetz, dem Reichsarbeitsdienstversorgungsgesetz M, dem Reichsarbeitsdienstversorgungsgesetz WJ und anderen Versorgungsgesetzen, die die bezeichneten Gesetze für anwendbar erklären;
2. Empfänger einer Elternzulage nach § 14, Abs. 2, des Einsatzfürsorge- und -versorgungsgesetzes, auch wenn die Elternzulage für sich allein gewährt wird;
3. Empfänger einer Hinterbliebenenrente nach dem Gesetz über die vorläufige Reichsarbeitsdienstversorgung, nach dem Gesetz über die Versorgung der Kämpfer für die nationale Erhebung oder nach den entsprechenden Gesetzen, nach dem Kriegspersonenschädengesetz, dem Altrentnergesetz, dem Wehrmachtversorgungsgesetz, dem Reichsgesetz über die Schutzpolizei der Länder, dem Reichsgesetz über die Versorgung der Polizeibeamten beim Reichswasserschutz und nach der reichsgesetzlichen Unfallversicherung;
4. Empfänger von Hinterbliebenenversorgungsgeldern, die an Stelle der

vojenskou nebo říšskou pracovní službu buď nějakou zevní skutečností (úrazem, poraněním), anebo u nichž jest jejich vnitřní choroba ve zřejmé souvislosti s jejich povoláním (zřejmě onemocnění z povolání). Jiné vnitřní choroby nebo vnější poškození jakožto následek vnitřních nemocí nebo pouhé příznaky stáří nestačí;

7. osoby od narození tělesně vadné, činili u nich zmenšení výdělečné schopnosti alespoň 25%. Od narození tělesně vadnými jsou ty osoby, které mají od narození nějakou zevně znatelnou tělesnou vadu, na př. nehybnou ruku. Pouhá náchylnost k nemocem od narození, na př. tuberkulosa, která později vede ke ztuhnutí kolenního kloubu (tuberkulosa kolenního kloubu), nestačí;
8. slepci a osoby, které mají tak slabý zrak, že je s hospodářského stanoviska bezcenný. Těmto osobám se dostane těchže výhod, jako by požívali přídatku na ošetření.

(5) Stejně jako poškození, jejichž výdělečná schopnost jest zmenšena o 45% až exkl. 55%, mohou požadovati odečtení paušálů označených v odstavcích 1 a 2 tito poplatníci:

1. příjemci renty pro pozůstalé podle říšského zákona o zaopatření, podle zákona o péči a zaopatření branné moci, podle zákona o zaopatření říšské pracovní služby M, podle zákona o zaopatření říšské pracovní služby WJ a podle jiných zaopatřovacích zákonů, které stanoví, že lze označených zákonů použiti;
2. příjemci přídatku pro rodiče podle § 14, odst. 2 zákona o péči a zaopatření při nasažení, i když se povoluje přídatek pro rodiče samostatně;
3. příjemci renty pro pozůstalé podle zákona o prozatímním zaopatření říšské pracovní služby, podle zákona o zaopatření bojovníků za národní hnutí nebo podle příslušných zákonů, podle zákona o osobních válečných škodách, podle zákona o starodůchodcích, podle zákona o zaopatření branné moci, podle říšského zákona o ochranné policii zemí, podle říšského zákona o zaopatření policejních úředníků u říšské vodní ochrany a podle říšského úrazového pojištění;
4. příjemci zaopatřovacích požitků pro pozůstalé, kteří místo renty pro pozůstalé dostá-

Hinterbliebenenrente als günstigere Versorgung Witwengeld oder Waisengeld nach den früheren Militärversorgungsgesetzen oder nach dem Kapitulanterversorgungsgesetz auf Grund des § 110 des Reichsversorgungsgesetzes oder nach § 76, Abs. 4, des Wehrmachtversorgungsgesetzes oder nach § 104, Abs. 1, letzter Satz, und § 105, Abs. 4, des Wehrmachtfürsorge- und -versorgungsgesetzes oder nach den entsprechenden Vorschriften der Reichsarbeitsdienstversorgungsgesetze oder nach anderen Gesetzen erhalten;

5. Empfänger einer Hinterbliebenenrente, die Angehörige des Protektorates Böhmen und Mähren sind, wenn sie diese Rente nach einem im Weltkrieg 1914—1918 gefallenem, vermißten oder in der Kriegsgefangenschaft verstorbenen Angehörigen der früheren österreichisch-ungarischen Wehrmacht beziehen. Hinterbliebene nach Legionären sind ausgeschlossen.

(6) Es gibt Fälle, in denen z. B. ein Kriegsbeschädigter geltend macht, daß die Minderung seiner Erwerbsfähigkeit höher ist, als sie von der Versorgungsbehörde festgesetzt ist, weil auf ihn auch noch eine andere Begünstigung, z. B. als Zivilbeschädigter, zutrifft. In diesen Fällen ist für die Gewährung der Steuerbegünstigung jeweils die höchste Erwerbsbeschränkung maßgebend, die bei dem Steuerpflichtigen anerkannt ist. Beantragt der Steuerpflichtige die steuerliche Berücksichtigung einer höheren Gesamterwerbsbeschränkung, so muß er diese durch eine besondere Bescheinigung, z. B. ein versorgungsärztliches Gutachten, nachweisen.

(7) Kommen Pauschbeträge beim Ehemann und bei der Ehefrau in Betracht, ist, wie folgt, zu verfahren:

1. Werden die Ehegatten gemäß § 26, Abs. 1, zusammen zur Einkommensteuer veranlagt, sind die Pauschbeträge zusammenzurechnen;
2. werden die Ehegatten getrennt veranlagt, ist jedem Ehegatten der Pauschbetrag zu gewähren, der ihm nach der Minderung seiner Erwerbsfähigkeit gemäß Absatz 2 zusteht;
3. werden die Ehegatten zwar gemäß § 26, Abs. 1, zusammen zur Einkommensteuer veranlagt, scheiden aber die Einkünfte der Ehefrau gemäß Art. 38 bei der Zusammenrechnung der Einkünfte aus, kommt der Pauschbetrag für die Ehefrau bei der Haushaltsbesteuerung nur insoweit in Betracht,

vaji jakožto příznivější zaopatření vdovský plat nebo plat na sirotky podle dřívějších zákonů o vojenském zaopatření nebo podle zákona o zaopatření kapitulantů podle § 110 říšského zákona o zaopatření nebo podle § 76, odst. 4 zákona o zaopatření branné moci nebo podle § 104, odst. 1, poslední věta a § 105, odst. 4 zákona o péči a zaopatření branné moci nebo podle příslušných ustanovení zákonů o zaopatření říšské pracovní služby nebo podle jiných zákonů;

5. příjemci renty pro pozůstalé, kteří jsou příslušníky Protektorátu Čechy a Morava, jestliže pobírají tuto rentu po příslušníku dřívější rakousko-uherské branné moci, který ve světové válce 1914—1918 padl, stal se nevěstným nebo ve válečném zajetí zemřel. Pozůstalí po legionářích jsou vyloučeni.

(6) Jsou případy, že na př. válečný poškozenec uplatňuje, že zmenšení jeho výdělečné schopnosti jest vyšší, než jest stanoveno zaopatřovacím úřadem, poněvadž se na něho vztahuje také ještě jiná výhoda, na př. jako na civilního poškozenec. V těchto případech rozhoduje pro povolení daňové úlevy vždy nejvyšší omezení výdělečné schopnosti, které jest poplatníkovi přiznáno. Žádá-li poplatník, aby se s daňového hlediska přihlíželo k vyššímu celkovému omezení výdělečné schopnosti, musí je prokázati zvláštním osvědčením, na př. posudkem lékaře zaopatřovacího úřadu.

(7) Přicházejí-li v úvahu paušály u manžela i u manželky, budíž postupováno takto:

1. Zdaňují-li se manželé důchodovou daní podle § 26, odst. 1 společně, sečtou se paušály;
2. zdaňují-li se manželé odděleně, povolí se každému takový paušál, jaký mu patří podle odstavce 2 podle zmenšení jeho výdělečné schopnosti;
3. zdaňují-li se sice manželé podle § 26, odst. 1 důchodovou daní společně, avšak vylučují-li se příjmy manželčiny podle čl. 38 při sečítání příjmů, přijde při zdanění domácnosti paušál pro manželku toliko potud v úvahu, pokud na něj nebyl vzat zřetel při výpočtu manželčiny daně ze mzdy. Předpokladem při

als er bei der Berechnung der Lohnsteuer der Ehefrau nicht berücksichtigt worden ist. Voraussetzung dabei ist, daß eine selbständige Veranlagung der Ehefrau gemäß § 39, Abs. 2, unterbleibt.

Zu § 34.

Art. 48.

Steuersätze bei außerordentlichen Einkünften.

(1) Die Steuervergünstigung gemäß § 34 ist mit Ausnahme des Art. 52, Abs. 9, nur insoweit zu gewähren, als Einkünfte bei der Einkunftsart angesetzt werden, der die außerordentlichen Einkünfte zuzurechnen sind. Wenn z. B. der Gewinn aus der Veräußerung eines Gewerbebetriebs gemäß § 16 200.000 K, der Verlust aus dem laufenden Gewerbebetrieb 250.000 K und der Gewinn aus Land- und Forstwirtschaft 600.000 K beträgt, so kann der Steuersatz gemäß § 34 für den Veräußerungsgewinn nicht gewährt werden.

(2) Die Einkommensteuer für außerordentliche Einkünfte ist bei der Anwendung des § 34 in der Regel nach dem Steuersatz zu bemessen, der sich bei der Anwendung der Einkommensteuertabelle auf das ordentliche Einkommen als durchschnittlicher Hundertsatz ergibt. Der Mindestsatz ist 17 vom Hundert, der Höchstsatz 39,5 vom Hundert.

Beispiel:

Ein Gewerbetreibender der Steuergruppe III hat im Kalenderjahr 1943 einen laufenden Gewinn von 202.000 K erzielt. Er hat außerdem im Kalenderjahr 1943 bei der Veräußerung eines Teilbetriebs einen Gewinn von 100.000 K erzielt. Andere Einkünfte hat er nicht bezogen.

Einkünfte aus Gewerbebetrieb	302.000 K.
Sonderausgaben	2.000 K.
Einkommen	300.000 K.

Davon unterliegen einem ermäßigten Steuersatz	100.000 K
es sind nach der Einkommensteuertabelle zu versteuern	200.000 K.

Die Einkommensteuer beträgt 51.150 K.

Der durchschnittliche Hundertsatz für das ordentliche Einkommen beträgt

$$\left(\frac{51.150 \times 100}{200.000} \right) = 25,5 \text{ vom Hundert}$$

(abgerundet).

Der Steuersatz von 25,5 vom Hundert auf die außerordentlichen Einkünfte von 100.000 K angewendet, ergibt eine Steuer von 25.500 K

zusammen 76.650 K.

tom jest, že nedojde k samostatnému zdanění manželky podle § 39, odst. 2.

K § 34.

Čl. 48.

Daňové sazby z mimořádných příjmů.

(1) Daňová výhoda podle § 34 se přiznává s výjimkou čl. 52, odst. 9 pouze potud, pokud vyplynou nějaké příjmy u toho druhu příjmů, k němuž mají být mimořádné příjmy připočteny. Činí-li na př. zisk ze zřízení živnostenského podniku podle § 16 200.000 K, ztráta z běžného živnostenského podnikání 250.000 K a zisk ze zemědělského a lesního hospodářství 600.000 K, nemůže být daňová sazba podle § 34 ze zisku ze zřízení přiznána.

(2) Daň důchodová z mimořádných příjmů se vyměří při použití § 34 zpravidla podle daňové sazby, která při použití tabulky daně důchodové na řádný důchod vyplývá jako průměrné procento. Nejnižší sazba je 17%, nejvyšší 39,5%.

Příklad:

Živnostenský podnikatel daňové skupiny III dosáhl v kalendářním roce 1943 běžného zisku 202.000 K. Kromě toho docílil v kalendářním roce 1943 při zřízení dílčího podniku zisku 100.000 K. Jiné příjmy neměl.

Příjmy ze živnostenského podnikání	302.000 K.
zvláštní výdaje	2.000 K.
důchod	300.000 K.

Z toho podléhá snížené daňové sazbě . 100.000 K
nutno zdaniti podle tabulky daně důchodové 200.000 K.

Daň důchodová činí 51.150 K.

Průměrné procento pro řádný důchod činí

$$\left(\frac{51.150 \times 100}{200.000} \right) = 25,5\% \text{ (zaokrouhleno).}$$

Použije-li se daňové sazby 25,5% na mimořádné příjmy 100.000 K, vyplývá daň	25.500 K
celkem	76.650 K.

(3) Wenn durch Tarifvorschriften die Höhe der Steuer, die sich für das ordentliche Einkommen ergibt, beeinflusst wird, so wird dadurch auch der durchschnittliche Hundertsatz, der auf die außerordentlichen Einkünfte anzuwenden ist, beeinflusst. Es handelt sich dabei insbesondere um die folgenden Tarifvorschriften:

1. die Nichtberücksichtigung von Einkünften und von Verlusten aus Land- und Forstwirtschaft gemäß § 13, Abs. 3;
2. die Begrenzung der Kinderermäßigung gemäß § 32, Abs. 5, Z. 5, auf 10.800 K;
3. die Begrenzung der Kinderermäßigung auf die Höhe der tatsächlichen Aufwendungen gemäß Art. 43, Abs. 12;
4. die Steuerermäßigung wegen außergewöhnlicher Belastungen gemäß § 33.

(4) Der Durchschnittsatz, welcher gemäß den Absätzen 2 und 3 ermittelt wird, ist in der Regel anzuwenden. Es kann nach den besonderen Verhältnissen des einzelnen Falls ein höherer Steuersatz oder ein niedrigerer Steuersatz auf die außerordentlichen Einkünfte angewendet werden. Der höhere oder der niedrigere Steuersatz muß aber innerhalb des Rahmens, der durch den Mindestsatz und den Höchstsatz (Absatz 2) vorgeschrieben ist, liegen. Ein höherer Steuersatz als der Durchschnittsatz kann z. B. in Betracht kommen, wenn die ordentlichen Einkünfte, auf die die Einkommensteuertabelle anzuwenden ist, in dem betreffenden Kalenderjahr außergewöhnlich klein sind.

Art. 49.

Einkünfte aus einer Tätigkeit für mehrere Jahre.

(1) Einkünfte aus Gewinnbetrieben (Land- und Forstwirtschaft, Gewerbebetrieb) und selbständige Arbeit) fallen grundsätzlich nicht unter die außerordentlichen Einkünfte im Sinn des § 34, Abs. 2, Z. 1. Ausnahmsweise ist jedoch § 34 bei den Einkünften aus selbständiger Arbeit anzuwenden:

1. wenn die Tätigkeit des Steuerpflichtigen mehrere Jahre hindurch ausschließlich der einen Sache gewidmet war und die Vergütung für diese gesamte mehrjährige Tätigkeit in einem Jahr geschieht, z. B. wenn ein Rechtsanwalt unter völliger Aufgabe seiner sonstigen Berufstätigkeit eine Vermögensverwaltung übernommen hat und nach Abschluß der mehrere Jahre dauernden Verwaltung eine einmalige Vergütung erhält, oder

(3) Mají-li tarifní ustanovení vliv na výši daně připadající na řádný důchod, působí tím také na průměrné procento, kterého nutno použítí na mimořádné příjmy. Jde tu zvláště o tato tarifní ustanovení:

1. o tom, že se nepřihlíží k příjmům a ztrátám ze zemědělského a lesního hospodářství podle § 13, odst. 3;
2. o omezení slevy na děti podle § 32, odst. 5, č. 5 na 10.800 K;
3. o omezení slevy na děti na výši skutečných nákladů podle čl. 43, odst. 12;
4. o slevě na dani pro mimořádná zatížení podle § 33.

(4) Průměrné sazby, která se vypočítává podle odstavců 2 a 3, nutno zpravidla použítí. Podle zvláštních poměrů jednotlivého případu lze na mimořádné příjmy použítí vyšší nebo nižší daňové sazby. Vyšší nebo nižší daňová sazba musí však býtí v rámci, stanoveném nejnižší a nejvyšší sazbou (odstavec 2). Vyšší daňová sazba než průměrná může na př. přijítí v úvahu, jsou-li řádné příjmy, na které nutno použítí tabulky daně důchodové, v dotčeném kalendářním roce mimořádně nízké.

čl. 49.

Příjmy z činnosti trvající více let.

(1) Příjmy z podniků směřujících k docílení zisku (zemědělské a lesní hospodářství, živnostenské podnikání a samostatná práce) nepatří zásadně do mimořádných příjmů podle § 34, odst. 2, č. 1. Výjimečně se však použije § 34 u příjmů ze samostatné práce:

1. byla-li činnost poplatníkovy po více let věnována výlučně jedné věci a odměna za tuto veškerou víceletou činnost se poskytne v jednom roce, na př. když advokát po úplném vzdání se jinaké činnosti svého povolání převezme správu majetku a po skončení této správy trvající více let obdrží jednorázovou odměnu, nebo

2. wenn eine Sondertätigkeit, die sich über mehrere Jahre erstreckt, und die ausreichend abgrenzbar ist, in einem Jahr entschädigt wird. Voraussetzung ist, daß die Sondertätigkeit nicht zum regelmäßigen Gewinnbetrieb gehört. Deshalb gehören z. B. einmalige Einnahmen für langjährige Prozesse, für mehrjährige Testamentsvollstreckung, für mehrjährige Konkursverwaltung, für Vermögensverwaltungen und ähnliches bei einem Rechtsanwalt nicht zu den außerordentlichen Einkünften.

(2) Bei Einkünften aus nichtselbständiger Arbeit ist die tarifliche Vergünstigung gemäß § 34 zu gewähren, wenn es sich bei diesen Einkünften um einmalige besondere Vergütungen für eine Sondertätigkeit handelt, die sich über mehrere Jahre erstreckt und von der laufenden Tätigkeit klar abgrenzbar ist. Sie ist aber auch zu gewähren, wenn Vergütungen, die sich auf mehrere Jahre beziehen, aus dem einen oder anderen zwingenden Grund in einem Jahr ausgezahlt werden, z. B. wenn eine Lohnzahlung für eine Zeit, die vor dem Veranlagungszeitraum liegt, deshalb nachträglich geleistet wird, weil vom Arbeitgeber Lohnbeträge zu Unrecht einbehalten oder mangels flüssiger Mittel des Arbeitgebers nicht in der festgelegten Höhe ausgezahlt worden sind.

(3) Der § 34 ist nicht anzuwenden, wenn freiwillig und ohne ausreichende sachliche Voraussetzungen Zahlungen, insbesondere Lohn- oder Gehaltsnachzahlungen, etwa mit der Begründung geleistet werden, die bisherigen Zahlungen seien ungenügend gewesen.

Art. 50.

Veräußerung oder Aufgabe des Betriebs.

(1) Die Veräußerung oder die Aufgabe des Betriebs ist ein Geschäftsvorgang innerhalb des Betriebs. Der Veräußerungsgewinn ist ein Teil der Einkünfte innerhalb der Einkunftsart, in der der Veräußerungsgewinn angefallen ist. Der Veräußerungsgewinn ist deshalb zunächst mit einem laufenden Verlust aus dem gleichen Betrieb oder mit einem Verlust aus einem anderen Betrieb innerhalb der gleichen Einkunftsart auszugleichen. Er ist darüber hinaus mit einem etwaigen Verlustüberschuß, der sich bei der rechnerischen Zusammenfassung der Einkünfte und der Verluste aus den anderen Einkunftsarten ergibt, auszugleichen. Der danach verbleibende Veräußerungsgewinn ist gemäß § 34 zu versteuern.

2. je-li zvláštní činnost, která trvá více let, a kterou lze dostatečně odlišiti, odměněna v jednom roce. Předpokladem je, že zvláštní činnost nepatří k pravidelnému podnikání směřujícímu k docílení zisku. Proto na př. nepatří u advokáta k mimořádným příjmům jednorázové příjmy za dlouholeté spory, za několikaleté provádění poslední vůle, za několikaletou konkursní správu, za správu majetku a podobně.

(2) U příjmů z nesamostatné práce přizná se tarifní výhoda podle § 34, jde-li u těchto příjmů o jednorázové zvláštní odměny za zvláštní činnost, která trvá více let, a kterou lze jasně odlišiti od běžné činnosti. Výhoda však budiž přiznána také tehdy, vyplatí-li se odměny, které se vztahují na více let, z toho či onoho nevyhnutelného důvodu v jednom roce, na př. když mzda za dobu před vyměřovacím obdobím se vyplatí proto dodatečně, poněvadž ji zaměstnavatel neprávem zadržel nebo pro nedostatek běžných prostředků nevyplatil ve stanovené výši.

(3) § 34 nelze použiti, poskytují-li se dobrovolně nebo bez dostatečných věcných předpokladů platy, zejména doplatky mzdy nebo služného, na př. s odůvodněním, že doavadní platy byly nedostatečné.

Čl. 50.

Zcizení nebo vzdání se podniku.

(1) Zcizení nebo vzdání se podniku je obchodní případ v rámci provozu. Zisk ze zcizení je částí příjmů v rámci toho druhu příjmů, v němž vplynul. Zisk ze zcizení nutno proto nejprve vyrovnati s běžnou ztrátou u téhož podniku nebo se ztrátou z jiného podniku v rámci téhož druhu příjmů. Zbytek nutno vyrovnati s případným ztrátovým přebytkem, který vyplývá, vyrovnají-li se početně příjmy a ztráty z jiných druhů příjmů. Zisk ze zcizení, který potom zbývá, se zdaní podle § 34.

(2) Der Steuersatz ist in den Fällen, in denen die Veräußerung eines land- und forstwirtschaftlichen Betriebs oder Teilbetriebs (§ 14) durch behördlichen Zwang veranlaßt worden ist,

bei Steuerpflichtigen, die in die Steuergruppe I fallen, auf 29 v. H.,

bei Steuerpflichtigen, die in die Steuergruppe II fallen, auf 23 v. H. und

bei Steuerpflichtigen, die in die Steuergruppe III oder IV fallen, auf 17 v. H.

des Veräußerungsgewinns zu bemessen. Der Steuersatz ist dabei für Steuerpflichtige, deren Kinderermäßigung gemäß § 32, Abs. 5, Z. 5, 10.800 K für jede Person nicht übersteigen darf, nach derjenigen Steuergruppe zu bemessen, in die der Steuerpflichtige fallen würde, wenn die Kinderermäßigung ihm nicht zustände. Ist der Steuersatz, der sich gemäß Art. 48 ergibt, kleiner, so ist dieser Steuersatz anzuwenden. Ein Zwang zur Veräußerung kann schon dann angenommen werden, wenn der Steuerpflichtige nach den Umständen des Falls der Ansicht sein konnte, daß er im Fall der Verweigerung des Verkaufs ein behördliches Enteignungsverfahren zu erwarten hätte.

(3) Absatz 2 gilt sinngemäß für Land- und Forstwirte, deren Gewinn nach Durchschnittsätzen ermittelt wird.

Art. 51.

Entschädigungen.

(1) Entschädigungen im Sinn des § 24, Z. 1, genießen nur dann den Steuersatz des § 34, wenn sie Bezüge für einen längeren Zeitraum als das laufende Kalenderjahr abgeben und nicht über das laufende Jahr hinaus geleistet werden.

(2) Der § 34 kommt grundsätzlich nicht zur Anwendung bei Entschädigungen, die im Rahmen eines gewerblichen oder land- und forstwirtschaftlichen Betriebs anfallen, insoweit es sich nicht um Veräußerungsgewinne im Sinn der §§ 14 und 16 handelt.

(3) Der § 34 ist nicht anzuwenden, wenn freiwillig oder ohne ausreichende sachliche Voraussetzungen Entschädigungen etwa mit der Begründung geleistet werden, die bisherigen Zahlungen seien ungenügend gewesen.

(2) Daňová sazba činí v případech, kde došlo ke zcizení zemědělského a lesního podniku nebo dílčího podniku (§ 14) na úřední donucení,

u poplatníků, kteří patří do daňové skupiny I, 29%,

u poplatníků, kteří patří do daňové skupiny II, 23% a

u poplatníků, kteří patří do daňové skupiny III nebo IV, 17%

zisku ze zcizení. Daňová sazba se při tom stanoví pro poplatníky, jejichž sleva na děti nesmí podle § 32, odst. 5, č. 5 přesahovati 10.800 K pro jednotlivou osobu, podle té daňové skupiny, do níž by poplatník patřil, kdyby mu sleva na děti nepřislušela. Je-li daňová sazba vyplývající podle čl. 48 nižší, budiž použito této sazby. Že poplatník byl ke zcizení donucen, lze usuzovati již z toho, mohl-li se podle okolností případu domnívati, že pro případ odmítnání prodeje by mohl očekávati úřední vyvlastňovací řízení.

(3) Odstavec 2 platí obdobně pro zemědělské a lesní hospodáře, jejichž zisk se zjišťuje podle průměrů.

Čl. 51.

Odškodnění.

(1) Odškodnění podle § 24, č. 1 požívají jen tehdy daňové sazby § 34, nahrazují-li se jimi požitky za delší dobu než za běžný kalendářní rok a nejsou-li placena přes běžný rok.

(2) § 34 se zásadně nepoužije u odškodnění, která plynou v rámci živnostenského nebo zemědělského a lesního podniku, pokud nejde o zisky ze zcizení podle §§ 14 a 16.

(3) § 34 nelze použiti, poskytuji-li se dobrovolně nebo bez dostatečných věcných předpokladů odškodnění na př. s odůvodněním, že dosavadní platy byly nedostatečné.

Art. 52.

Außerordentliche Waldnutzungen und Kalamitätsnutzungen.

(1) Als außerordentliche Waldnutzungen gelten gemäß § 34, Abs. 3, ohne Unterschied der Betriebsart alle aus wirtschaftlichen Gründen gebotenen Nutzungen, die über die regelmäßigen Nutzungen hinausgehen, die nach forstwirtschaftlichen Grundsätzen nachhaltig jährlich zu erzielen sind. Wirtschaftliche Gründe sind:

1. volkswirtschaftliche oder staatswirtschaftliche Gründe (Absatz 2) oder
2. privatwirtschaftliche Gründe der Steuerpflichtigen (Absatz 3).

Nachhaltige Nutzungen werden in solchen Betrieben erzielt, bei denen die Bepflanzung der einzelnen Flächenteile des Waldbesitzes so abgestuft ist, daß Abtrieb und Durchforstungen jährlich etwa gleiche Mengenerträge liefern.

(2) Eine Nutzung ist aus volkswirtschaftlichen oder staatswirtschaftlichen Gründen geboten, wenn sie durch gesetzlichen oder behördlichen Zwang veranlaßt worden ist.

(3) Eine Nutzung ist aus privatwirtschaftlichen Gründen geboten, wenn sie der Steuerpflichtige zwangsläufig zur Deckung eines Kapitalbedarfs ausgeführt hat, der im forstwirtschaftlichen Betrieb oder in dem landwirtschaftlichen Betrieb, den der Waldbesitzer gleichzeitig unterhält, oder in der Privatwirtschaft des Steuerpflichtigen infolge bestimmter Umstände eingetreten ist. Wirtschaftliche Gründe im Sinn des § 34, Abs. 3, liegen nicht vor:

1. wenn der Mehreinschlag vorgenommen wird, weil Einschläge entgegen dem Betriebsplan in den letzten Jahren ganz oder zum Teil unterblieben sind;
2. wenn eine außerordentliche Waldnutzung zum Zweck der Erzielung eines angemessenen Gewinns für die Gesamtheit der Betriebe eines Steuerpflichtigen vorgenommen wird.

(4) Die Einkommensteuer für Einkünfte aus außerordentlichen Waldnutzungen, die aus volkswirtschaftlichen oder staatswirtschaftlichen Gründen (Absatz 2) geboten sind, ist gemäß Absatz 7 zu bemessen. Für Einkünfte aus außerordentlichen Waldnutzungen, die aus privatwirtschaftlichen Gründen (Absatz 3) geboten sind, gilt Art. 48 dieser Verordnung.

Čl. 52.

Mimořádné lesní výtěžky a kalamitní těžby.

(1) Mimořádnými lesními výtěžky podle § 34, odst. 3 jsou bez rozdílu druhu podniku všechny z hospodářských důvodů vyplývající výtěžky, které převyšují pravidelné těžby, jichž možno trvale ročně docilovati podle lesních hospodářských zásad. Hospodářskými důvody jsou:

1. národohospodářské nebo státohospodářské důvody (odstavec 2) nebo
2. soukromohospodářské důvody poplatníkovy (odstavec 3).

Trvalých výtěžků se dociluje v takových podnicích, u nichž porost jednotlivých částí lesních ploch je tak odstupňován, že těžba mýtní a těžba předmýtní poskytují ročně přibližně stejné množství výtěžků.

(2) Těžba vyplývá z národohospodářských nebo státohospodářských důvodů, byla-li provedena na zákonný nebo úřední příkaz.

(3) Těžba vyplývá ze soukromohospodářských důvodů, provede-li ji poplatník nutně ke krytí kapitálové potřeby, která nastala v lesním podniku nebo v zemědělském podniku, který majitel lesa zároveň provozuje, nebo v soukromém hospodářství poplatníkově pro určité okolnosti. O hospodářské důvody podle § 34, odst. 3 nejde:

1. provede-li se zvýšená poruba, poněvadž odchýlně od hospodářského plánu poruba v posledních letech vůbec nebo zčásti nebyla provedena;
2. provede-li se mimořádná lesní těžba, aby bylo dosaženo přiměřeného zisku u všech podniků poplatníkových.

(4) Daň důchodová z příjmů z mimořádných lesních výtěžků, které vyplývají z národohospodářských nebo státohospodářských důvodů (odstavec 2), se vyměří podle odstavce 7. Pro příjmy z mimořádných lesních výtěžků, které vyplývají ze soukromohospodářských důvodů (odstavec 3), platí čl. 48 tohoto nařízení.

(5) Eine Waldnutzung liegt auch dann vor, wenn der Forstwirt den Holzbestand nicht selbst schlägt, sondern Forstgelände mit daraufstehendem Holz verkauft. Der Teil des Veräußerungserlöses, welcher auf das stehende Holz entfällt, ist eine steuerpflichtige Betriebs-einnahme. Um eine außerordentliche Waldnutzung im Sinn des § 34, Abs. 3, handelt es sich in solchen Fällen dann, wenn die Nutzung durch Waldverkauf über die nachhaltig zu erzielende jährliche regelmäßige Nutzung hinausgeht und wirtschaftliche Gründe den Waldverkauf notwendig machten.

(6) Bei aussetzenden forstwirtschaftlichen Betrieben (d. s. solche, die nicht nachhaltig bewirtschaftet werden können) werden auf Antrag zur Abgeltung aller Betriebsausgaben, die bei außerordentlicher Waldnutzung entstehen, 40 v. H. der Betriebseinnahmen abgezogen. Voraussetzung dafür ist:

1. daß die forstwirtschaftlich genutzte Fläche 150 Hektar nicht übersteigt,
2. daß ordnungsmäßige Buchführung nicht vorhanden ist, und
3. daß ein Bestandsvergleich für das stehende Holz nicht vorgenommen wird.

Der Pauschsatz von 40 vom Hundert ist bis auf 20 vom Hundert der Betriebseinnahmen herabzusetzen, wenn das Holz, das den Gegenstand der außerordentlichen Waldnutzung bildet, auf dem Stamm verkauft wird.

(7) Für Einkünfte aus Waldnutzungen infolge höherer Gewalt (Kalamitätsnutzungen) durch Eis-, Schnee-, Windbruch, Insektenfraß, Brand oder andere Naturereignisse ist die Einkommensteuer

bei Steuerpflichtigen, die in die Steuergruppe I fallen, auf 15.5 v. H.,

bei Steuerpflichtigen, die in die Steuergruppe II fallen, auf 12.5 v. H. und

bei Steuerpflichtigen, die in die Steuergruppe III oder IV fallen, auf 9.5 v. H.

zu bemessen. Der Steuersatz ist dabei für Steuerpflichtige, deren Kindermäßigung gemäß § 32, Abs. 5, Z. 5, 10.800 K für jede Person nicht übersteigen darf, nach der Steuergruppe zu bemessen, in die der Steuerpflichtige fallen würde, wenn ihm die Kinderermäßigung nicht zustände.

(8) Für die Berechnung der außerordentlichen Waldnutzungen im Sinn des § 34, Abs. 3, zweiter Satz, wenn gleichzeitig Waldnutzungen infolge höherer Gewalt (§ 34, Abs. 3, dritter Satz) angefallen sind, gilt das folgende:

(5) O lesní těžbu jde také tehdy, nekácí-li lesní hospodář sám dříví, nýbrž prodá-li lesní pozemek s dřívím na něm rostoucím. Část výtěžku ze zcizení, která připadá na dříví na stojato, je daní podrobeným provozním příjmem. O mimořádnou lesní těžbu podle § 34, odst. 3 jde v těchto případech tehdy, jestliže těžba nastalá prodejem lesa převyšuje roční pravidelnou těžbu, které možno trvale docilovati, a jestliže prodej lesa byl nutným z hospodářských důvodů.

(6) U lesních podniků s občasnou těžbou (t. j. takových, u nichž trvalá těžba není možná) odečte se na žádost ke krytí všech provozních výdajů, které vznikají při mimořádné lesní těžbě, 40% provozních příjmů. Předpokladem pro to jest:

1. že plocha užívaná v lesním hospodářství nepřesahuje 150 hektarů,
2. že se nevedou řádné knihy a
3. že se neprovádí bilanční oceňování lesního porostu.

Pausál 40% se sníží až na 20% provozních příjmů, prodává-li se dříví, jež tvoří předmět mimořádné lesní těžby, na stojato.

(7) Z příjmů z lesních těžeb v důsledku vyšší moci (kalamitní těžby) pro polomy způsobené ledem, sněhem, větrem, pohromy způsobené hmyzem, ohněm nebo jiné přírodní události vyměří se daň důchodová

u poplatníků, kteří patří do daňové skupiny I, 15.5%,

u poplatníků, kteří patří do daňové skupiny II, 12.5% a

u poplatníků, kteří patří do daňové skupiny III nebo IV, 9.5%.

Daňová sazba se při tom stanoví pro poplatníky, jejichž sleva na děti nesmí podle § 32, odst. 5, č. 5 přesahovati 10.800 K pro jednotlivou osobu, podle té daňové skupiny, do níž by poplatník patřil, kdyby mu sleva na děti nepřisloužela.

(8) Pro výpočet mimořádných lesních výtěžků podle § 34, odst. 3, věta druhá, došlo-li zároveň k lesním těžbám v důsledku vyšší moci (§ 34, odst. 3, věta třetí), platí toto: Porubu nad těžební podíl nutno považovati

Der Einschlag, der über den Hiebsatz hinausgeht, ist stets als Überhieb anzusehen, einerlei, aus welchem Grund die Mehrnutzung geschehen ist. Es sind deshalb bei der Ermittlung der außerordentlichen Waldnutzungen im Sinn des § 34, Abs. 3, zweiter Satz, auch die Waldnutzungen infolge höherer Gewalt (Kalamitätsnutzungen) zu berücksichtigen.

Beispiel:

Der Hiebsatz beträgt 10.000 fm. Es sind auf Anordnung der Behörde 15.000 fm zu schlagen. Durch Windbruch fallen 4.000 fm an (Kalamitätsnutzung). Es müssen deshalb 11.000 fm geschlagen werden.

Der Steuerpflichtige erhält für die Kalamitätsnutzung (4.000 fm) die tarifliche Vergünstigung des Absatzes 7 dieses Artikels. Es ist für die Ermittlung der außerordentlichen Waldnutzungen im Sinn des § 34, Abs. 3, zweiter Satz, der Wert der gesamten Nutzung des Wirtschaftsjahrs (15.000 fm) dem Wert derjenigen Holzmenge gegenüberzustellen, die sich nach dem Hiebsatz ergeben würde (10.000 fm). Der Wertunterschied (5.000 fm) ist gemäß § 34, Abs. 3, zweiter Satz, tariflich begünstigt. Die Einkünfte aus 6.000 fm sind nach der Tabelle zu versteuern.

(9) Einkünfte aus Waldnutzungen infolge höherer Gewalt (Kalamitätsnutzungen) sind für die Anwendung des § 34 mit einem Verlust aus Land- und Forstwirtschaft im Gegensatz zu der Vorschrift des Art. 48, Abs. 1, nur auszugleichen, soweit der Ausgleich des Verlustes mit Einkünften aus anderen Einkunftsarten nicht möglich ist.

(10) Bei der Veranlagung beschränkt Steuerpflichtiger ist § 34 nicht anzuwenden (§ 43, Abs. 1). Das gilt aber nicht für Einkünfte aus außerordentlichen Waldnutzungen, wenn diese Einkünfte Steuerpflichtigen zufließen, die im Reichsgebiet außerhalb des Protektorates Böhmen und Mähren ihren Wohnsitz oder ihren gewöhnlichen Aufenthalt haben. Soweit danach die Steuersätze für außerordentliche Waldnutzungen sich nach dem Familienstand bemessen, ist der für die Steuergruppe III geltende Steuersatz anzuwenden.

Zu § 42.

Art. 53.

Betriebstätte.

(1) Betriebstätte im Sinn des § 42, Z. 2, ist jede feste örtliche Anlage oder Einrichtung, die der Ausübung eines stehenden Gewerbebetriebs dient.

(2) Als Betriebstätten gelten:

1. die Stätte, an der sich die Geschäftsleitung befindet;
2. Zweigniederlassungen, Fabrikationstätten, Warenlager, Ein- und Verkaufsstellen, Lan-

vždy za zvýšený výtěžek bez rozdílu, z jakého důvodu ke zvýšené těžbě došlo. Nutno proto při zjišťování mimořádných lesních výtěžků podle § 34, odst. 3, věta druhá přihlídnouti též k lesním těžbám v důsledku vyšší moci (kalamitním těžbám).

Příklad:

Těžební podíl činí 10.000 plm. Z nařízení úřadu se má kácet 15.000 plm. V důsledku polomu způsobeného větrem se vytěží 4.000 plm (kalamitní těžba). Nutno proto pokáceti 11.000 plm.

Poplatník obdrží pro kalamitní těžbu (4.000 plm) sazební výhodu odstavce 7 tohoto článku. Pro zjištění mimořádných lesních výtěžků podle § 34, odst. 3, věta druhá nutno porovnat hodnotu veškeré těžby hospodářského roku (15.000 plm) s hodnotou onoho množství dřeva, které by vyplývalo podle těžebního podílu (10.000 plm). Rozdíl v hodnotě (5.000 plm) požívá podle § 34, odst. 3, věta druhá sazební výhody. Příjmy ze 6.000 plm se zdaní podle tabulky.

(9) Příjmy z lesních těžeb v důsledku vyšší moci (kalamitních těžeb) nutno pro použití § 34 na rozdíl od ustanovení čl. 48, odst. 1 vyrovnati se ztrátou ze zemědělského a lesního hospodářství pouze, pokud ztrátu nelze vyrovnat s příjmy z jiných druhů příjmů.

(10) § 34 nelze použití při vyměrování osob obmezeně dani podrobených (§ 43, odst. 1). To však neplatí pro příjmy z mimořádných lesních výtěžků, plynou-li tyto příjmy poplatníkům, kteří mají bydliště nebo obvyklý pobyt na území říše mimo Protektorát Čechy a Morava. Pokud podle toho se daňové sazby z mimořádných lesních výtěžků stanoví podle rodinného stavu, nutno použití daňové sazby platné pro daňovou skupinu III.

K § 42.

Čl. 53.

Provozovna.

(1) Provozovnou podle § 42, č. 2 jest každé pevné místní zařízení jakéhokoli druhu k vykonávání stálého živnostenského podnikání.

(2) Provozovnamy jsou:

1. stanoviště obchodního vedení;
2. pobočné závody, výrobní, sklady zboží, nákupny a prodejny, přístavní můstky (stano-

dungsbrücken (Anlegestellen von Schiffahrtsgesellschaften), Kontore und sonstige Geschäftseinrichtungen, die dem Unternehmer (Mitunternehmer) oder seinem ständigen Vertreter (zum Beispiel einem Prokuristen) zur Ausübung des Gewerbes dienen;

3. Bauausführungen, deren Dauer zwölf Monate überstiegen hat oder voraussichtlich übersteigen wird.

(3) Ein Eisenbahnunternehmen hat eine Betriebsstätte nur dort, wo sich der Sitz der Verwaltung, eine Station oder eine für sich bestehende Betrieb- oder Werkstätte oder eine sonstige gewerbliche Anlage befindet, ein Bergbauunternehmen nur dort, wo sich oberirdische Anlagen befinden, in welchen eine gewerbliche Tätigkeit entfaltet wird.

(4) Ein Unternehmen, das der Versorgung mit Gas, Wasser, Elektrizität oder Wärme dient, hat keine Betriebsstätte in dem Gebiet, durch das nur eine Zuleitung geführt, in dem aber Gas, Wasser, Elektrizität oder Wärme nicht abgegeben wird.

Art. 54.

Inkrafttreten.

Diese Verordnung tritt gleichzeitig mit der Regierungsverordnung Slg. Nr. 233/1943 in Kraft.

Dr. Kalfus m. p.

viště lodí plavebních společností), kanceláře a jiná obchodní zařízení, která slouží podnikateli (spolupodnikateli) nebo jeho stálému zástupci (na př. prokuristovi) k vykonávání živnosti;

3. provádění staveb, jejichž trvání překročilo anebo pravděpodobně překročí dvanáct měsíců.

(3) Železniční podnik má provozovnu jen tam, kde je sídlo správy, stanice nebo samostatná provozovna nebo dílna nebo jiné živnostenské zařízení, důlní podnik jen tam, kde jsou pozemní zařízení, v nichž se vyvíjí živnostenská činnost.

(4) Podnik dodávající plyn, vodu, elektřinu nebo teplo nemá provozovnu v území, kterým pouze prochází přívod, v němž se však plyn, voda, elektřina nebo teplo nedodává.

Čl. 54.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti současně s vládním nařízením Sb. č. 233/1943.

Dr. Kalfus v. r.